قیامِ حق

فرمان الهی

قل هو القادر علی ان یبعث علیکم عذابا من
فوقکم او من تحت ارجلکم او یلبسکم شیعاً
و یذیق بعضکم باس بعض ط انظر کیف نصرف
الایت ، لعلهم یفقهون (الانعام : ٦٥)

ترجمه : بگو اوست توانا بر آنکه بفرستد بر شما غذابی از بالای سر شما ، یا از زیر پای شما و یا بپوشاند شما را لباس اختلاف و بچشاند بعضی شما را جنگ بعضی بنگر چگونه بیان میکنیم آیات خود را تا بفهمند .

درنولو ستونکو

«پټی خطری» او «د اسلامی نړیوال حکومت په لور» مضامین هغه وخت د مجلی اداری ته ورسیدل چی د مجلی مخبندی شوی وه ، د دغه معذرت په ورالدی کولو سره بی به بله ګڼه کی د خپرېدو وعده کوو .

په درناوی

اداره

نجم الدین مشوری

قیامِ حق

د امتیاز خاوند : د افغانستان د مجاهدینو اسلامی اتحاد
خپرورنکی موسسه : د نشرالو آمریت ، فرهنگی کمیته
مسئول مدیر : عبد الباری «شهرت ننگیال»

زموږ شعار

د خدای (ج) رضا مو هدف ،
حضرت محمد (ﷺ) مو رهبر ،
قرآن کریم مو قانون ،
فی سبیل الله جهاد مو لار ،
د خدای (ج) په لارکی شهادت مولوړه هیله،
استقلال مو عزت ، او
شرعی حجاب مو پت دی.

سال سوم ، شماره هشتم ، ماه شعبان المعظم، سال ۱۴۰۵ ـ ه ق

پدی گڼه کی

۱ ـ پیغام
۲ ـ قیام ۲۴ حوت یا حماسه . . .
۳ ـ د افغانستان لیولوته د روسانو . . .
٤ ـ فتوحات اسلامی در قاره اروپا
۵ ـ د جرگی دوه گونی نقش
٦ ـ زندگی در پرتو ایمان
۷ ـ اسلامی اقتصاد
۸ ـ نظام حرب در اسلام
۹ ـ همسنگران پیامبر اسلام ﷺ
۱۰ ـ د اسلامی انقلاب اصول بهیر
۱۱ ـ نظری به اوضاع کنونی جهان اسلام
۱۲ ـ تواضع و دعا در وقت جنگ
۱۳ ـ حرکت نفاق بعد از هجرت
۱٤ ـ درسهای پیرامون مبارزه اسلامی
۱۵ ـ دعوت به یکتا پرستی
۱٦ ـ پیغمبر انقلاب

د ثور د سفاکانه کودتا غندنه . . .

د یوی خونړی فاجعی ، یوی توری ورځی ، یوه بشر دښمن تاراک د پیل ، وحشت او بربریت د ترخې خاطری او تراژیدی یاد ؛ د یوه ژغورونکی، وغنده او دوران جوړوونکی مقاومت د پیلامی ، بهیر بیاوړتیا ، پرمختیا ، ثبات اوپریکنده موقف لمانځنه او تمجید .

هو ! هر کال د ثور میاشت د دغه پیښو او جریاناتو یومخیز تمثیل وړاندی کوی ، او ژوندی گواهی .

د ثور اوومه که له یوی خواد افغانستان په تاریخ کی ، یوه توره او خونړی ورځ گڼلی شی او کرکجنه فاجعه ؛ خوله بلی خوا له همدغه نیټی وروسته د افغانستان د مجاهد او پتمن ملت د پرحقه مبارزی او مثالی مقاومت پرحماسو ، اتلوالیو او کارنامو د تاریخ غږیږ د که شوه او شمله جگه؛روند اوتگلوری یی تغیر و موند اوبنسټیز بدلون .

نو ځکه زموږ کفن پرتن مجاهد ملت د دغه توری او خونړی فاجعی د غندنی په لړکی د ایمانی ولولو په ژبغړانده شپوکی د کفر او کمونیزم وروستی ماتی خوړلی سنگر د ایمان په تکیه د عقیدی په داد او د مټ په زور تر خپلو پولادی گوزارونو لاندی په بشپړه توگه له منځه وړی ، او داسی لدغه غندنی سره د دغه دردوونکی فاجعی په تبال کی د خپل ویاړلی مقاومت د لاتنظیم ، څواک او وحدت په هیله ددغه مجاهدی او مقاومت لمانځنه کوو او تحسین .

او پداسی حال کی چی د دغه خونړی فاجعی او رسوا دراسی په تولو پلو او جکاره عمالو او لوبغاړو د شرم ، نفرین او انتقام غشی وروو د لوی خدای جل جلاله په دربارکی د مقاومت د لیکو د بشپړ او جرارخیز پوالی اولا بری دعاگانی کوو ، او د اسلامی انقلاب د تولو شهیدانو سپیڅلی روح ښاد غواړو او آرام .

پیغام

د غویي خونړۍ فاجعه، او د پاڅون او مقاومت سهار

د ۱۳۵۷ هـ ش کال د ثور د خونړي او سفاکانه کودتااو زموږ د مسلمان او برمیال ملت د حماسه زیږوونکي مقاومت او دوران جوړوونکي جهاد او وه کاله په تیرېدودي .

د دغه توري او خونړي فاجعې وروسته د افغانستان مجاهد او مؤمن ولس که یوې خواته د مرګ ژوبلې ، بې کورۍ ، ورانۍ در بدرۍ وینو اورونو او ویرونو په سوځوونکې بټۍ کې د ژوند ترخې شپې ورځې تیروي ، نو بلې خواته یې د خپل پاڅون ، مقاومت ، جهاد سربښندنې او ټینګار له لارې داسې حماسې او کارنامې پریښودې چې ویاړ او اعجازیې نړۍ شمول حیثیت غوره کړی او جهاني انعکاس د دغه اووکلو په اوږدوکې که د مقاومت پرانګار له یومیلیون زیات سرونه سپیني شول ، که له پنځو ملیونو زیاتو د هجرت ستونزو او کړاوونو ته اوږې ورکړې. که کورونه ونړیدل ، که کلي وران شول که فصلونه ، باغونه ، اوځنګلونه ایرې شول که په زرګونو مسلمان هیواد وال د ځرخې پله د تور او وحشتناک زندان د پلیګون خوراک شول او ژوندي تر خاورو لاندې سنبېږ ، خود سره ښکیلاک د وحشت او بربریت نړۍ خور د یوې هم په ګونډو وکړ ، نه یوازې د جنګ په ډګر او د مقاومت په سنګرکې پلکې داسې کارې اوسرګوني ګوزارونه ورکړ چې په نړیواله سویه یې په سیاسي اقتصادي او . . . تولواړ خونوک د نه جبیره کیدونکې ماتې او رسوایي زهر جن ګوټ په سرګوړوه او د سر په کاسه کې وینې غوړپ .

د افغانستان د مجاهد ولس مقاومت دکرملین د وینې څښونکوله شپتیوکاونه زیاته موده کې د زور ، زور او تزویر له لارې د کارګرانو ، بیوزلانو ، آزادۍ او . . . د پوچو شعارونو پر تکیه لاس ته راوړې دروغجن هیبت اوپر خدعه ولاړ ظاهري موقف له ګوتو والوزاوه او د خونړي او سفاکانه څیرې په نقاب پورته کیدو د نړیوال عامه ذهنیت د کرکې اوانزجارسبب و ګرځید ، او داسې د یوه تش لاسي او مظلوم ملت د توري له خر په د کمونیزم جلادانو هم د جګړې په تاوده میدان کې او هم په نړیواله سطحه د پرله پسې ماتو او رسوائیو په سمندر کې یوه او بل بوټي ته لاس اچوي، خو د مقاومت د قهر ځپې یې پر مخ د غضب او انتقام سرګونې څپېړې ورکوي او د شومو او حیواني اعمالو بدله اوسزا .

هغه مقاومت چې د خپل ایماني او روحي پرتم او عظمت په وسیله یې په لږه موده کې پرتره کې ، امین سرپیره د هغوی بادران هر یو بریژنیف ، اندروپوف ، چرنینکو ، کاسګین ، استینوف ، سوسلوف ، او داسې لور زره ماتې کړل او زاره چاود ، او داسې د لومړي ځل لپاره سره ښکیلاک د خپلې پراختیا غوښتې او استعماري تاړاکونو په مخه کې د افغانستان د مجاهد ملت د ایمان او عقیدې د تورو په بریښناک د خپلې ماتې او رسوایي څیره ولیده ، او د دغه ویاړ دافغانستان د برمیال ملت د تیرو افتخاراتو پرځلې د میراني او مقاومت شمله نوره هم نیغه کړه ، او لکه څنګه چې پرون یې پلرونو د لومړي ځل لپاره د تور ښکیلاک د اسارت د کړیو . ماتولو ویاړ ګټلی وؤ ، داسې به که خدای کول د هغوی مجاهد زامن هم په لومړي کتارکې د نړۍ خور سره ښکیلاک د وحشت اواستبداد څنځیرونه ماتوي او نړۍ به د دغه وینې څښونکو استعمار ګرانو له شر او وحشیانه منګولو ژغوري .

(ومن الله التوفیق)

قیام ۲۴ حوت

دکتور محمد طاهر صدیق

یا

حماسه جاویدان شهریان هرات

موجبات قیام

آنچه شهریان هرات را برای یک قیام سرتا سری علیه رژیم مزدور خلق برانگیخت ، در مجموع پیاده کردن روشهای الحادی و فراهم ساختن زمینه برای تطبیق پلانهای کمونستی بود . اما بصورت مشخص میتوان موضوعات آتی را انگیزه و عامل به راه افتادن این قیام دانست :

۱ـ ضدیت باعقاید اسلامی مردم : خلقی ها همینکه خود را به کرسی قدرت یافته ونیروی طاغوتی روس را در عقب خود دیدند ، به عقاید اسلامی مخالفت کرده و احکام و دساتیر قرآنی را زیر پا گذاشتند و بدون ترس و خوف شروع کردند به پیروی از ایدیو لوژی غیر انسانی کمونزم . علما و روحانیون را سخت تحت تعقیب و آزار قرار دادندعدهٔ از چهره های پیشتاز آنها را زندانی کردند . چنان زمینه سازی کردند که مردم از عبادات روزمرهٔ شان جلوگیری شوند و توجه آنان از تعالیم والای اسلامی باز داشته شود . خلقی ها می دانستند که نیروی اولی و بزرگ در برابر پلان های الحادی آنان ، روحانیون خواهند بود ، لذا تلاش کردند آنها را از مردم دور سازند و موقف و مقام آنها را با توهین و آزار صدمه زنند و باتعجیز آنان ، روحانیون را از بین مردم کنار زنند و با متلاشی ساختن آنان ، راه وحدت آنها را برای یک قیام و تحریک به قیام سد شوند . لذا با چشم داشت به اهمیت موضوع از رسید ای قدرتگیری شروع کردند به آزارو و تعجیز روحانیون و جلوگیری از وعظ و تبلیغ آنان در بین مردم .

۲ـ تبلیغ افکار مارکسستی : خلقی ها به دستور باداران شان بدون درنگ و تأخیر شروع کردند به تبلیغ و ترویج افکار مارکسستی . این موضوع را آنها از یک طرف با آغاز درس ایدیولوژیکی در مکاتب و کانون هایِ فرهنگی و تبلیغاتی شروع کردند و از جانب دیگر با به راه انداختن کارهای داو طلبانه ، ترتیب محفل ها متنیگ ها می خواستند طی بیانات طولانی ایدیولوژی مارکسیزم را در بین مردم تبلیغ کنند . با پررویی تمام آنها در برابر مردم استادند ساعت ها حرف می زدند و خود را

نماینده کار گران و دهقانـان قلمداد میکـردند و از پیشرفت های دروغین روسیهٔ کمونست یاد می‌نمودند در نتیجه گری می گفتند که این پیشرفت ها (!) به ثمر کار کمونست ها است که اینک آنها خود در افغانستان به آن شروع کرده اند. درعین حال برای باراول خلقـی ها تصـاویر و کتب و مجلات مار-کسیستی را در کتب خانه هـا آورده و در مطبوعات دولتی مطـالب مربـوط بـه کـمونزم را بـه پیمانه وسیع به نشر سپردند. همچنان در مکاتب و دفاتر اتاق های برای گذاشتن نشرات کمولستی تخصیص یافت.

۳- تشکیل ساز مانهـای حزبی: گـروه مزدور به سرعت کار پایه گذاری سـاز مان های حزبی را در مکاتب و یک عده ادارات رویدست گرفتند روی این غرض که به سرعت‌می توانستند جوانان،نوجوانان و کودکان را در دام تزویر خود بیفگنند، شروع کردند به تبلیغ و جلب جوانان به این حلقه. اما هرقـدر فشار شان در ین زمینه بیشتر می شد، بهمان اندازه به مخالفت شدید مواجه می‌گردیدند. خلقی ها درین زمینه بیشتر به تجارب کمونست های روسیه اتکامی کردند و می گفتند که‌اگر آنها یک سازمان نیرومند سیاسی داشته باشند، پیشبرد اغراض شـان در کشور آسان است. بسیار می کوشیدند جوانان و افراد ساده لوح را درین دام بیندازند و به غلط بـرای فـریب مردم که گویا افـکار آنها علاقمندانی دارد، چنـد نفری در هر وقت به دور خود نگهمید اشتند. خلقی ها و پرچمی درماههای اول توانستند در کانون های عرفانی، مکاتب و یک تعداد ادارات دولتی ساز مان های حزبی را رویکـا رآورند، اما این سـاز مـان ها نتوانست کوچکترین اثری به ذهنیت مـردم بگذارد زیـرا ضدیت شدیـد مردم کار این مراکـز را فقط در داخل این ساز مان ها محدود نگهداشت.

۴- صدور فرامین: صدور و تطبیق فرامین مار-کسستی رژیم مزدور انگیزه بزرگ دیگری شد بـرای قیام شهریان هرات. خلقی هـا خواستند به حکـم با داران روس شان ایدیولوژی ضد انسانی کمونزم را از طریق طرح و صدور فـرامین به اصطلاح انقلابی در کشور اسلامی، پیاده کنند. این فرامین درعین حالیکه همه مخالف اعتقاد اسلامی و ارزشهای‌تاریخی مردم ما بود، چنان ماهرانه ترتیب و پخش می شد تا قدم بقـدم زمینـه را برای پخش الحاد در کشور فراهم کند و به تدریج مردم ما را در دام کمونـزم روس بیندازد. فـرامین اولی رژیـم مزدور مربـوط مسایلی بود که می توانست یک تعداد محـدود را بفریبد، اما فرامین بعدی خصوصـاً فرمـان نمبر (۸) که به زندگی و علایق اجتماعی و اقتصادی اکثریت کافی مردم‌ما ارتباط میگرفت،زنگ خطری شد برای همه مردم مومن ما مردم ما متوجه شدند که اگر درهمین قـدم های اولی روی گروه ملحد گرفته نشود، بعداً کار دشوار می شود. همان بود کـه مردم در اکثر ولایات مخصوص هرات باستان خود را آمادهٔ یک قیام عمومی کردند.

۵- آغاز کور سهای سواد آموزی: گشایش کورسهای اجباری سواد آموزی برای زنان عامل دیگری شد برای قیام. روسها به مزدوران شان‌دستور داده بودند که دامن کورسهای سواد آموزی راحتی به دهات و قصبات دور دست بکشانند تا باینصورت زنان محل مجبور به آمدن درین کورسهـا شده و راه

برای پخش افکار کمونستی شان در خانواده ها هموار شود باید گفت که ازین اقدام روسها ، سواد آموزی وتنویر زنان هموطن ما نبود بلکه آنها می خواستند از یکطرف امر شانرا از طریق یک گروه مزدور جاری‌سازند و همه راتحت تحکم خویش آورند و از جانب دیگر خانواده ها بصورت عموم تحت تبلیغ ایدیو لوژی کمونستی قرار گیرد و با چنین روش محیط اجتماع و خانواده هردو ساحهٔ پخش‌روش منحط و ضد انسانی کمونزم شود . این اقدام موقف خانواده ها را از نگاه تعالیم اسلامی و ارزشهائی اجتماعی به خطر مواجه ساخت . همان بودکه چاره رهای ازین دسیسه بزرگ را مردم فقط در آغاز یک قیام سرتاسری یافتند .

۶- سلب آزادیهای مردم : سلب آزادیهای‌مردم عاملی دیگری شدبرای‌یک‌قیام سرتاسری. بعد از انکه رژیم مزدور خلق و پرچم چهرهٔ واقعی استبداد کمونستی را در کشور ما رونما ساخت . این رژیم مزدور نه تنها قیود شبگردی را برای جلوگیری از رفت و آمد آزاد و فعالیت های آزادانه مردم وضع کرد، بلکه با استکبار بی مانند خویش تمام آزادیهای مردم را سلب نمود ، مردم هر روزه مجبور می شدند به امر مزدوران روسی در متینگ های اجباری سهم بگیرند ، به کار های داو طلبانه و نمایشی سوق شوند ، کمک های غیر ضروری رای براستحکام پایه های کمونزم بدهند ، جوانان شانرا برای حفظ آئین مزدوری به خدمت بگمارند ، کارو شغل شان در خطر بیفتد و مهمتراز همه وقت عبادت وبجا آوردن فرایض را از دست بدهند . این فعالیت های مزدوران روس برای‌آن به شدت و وسعت تمام دنبال می شد تا مردم آماده فرمانبرداری از خلقی ها و پرچمی ها شوند و زندگی خود را نیز موافق به آنان عیار سازند در نتیجه زندگی روز مره ، عبادات شبا روزی کسب وکارو رفت و آمد مردم همه تحت سایه استکبار مزدوران روس قرار گرفت و آنها را مجبور ساخت هر چه زودتر با قیام سرتاسری خود را از شر این مزدوران رها سازند .

۷- توهین و استخفاف مردم : اهانت به مردم وتهدید تخویف آنان سخت بر روحیهٔ مردم اثر انگند . مردم‌ما از جمله شهریان هرات که خود در افتخارات کشور و بنیا نگذاری فرهنگ اصیل اسلامی نقش برازنده داشتند و با این سهمگیری و خدمتگذاری خودرا قابل احترام میدانستند و هم اوراق تاریخ و عظمت تاریخی و فرهنگی شهر هرات همیشه آنانرا در نظر همه محترم میداشت ، بیک بارگی در دوران سیاه ، مقام و عزت فرهنگ و کاروانی های تاریخی خود را در معرض اهانت خلقی ها یافتند . خلقی ها بدون در نظر گرفتن عزت و حرمت مردم بسرعت شروع کردند به تطبیق اغراض پلید شان دربین جامعه ، درین راه نه‌متوجه خواست و مقام و عزت‌مردم‌بودند ونه حرف مخالف و برخورد مخالف‌را تحمل میکردند . این وضع حالت بخصوصی را پدید آورد که دیگر تحمل آن برای شهریان هرات باستان بکلی مشکل و نا ممکن بود . خلقی ها برای‌کنار زدن چهره های سر شناس روحانی ، علمی و قومی ، اکثر آنها را به شهادت رسانیدند ، تعدادی را زندانی کردند و برخی را تهدید نمودند این وضع زمینه را برای یک قیام سرتاسری فراهم ساخت .

۸ - مداخله غیر اسلامی در زندگی مردم: رژیم

مزدور که خود را اختیار دار زندگی مردم میدانست ، از همان آغاز به مداخله غیر اسلامی در زندگی مردم حتی تا سطح خانواده ها شروع کرد . با این عمل خلقی ها و پرچمی ها تعداد زیاد خانواده های مومن ، عزت و شرف خود را مواجه به خطر یافتند . از برای رهای از چنین وضع اهانت آمیز راه دیگری نداشتند جز آنکه این گروه را از برابر خود دور سازند .

۹ - نمایان شدن سروکله روسها : همینکه خلقی ها و پرچمی ها به قدرت رسیدند ، برای بسط فعالیت الحادی شان ، تعداد زیاد روسهای کار آزموده از دستگاه جهنمی کاجی بی را در کنار خود قرار دادند. این گروه در بخش نظامی و امنیتی بیشتر امور را در دست گرفتند زیرا در اول و هله موضوع نظامی و پولیسی ساحات اساسی بود که باعث محافظت مزدوران روسی و جلوگیری از قیام مردم میشد. در همین مدت سروکله روسها در سراسر کشور از جمله هرات باستان نمایان شد. مشاهدۀ این وضع برای مردم گران و غیر قابل تحمل بود .

۱۰ - در نهایت و مهمتر از همه مردم هرات در جمله سائر مردم مومن و آزادیدوست کشور ما میدیدند که اینک روسهای کمونست ، خلقی ها و پرچمی ها را برای اسیر ساختن ملت ما به خدمت گرفته اند . این همه تلاشها ، این همه پلانها و این همه فرامین برای آنست تا زمینه برای استیلای دایمی روسی بر افغانستان اسلامی فراهم شود . این پیشآمد اند و هبار ، بر غرور و احساسات اسلامی میهن و مردم ما از جمله شهریان باستان زمین هرات که از مد و جذر های بزرگ تاریخ با سر های بلند بیرون آمده اند، سخت اثر افگند. این جریانات آنها را تکان داد و متوجه این حقیقت تلخ ساخت که اگر امروز قیام نکنند و امروز اهالی شانرا قربان راه اسلام و آبروی تاریخی شان نه نمایند ، فردا دیر خواهد شد . از همین جهت همه با لباس سپید و سر های بلند آماده قربانی شدند تا به قیمت خونهای پاک شان افتخاراتی را که از گذشته امانت برای شان مانده ، برای نسل فردا به احترام و تکریم تمام انتقال دهند ، لذا قیام بی مانندی را به راه انداختند که تاریخ اسلام و افغانستان برای همیشه آنرا بحیث یک شعار جاویدان در سینه خود نگهمیدارد .

این عوامل همه انگیزۀ شد . برای مردم مومن ما در ولایت باستانی هرات تا همه دست به قیام زده با ریختن خونهای پاک شان به پاک سازی ولایت باستانی هرات از وجود گروه مزدور خلق و پرچم دست به قیام زنند .

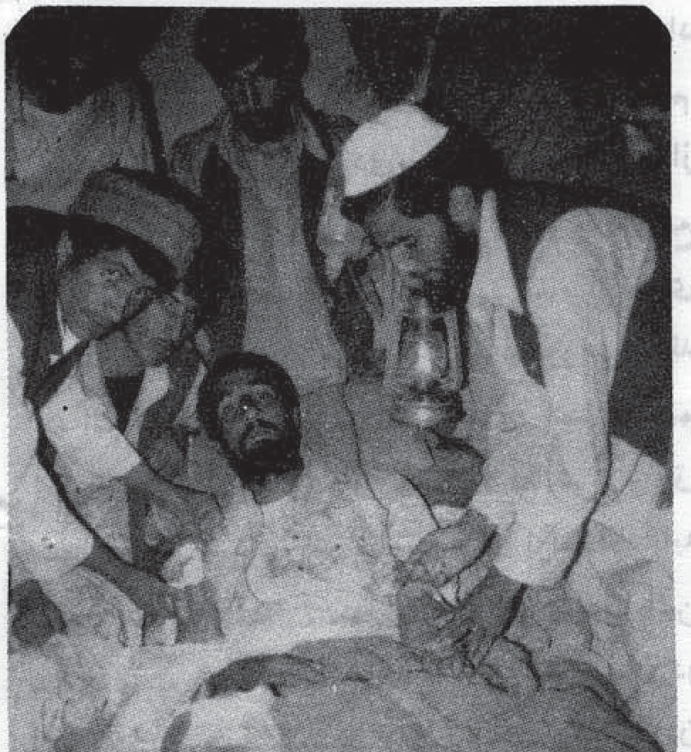

استاد عبدالکریم (محب)

د افغانستان نیولو ته د روسانو تاریخی هلی ځلی

د روسی کمونستی امپریالیزم او د کمونستی امپریالیزم د تاسیس او توسعی لپاره د دوی جنایات د نړی د جنگی جنایاتو په تاریخ کی ساری نه لری. کمونستی امپریالیزم د روسی تزارانو د هغو امپریالستی هلوځلو دوام دی چی دوی ئی پر ختیزی اروپا او شمالی او مرکزی اسیا باندی مسلط کړی وو. د روسی د تزاری او کمونستی مرحلو د امپراتوری وده او توسعه د نړی د تمدن په معاصره مرحله کی او په معاصر تاریخ کی هیڅ ساری نه لری.

روسیه د لومړی ځل لپاره د یو سلطنت په دول د دریم ایوان په وخت کی منځ ته راغله چی نوموړی ایوان د مسکووی د تزار له لقب سره قدرت ترلاسه کړ اود وحشتنا کی د یکتاتوری په تاسیس د روسی د تزاری او کمونستی مرحلو د امپراتوری بنسټ کیښبود.

د ایوان باسیلو ویتز د مړکیدلو په وخت کی د مسکووی سلطنت یوازی په نیم ملیون مربع میله ځمکی باندی واکمنی درلوده خو نن دا واکمنی د تزارانو او کمونستی امپریالستانو د هلو ځلو جګړو او عامو قتلونو په قوت نهه ملیون مربع میله ځمکی باندی غزیدلی چی پکی ختیزه اروپا او ټوله شمالی او مرکزی آسیا داخله ده. دا امپریالستی قدرت او د امپراتورۍ وسعت د روسانو د څه د پاسه څلورو پیړ یو بی رحمیو او جنایاتو نتیجه ده. نو په دی حساب ویلای شو چی د روسی د امپریالیزم تاریخچه په حقیقت کی د تیریو یرغلونو او جنایاتو یوه تاریخچه ده. د ابرید ونه د (تولا) او (پرمیا) پرسیمو باندی له تیریو سره او د لووګورود پرسیمی باندی له تسلط سره پیل شو اود (مرو) نه نیولی ترمنچوریا پوری په پردیو سیمو باندی د یرغلونو له لیاری دوام وکړ. وروسته له لږی مودی څخه بیا استونیا لتوانیا او د کسپین سیمه په بشپړ دول په دی امپراتوری کی شاملی شوی. همدارنګه په هغو وختونو کی فنلیند چی اوس وروسته له سخت مقاومت څخه بیرته پریښودل شو [illegible]ولیند هم په دی ساحه کی شامل شول او بیا ازوف کرچ او کریمیا هم د روسی

اسپراتوری کی مدغم شو. په ۱۷۹۵ کال کی د پولینډ پاتی برخه هم د روسی امپراتوری کی داخل کړ شو او په ۱۸۰۰ کال کی گرجستان له ترکیی څخه غصب شو. د پروس د دولت یوه زیاته برخه د روسی امپریالستانو له خوا په ۱۸۱۳ کال کی ونیول شوه. په ۱۸۵۸ کال کی ئی د امور (Amur) سیمه ونیوله. په ۱۸۶۵ کال کی ئی د منځنی اسیا د سیمو په نیولو پیل وکړ چی په دی هڅو کی ئی یوه ډیره لږه موده کی کبړا، خیوا، خو قند او مرو ونیوله.

په ۱۸۵٤ کال کی د ترکانو کمزورتیا روسانو ته یو لوی جرائت ورکړ چی پر هغو سیمو برید وکړی او هماغو بریدونو ورته په ۱۸۷٤، ۱۹۱٤ او ۱۹٤۰ کلونو کی په منځنی اسیا کی د ځمکو لوی برخی ورکړی.

د منځنی اسیا د نیولو لپاره د روسانو عملی کامونه د اووه لسمی پیړی په پیل کی واخیستل شول. د اسیا په دی برخه لومړنی تماس د خیوا له خان سره په هماغه پیړۍ کی د روسی د تزار میخائیل فیودور وویچ له خوا ونیول شو. دا تماس له دی کبله نیول شوی و چی د آرال د سیمی پوځیانو څو ځوځلی د خیوا پر خاوری باندی یرغل وکړ چی په هر ځل ورته سختی ماتی ورکړ شوی او د هغو ماتو اغیزه پر روسی امپریالستی حکومت باندی دومره سخته وه چی دی ته حاضر شو چی د خیوا له خان سره مستقیم تماس ونیسی. وروسته بیا د خیوا خان په ۱۷۰٤ کال کی د روسی محکومت ومانه.

په ۱۸۶۰ کال کی د تزار یو شمیر وزیرانو او جنرالانو تزار ته په منځنی اسیا کی د نور چټک وړاندی تګ مشوره ورکړه او یو لوی پلان طرح شو چی پر نظامی، سیاسی او اقتصادی ملحوظاتو مبتنی ؤ. په ۱۸۶٤ کال کی پرنس گور چیکوف چی په هغه وخت کی د روسی خارجه وزیرو د لو یو خبریالانو په همکارۍ روسی تزار دویم الکزانډرته د منځنی اسیا د نورو ځمکو د نیولو او د آمو دسیند لوری ته د پرمختګ په باره کی د یوی اعلامیی متن برابر کړ چی په حقیقت کی په منځنی اسیا کی د روسی امپریالیزم د هغی مرحلی د پرمختګ سیاسی، اقتصادی او اخلاقی هویت او ځر ننګوالی ښکاره کا وه. روسی خارجه وزیر هغه اعلامیه د روسی د غیر مدنی تعامل سره سم په بی شرمانه او د انسانی اخلاق ضد الفاظو کی په دی عباراتو کی خپره کړه:

(په مرکزی آسیا کی د روسانو موقف د هغو تولو مدنی دولتونو د موقف غوندی دی چی دنیما ئی وحشی قبایلو په مقابل کی ئی لری. دا موقف د هغسی قبایلو په مقابل کی غوره شوی چی له یو ځای نه بل ځای ته کډه کوی او یو ثابت اجتماعی نظم نه لری. په داسی شرایطو کی د ازموږ پر ډیر مدنی او پر مختللی هیواد باندی لازم گرځیدلی چی پرګاونډیو قبایلو حملی وکړی او هغوی تر خپل تسلط لاندی راولی. زموږ د پوځونو دا حملی په سرحدی سیمو کی دا منیت په ګټه او د تجارتی اړیکو د ایجاب سره سم د هغه مجبوریت له مخی تر سره کیږی چی یو ډیر مدنی دولت دی ته اړ کوی چی د هغو ګاونډیانو په ضد له انار شی نه کار واخلی چی د هغوی د کوچیتوب ژوند له دوی سره څنګ په څنګ او ګډ ژوند مشکل ګرځوی).

دا د وحشت ډکه اعلامیه د هغه غیر مدنی قوم چی د مدنی توب ادعاوي کوله مدنی معیار څرګندوی چی ئی د یو آزادی غوښتونکی او آزادي خوښونکی ملت په ضد څه د پاسه سل کاله پخوا خپره کړې وه . ملتونه د زمانو په تریدلو بدلیږی خو د روس بر بریت د ظاهری تجملی او مادی تمدن سره سره په هماغه حالت کی پاتی شوی دی . لکه چی اندری سخاروف لیکلی چی « زمسا په نظر د غلامی او چاکری هغه روحیه چی د پیړیو په اوبدو کی په روسیه کی موجوده وه د شوروی سیستم په سیستم او اخلاقو کی ښه څرګند او یو له بل سره مختلط دی . »

د روسانو د وحشیانه جنایاتو تاریخ د هغسی اعلامیو د تجاوز او تعرض الفاظ او د هغسی اعترافاتو مثالونه د سیاسی ژوند په هره مرحله کی لری . د اوسنی تزارانو مدنی او اجتماعی اخلاق د منځنی اسیا د هغو یرغالګرو له اخلاقو څخه هیڅ توپیر نه لری. دوی هم د کمونیزم د تاسیس په وخت کی هماغه سیستم عام قتلونه وکړل لکه چی مخکینی تزارانو کړی وو .

په افغانستان باندي د تیری او تجاوز امرکونکی کمونستی تزار بریژنف او نور وحشی سلګری ئی ډیری هڅی وکړی چی د افغانستان د یرغل اعلام ته په اوسنی عصر کی کوم بل ډول رنګ ورکړی او د نړی د واقعیتنو نظر تری بلی خواته واړوی خو واقعیت د واقعیتنو له نظره نه شی پټیدلای او د یو وحشی او مغرور یرغالګر د یرغال او تجاوز بڼه نه شی بدلیدلی . د دویم الکزاندر او پرنس ګور چکوف د وحشیانه ابلاغیی نه وروسته د کمونستی تزارانو د جلا جلا وختونو او فرصتونو د جنایاتو تعرضونو او تجاوزاتو د پیل ابلاغیی که په مرکزی اسیا باندی د بریدونو په وختونو کی خپری شوی او که د ختیـزی اروپا د آزادی غوښتونکو په ضد خپری شوی د ټولو عمومی متن هماغه وحشیانه او له غروره ډک الفاظ وو .

زموږ پرګران هیواد باندی د مستقیم تجاوز واقعیت د تجاوز د وخت د کمونستی تزار بریژنف د هدایت سره سم د سوسیلنکوف په الفاظو کی د روسی استعماری ژورنالیزم د تزویر او فاسدو مکرونو په توره پرده کی نغښتی څرګند شو . د هغه پخوانی تزار په هغه وحشیانه اعلامیه کی د روسانو د هغه وخت اخلاقی معیار او د اوسنی کمونستی تزارانو د ویناو او ابلاغیو او پلمی که د یو دقیق تحلیل سره مقایسه شی د دواړو مرحلو د تزارانو په موقف او په تاکتیک او اخلاقی معیارونو ـکی هیڅ بدلون نه شی لیدل کیدلی زموږ پر هیواد باندی د تجاوز د وخت د روسی کمونستی تزار بریژینف د سیسی چی د روسی فطرت او د روسی د پخوانی وحشت یو بل تکرار دی هیڅکله یو نوی عمل نه شی ګڼل کیدلی بلکی د اهم د هماغه تزار د جنایت تکرار دی . دا هماغه اعمال دی چی موږ ئی د یو بل کمونستی تزار په غیر مدنی اعمالو او جنایاتو کی وینو . هغه روسی تزاران چی د اوسنی کمونستی تزارانو امپراتوری د تاسیس د هلوځلو مخکینی رهبران ګڼل کیږی د نړی په هغو شرایطو کی هغه ظالمانه وینا کړی وه او هغه اعلامیه ئی خپره کړی وه چی مخکی مو یاد کړه . هغه وخت په ظاهره توګه هم داسی یو وخت وچی د کمزورو په

ضد د زور استعمال د هر امپریالستي استعمار او هر زور ورحق کنټرل کیده خو اوسني کمونستي تزاران د هماغې اعلامیې تعمیل د هغو وسلو سره کوي چې بشریت ئې د نوم له اخیستلو نه عار لري. که د پتر او الکزاندر پوځونه د خیوا او بخارا پوځونو سره جنګیدل د وسلو نوعیت ئې ډیر توپیر نه درلو د خو اوسني وحشي تزار د یو سوله خو ښونکي هیواد په ضد د ټنونو د وزن ګولیو او د لسګونو کیمیاوي زهرونو په وسیله تجاوز کوي زمونږ دفاع د بخارا او زر افشان د مدافعینونه ډیر توپیر لري هو د خدای په مرحمت د روسي د وحشیانو پر ټولو جنایاتو د الله اکبر په توان منده حربه غالب یو.

د هغه وخت د تزار یعنې د دویم الکزاندر هغه اعلامیه چې خارجه وزیر ئې پرنس ګور چکوف خپره کړې وه موږ اوس زموږ د هیواد د یرغل د وخت دکمونستي تزار بریژنف په هغه تیر ایستنه او د عامو خلکو اغفالونکي د سیسه کې وینو چې ئې په افغانستان باندې د یرغل لپاره سنجولې وه او ۱۹۷۹ کال کې ئې د دسمبر په د رویشتمه نیټه د موسلینکوف په الفاظو او کلماتو کې د پراودا په ورځپانه کې د یوې خاصې او مهمې مقالې په ډول خپره کړه. پر او دا په پوره توګه تاریخ کې د دغه لیکوال په الفاظو کې اعلام وکړ چې:

(د لویدیزو هیوادونو خپرونې په خاصه توګه د امریکې عامو اطلاعاتي او نشراتي وسایلو په قصدي ډول ځینې محسوسي او ازي او هنګامې په دې باره کې خپروي چې شوروي اتحاد د افغانستان په کورنیو چارو کې ګوتې وهي. دا هنګامې حتی دومره افراطي شوي چې دا خبرې هم یا دوي چې د شوروي جنګي یو ټولونه د افغانستان خاورې ته ننوتلي) موسلینکوف د روسي د نظامي مداخلې په ضد د نړۍ د نورو هیوادونو د عکس العمل د معلوماتو لپاره پوره واقعیت خپور کړ چې په هغه کې د مقالې له پیل نه تر پایه پورې د روسي د نظامي مداخلې تکذیب یا کوم ډول تردید نه وشوي بلکې هغه مقاله یو د یو واقعیت اظهار او د نړۍ د عکس العمل غوښتونکې وه چې د بل عمومي یرغل لپاره چې سم له لاسه پیښیدونکي ؤ لاره اواروله خو بیا هم هغه تائید په الفاظو کې په نغښتلي شکل وړاندې شوی و.

د موسلینکوف د مقالې په سبا د موسلینکوف او د دویم الکزاندر د وحشي صفته بچي بریژنف د سیسه افشا شوه څکه په هغه ورځ د روسي استعمار الوتکو د کابل هوائي میدان کې په مسلسل ډول او وروسته له هرې پینځه لس دقیقې څخه کوزیدلې او پورته کیدلې او د روسي پوځیانو او درنو جنګي وسایطو په رسولو ئې شروع کړې وه او د درېیو ورځو په موده کې ئې د اکثرو نشراتو د لیکنې له مخې د پینځه زره تنو عسکرو او د ډیر زیات تعداد مهماتو رسول بشپړ کړي وو. د عسکر رسول لاهم جریان درلود. خو مخکې له دې نه چې د روسانو د دې وحشي جنایت پاتې داستان ګرانو لوستونکو ته وړاندې کړم د الکزاندر د وخت د وحشیانه عملیاتو او د بریژنیف د پلان د ضمني مقایسې لپاره بیرته د الکزاندر او پرنس ګور چکوف اعلامیې ته راګرځو. ګور چکوف د ۱۸۶۰ کال د هغې توری اعلامیې په دوام کې ویلي وو چې:

(نوځکه د تزار امپریال حکومت په دغه وخت

کی له دی مشکل سره مخامخ دی چی یا د اسیا د و چی د دی سیمی خلکو ته دی اجازه ورکړ شی چی خپل هماغه ژوند ته چی امنیت او اقتصاد ته مضر دی دوام ورکړی او یا دا چی د دی ځای په فتوحاتو او نیولو پیل وکړی او دا سیمی دی د روسی په امپراتوری کی هماغسی داخلی کړی چی په نورو سیمو کی امریکا ، فرانسه . او هالیند کړی دی . . . او په دی توګه انګلستان ته د هند امپراتوری په برخه شوی .

د ګور چکوف دا ابلاغیه برسیره پر دی چی د تولی مرکزی اسیا نیول د روس یو سیاسی او طبعی حق ګڼلی ؤ د اروپا د ځینو هیوادونو او د امریکا هڅی ئی هم جایزی ګڼلی وی ، هغه ابلاغیه په حقیقت کی انګریزانو ته دا اظهار ګڼل کیږی چی هماغسی چی هغوی په هندوستان باندی د حکومت ټینګولو لپاره هلی ځلی کوی پر مرکزی اسیا به د دوی تسلط وی . روسانو بیا په بل کال یعنی په ۱۹۶۱ کال کی تاشکند ونیو د تاشکند نه ئی وروسته خو قندولیو او بیا په ۱۸۶۸ کال کی ئی لښکری پر بخارا راننوتلی او پر هغه هیواد مسلط شوی . دلته زموږ په هیواد کی هم هماغه لوبی روانی شوی. خو شکل او بڼه ئی د ګور چکوف له وخت نه توپیر درلو د دلته برسیره پر دی چی د عسکرو او مهماتو ډیره لویه برخه دا لوتکو په وسیله و رسول شوه هغه برخه ئی چی د ځمکنی نقلیه وسایلو په واسطه و رسول شوی هم ډیر چټک خپلو ټاکلو ځایونو ته و رسیدل ځکه چی زموږ د هیواد معاصر سرکونه د بخارا او خیوا له هغو سرکونو څخه توپیر د رلود .

د ۱۹۷۹ کال د دسمبر په ۲۴ نیټه یعنی د موسلنیکوف د مقالی په سبا د روسی د مواصلاتو وزیر هم افغانستان ته رسیدلی ؤ چی له افغانی کمونستی کورنیو څخه په زیاته اندازه د روسی د عسکرو د تسهیلاتو او ځای په ځای کیدلو په چارو کی تسهیلات وغواړی او د هغو جنرالانو او موظفینو سره په یو لړ تماسونو کی شی چی له ده نه پخوا د پلان سره سم په یو نوم او بل نوم افغانستان ته رسیدلی وو . هغه روسی وزیر د دسمبر په او وه ویشتمه نیټه له کمونست حفیظ الله سره ملاقات وکړ او د هماغی ورځی په وختی ماښپښین کی بیرته روسی ته و خوځید ، په هماغه ماښام روسی عسکرو د کمونستانو داخله وزارت محاصره کړ او بیائی د راډیو د خپرونو اداره ونیوله او روسانو یو بل کمونست ببرک راوست او د افغانستان د خلکو تعذیب او د هیواد د نیولو چاری ئی د نوی کمونستی غلام سره پیل کړلی .

د روسی لښکرو د دی وخت جنایات د مقایسی په ډګر کی موږ یو ځل ښکاد منځنی اسیا د نیولو شپو ورځو ته رابولی څو د اوسنیو تزارانو او د هغو تزارانو تور او جنایتکار مخونه په یوه واحده آئینه کی بیا مقایسه کړو . پرنس ګرچکوف د ۱۸۶۰ کال په اعلامیه کی دا هم په بی شرمه ډول ویلی وو چی : (دا د آسیا د و چی د خلکو له مشخصاتو څخه دی چی پرته د محسوس او مشهور قوت او تعذیب څخه د بل هیڅ یو شیز رعایت او احترام له کوی) په دی شرمناکو او وحشیانه الفاظو کی هغه وزیر دا څوښته چی د زور ، تجاوز او تظلم استعمال د نړی په دی برخه کی او د منځنی آسیا

ذ مظلومو او بی دفاعو خلکو په مقابل کی په ځای
په ځته او سوزون وبڼیی چی په همدغه اساس د هغه
وخت یو بل جنرال چی د منځنی اسیا د جنایاتو په
تاریخ کی له تولونه ډیر لوی جنایتکار ګڼل کیدلی
شی هم هماغسی یو نظر په هماغو وختونو کی د رلود.
نو موړی جنرال ایم ـ ډی ـ سکوبلف و . سکوبلف
د خپلو وحشتناکو وینا و په ترڅ کی ویلی وو چی :
(دا زما یوه اصولی عقیده ده چی سوله په اسیا کی
ترهغه وخته پوری دوام کوی چی د دوی عام
قتلونه او عامی وژنی دوام ولری .)

دسکوبلف دا وحشیانه او غیر انسانی ، غیرمدنی
او د اجتماعی اخلاق ضد خبره د روسانو نه پرته
د هیڅ یو امپریالستی او غاصب قدرت له خوا څخه
نه دی ویل شوی دا یوازی روسان یعنی د نړی
همدغه وحشی او ظالم قوم دی چی دا وینا د خپلی
عقیدی لهٔ اصولو څخه ګڼی . د دی وینا تصدیق
د روسانو د وروسته وختونو د کړو وړو په جریان
کی هم شوی کمونیزم هم چی د روس د امپریالیزم
د یوی نوی وسیلی په ډول د نړی د نیولو لپاره
د ډیرو تزویرونو په بڼه کی وړاندی شوی د روس
د فکر او تسلط د تاسیس لپاره د ملیونونو انسانانو
وژل یعنی د هغو ملیونونو انسانانو محوه کول
جایز او په حقه ګڼی چی د کمونیزم مخالفت کوی
دا په حقیقت کی د لینن او ستالین په ژبو د هماغو
جنایاتو تکرار تائید او تثبیت دی چی په منځنی
اسیا کی په لومړی مرحله کی تزاری روسانو او بیا
د لینن او ستالین په وختو کی کمونستی تزارانو
هدف ته د رسیدلو په مقصد جایز ، مشروع او
معقول ګڼل .

د لینن او ستالین کمونستی وحشت ته له
پاملرنی نه مخکی یو ځل بیا منځنی اسیا ته د تزاری
جنایاتو په لټه ورځو . څو هغوی کرکټر او جنایات
د دوی له جنایاتو سره د مقایسی په نظرو ګورو
په ۱۸۸۲ کال کی انګریز ژورنالسټ چارلس ماروین
د منځنی اسیا خصوصاً د مروی او پنجده په لوری
د روسانو د پوځنی عملیاتو د ژورنالستی څارنی او
د جګړی د ډګر د جنرالانو سره د مرکو لپاره
روسی ته تللی و او هلته ئی د نورو جنرالانو او
سیاسی خلکو سره د ملاقاتو په جمله کي د منځنی
اسیا د جنایتکار سکوبلف سره ئی ډیر اوږد ملاقات
کړی و . سکوبلف ماروین ته پخپل ملاقات کی داسی
ویلی وو چی زه یو حقیقت درته څرګندوم خو ته ئی
مه خپر وه هغه حقیقت دادی چی موږ په (جیوک
تیپه) کی په یوه ورځ کی د هغی تولی سیمی شل زره
تنه نر ، ښځی او ماشومان بی له کوم سبب او
موجب څخه راغونډ کړل او تول مو یو ځای ووژل
بیائی له یوی خاصی موسکا سره چی ماروین د هغه
یادونه کوی ماروین ته وویل چی د اسیا په خلکو
کی د امنیت موده د هغو عامو قتلونو له مودی سره
مستقیم تناسب لری چی په دوی کی جاری ساتل
کیږی . ده همدارنګه وویل چی هر څومره سختی او
وحشتناکی وژنی چی په دوی کی سرته ورسول شی
کنترول او امنیت به په هماغه تناسب په هغوی کی
تینګ او کلک وی . بیانو په همدغه صحبت او
مرکه کی چارلس ماروین تری تپوس وکړ چی تا
د هغی شیمی د یو بل عام قتل رسمی راپور خپل
حکومت ته د نورو اتوزرو تنونرو او ښځو د وژلو
هم ورکړی و چی ربنتیا او که د رواغو وه سکوبلف

بیا هم د دی یوښتنی په ځواب کی د هماغی خاصی موسکا سره چی داکټرو ظالمانو په شونډو کی خاورل شوی ځواب ورکړ چی دا هم ریښتیا دی او زیاته ئی کړه چی په دی پیښه کی مادا امر هم کړی و چی سری دی غټ وی او که کوچنی وی و شمیرل شی نو ځکه د هغو اتوزرو وژل شوو ترکمنانو راپور می په باوری او موثق ډول وړاندی کړی و . مارووین د هغی د مرګ په باره کی وړاندی وائی چی سکوبلف د عامو قتلونو د واقعیتونو په بیان کی ډیر صمیمی او بی آلایشه ښکاریده .

مارووین زیاتوی چی په یوه بله مرکه کی چی ده د جګړی د یو بل افسر ګرو د کوف سره وکړه ګرو د کوف ورته په ډیرو صمیمی الفاظو کی وویل چی په عامو قتلونو کی چی د عامو خلکو وژنی په مجموعی ډول زموږ له خو اتر سره کیدلی په اکثر ډول ښځی وژل کیدی خو ښځی یوازینی طبقه نه وه چی وژل کیدی . د روسی عسکرو منځ ته به چی د جګړی یاد ځارنو په وخت کی هر څوک د دوی لاس ته ورغی هغه ئی وژل ګرودکوف همدارنګه مارووین ته دا خبری هم کړی وی چی سکوبلف خپلو عسکری قطعاتو ته ویلی وو چی د ده مخکی دی ښځی او ماشومان نه وژنی خو نورو قطعاتو د ښځو او ماشومانو په وژلو کی یو له بل څخه سبقت کاوه .

سکوبلف همدارنګه وویل څرنګه چی د ازما عادت دی چی د خپلو جګړو حقایق له چانه پټ نه کړم نو ځکه ما پخپلو ټولو راپورونو کی د نارینه او ښځو دواړو جنسونو د وژل کیدلو واقعیتو نه د دقیق شمیر نه وروسته ورکړی و . سکوبلف مارووین ته د خپلی مرګ په ترڅ دا خبره هم کړی وه چی ښائی د نړی خلک ما او زموږ پوځونه د داسی بی رحمانه وژلو له کبله وحشی وبولی او موږ وغندی مګرزه د هغوی د دی ډول وینا وسره سره دا حقیقت نه شم پټولی او پری اعتراف کوم .

مارووین همدارنګه د دی په دوام کی لیکی چی سکو بلف داسی عقیده درلو ده چی په منځنی اسیاکی د ده د تجربی له مخی کله به ی چی یو یادوه تنه مسلمانان په یوځای او دوه دری تنه په بل ځای کی وژل خلک به د دوی په ضد له ډیر تاوتریخوالی او شدت سره پاریدل خود دهشتناکو قتلونو په مقابل کی ی ډیر سخت عکس العمل نه ښوده نو ځکه کمونستی تزارانو هم د هماغو وحشی مخکینیو چالو ښودونکو نیکو نو د چالونو په پیروی حتی پسه کمونستی غیر اخلاقی نظریه کی ی هم د کمونیزم د تاسیس لپاره عامی وژنی او عام قتلونه جایز او رواو ګڼل چی د دوی د عامو قتلونو یوازی د روسی د خاوری د ننه د روسی کمونستی لاری او د کمونستی ښادارانو او واکمنانو په ضد د دسیه جوړونکو په ضد اغیز مند او د رعایت او استعمال وړپاتی نه شی بلکی د روسی سیستم په ضد چی د روسی امپریالیزم د تاسیس لپاره هغوی ته مارکس او لینن هغه سیستم او هغه متود ورکړی و د تطبیق وړ وپیژندل شی .

ددی سیستم تطبیق د روسی استعمار د تاسیس لپاره ډیر وحشیانه ډول او له سختی بی رحمی سره زموږ په هیواد کی وشو کله چی نور محمد او حفیظ الله کمونستان د هیواد په چارو باندی د کمونستی روسانو د زرګونو مشاورینو په پټواو ښکاره مرستو مسلط شول د زرګونو بی ګناهو

انسانانو په بی رحمانه وژنو بانډی له هماغی لومړی
شپی څخه پیل کړی له یوی خوانه هر ورځ هر شپه
او هر ساعت کی په زرګونو خلک له کلو اوښارونو
څخه د کورونو مسجدونو ، دکانونو او تاستی
ولاړی له ځایو نو څخه بیول کیدل او لادرکه
کیدل . دکی جی بی هغه ځانګه چی په افغانستان
کی لومړی د(اګسا) بیاد (کام) اووروسته بیاد (خاد)
په نومونوو نومول شوه د روسانو تر مستقیمی
اداری د روسی د عنعنوی تهذیب او وژلو له تعامل
سره سم او همدارنګه د ستالین د عصر د لو یو
تجربو سره د مظلومو کیوالو په ضد د دهشت
د خپرولو لپاره د ډیری بی رحمی سره فعالیت کاوه
د کمونستانو دراتلو سره د (اګسا) اداره یو ډیر
بی رحمه بی عاطفی او حیوان صفته سړی ته چی
اسدالله د هغی بی رحمی له کبله چی زموږ د هیواد
د تعذیبونو په تاریخ کی بی ساری و د قصاب لقب
ورکاته د اسد الله وحشت او بربریت چی ټول
جنایات یی روسی نظام او روسی خدمتګارانوته
د وفاداری له کبله ترسره کول هیواد کی د وحشت
او نفرت اورونه شیبه په شیبه لانورهم تیزول .

د اسد الله د تعذیبی پلانونو د تعمیل او فعالساتلو
لپاره کمونستی رژیم یو بی رحمه او بی عاطفی خاین
او وطن پلورونکی د سری پولیس ډله په کار کمارلی
وه چی هغوی له یوی خوانه د سوونو او زرګونو
تنو د نیولو او تعذیب او وژلوته د سپارلو وظیفه
درلوده او له بلی خوانه په زندانو لو کی د هغوی
د تحقیر ، توهین ، وهلو او کړولو کار کی خپلو
ملحدو وطن خرڅونکو ملګرو سره مرسته کول .
د خفیه پولیس ډله د وحشت او دهشت په خپرونو
کی او د غیر کمونست ځوانانو اوزړو له منځه وړلو
کی د کمونستو غیر مسلکی هلکانو په مرسته دومره
فعال وفادار او بی رحمه ووچی په دی فعالیت کی
برسیره پردی چی وجدان یی له منځه تللی و خپل ،
خپلوان ، دوستان ملګری اوپیژند ګلوی یی
هم د کمونیزم او روسی غاصبانو په خدمت کی
هیرکړی وو د افغانستان په معتقد و خلکو کی به
داسی هیڅ یوتن پیدانه شی چی د روسی نو کرانو
د خیانت په دوره کی د حفیظ‌الله او نور محمد په
وخت کی یاد ببرکیانو په وخت کی نه ځوریدلی یایی
کوم ځوک شهید شوی نه وی او یاد تحقیر ، توهین
تعذیب او زندان ربړونه یی نه وی ګاللی .

د کمونستانو د وحشت په ټوله مرحله‌کی د تحقیقاتو
او د متهمینو د ربړولو چاری د روسانو تر مستقیمی
اداری لاندی دی دغه روسان د تحقیقاتو په
مرکزونو کی د (خاد) په اداروکی او د زندانو نو
په هغو کوټو کی چی بندیان پکی د تعذیب لپاره
راوستل کیږی ټولی چاری د نو روبرکی کمونستانو
په مرسته سرته رسوی . نور محمد به تل له ډیر
افتخار سره دا خبره کوله چی هر ځوک زموږ پر ضدو
د ریږی موږ به یی له منځه یوسو . حفیظ الله به
وبل هر چیرته چی تاسو ته زموږ کوم مخالف پرلاس
درځی له منځه ئی یوسی . د افغانستان زندانونه
هیڅکله د اصلاحی مفکوری په اساس‌نه ووجوړ شوی
او هیڅکله یی هغه صفت نه دی پیداکړی خود دی
ځایونو وحشت او د کمونستانو په لاسو کی د روسی
جنایتکارانو په سپارښتنه په سروتنورونو بدل شوی
وو . زندانونه د کمونستانو په وخت کی د دهشت له
ځای څخه سرییره د وژلو ځای هم وګرځید

د کمونستی وحشت او بربریت ډیر رسوا ځای
د څرخی پل زندان دی هغه وحشت او وژنی چی په
دغه زندان کی پیښی شوی د نړی په هیڅ یو زندان کی
داسی پیښی نه وی شوی، د څرخی پله زندان
چی د داؤد په وخت کی د پنځو زروتنو بندیانو لپاره
د جوړیدو په حال کی ؤ، اولانه و بشپړ شوی چی
د کمونست طوفان هیواد ته راغی او هغه ځای
دلس گونو زرو بندیانو او د رژیم د مخالفینو د وژل
کیدلو رېړول کیدلو ځای وگرځید. د څرخی پل د
زندان بشپړ جوړښت دیوی لوی عرابی شکل لری او
د زیاتو پوړونو ته بارکونه او د ځارنی برجونه او
دیوالونه لری کمونستانو په افغانستان کی
د کمونستی خصلت له مخی چی حقایق پټوی لومړی
وخت کی په زندانونو کی د سیاسی بندیانو له موجودیت
انکار کاوه خو کله چی د ۱۹۷۸ کال د اکتوبر
میاشت کی د غوټی یو بین المللی هیأت کابل ته راغی
او د هغه شمیر د معلومولو لپاره ځینی هځی وکړی

هغوی ته دا څرگند شوی وه چی د هغو سیاسی بندیانو
شمیر چی تر هغه وخته پوری لاژوندی پاتی وو څلورزرو
تنونه رسیده خو بیاهم حکومت یوازی دسلوتنو
سیاسی بندیانو په موجودیت اعتراف کاوه. د ۱۹۷۹
کال د سپتمبر په میاشت کی یعنی د سیاسی بندیانو
د لومړنی احصائیی د وړاندی کولو نه یو کال وروسته
امنستی انټرنیشنل د خپلو ترلاسه کړیو معلوماتو له
مخی اعلام کړ چی د څرخی پل زندان کی د ولس
زره تنه سیاسی بندیان موجو وو.
زموږ د هیواد په تاریخ کی دبشپړو کورنیو
بندی کول معمول نه و. دا تعامل کمونستانو
یو عادی دستور وگرځاوه. هلته داسی صحنی هم
راغلی چی د کورنیولویان وژل کیدل او کوچنیان
ی بندیخانوکی بندیان کیدل د یو خپور شوی مستند
معلومات له مخی د ۱۹۷۸ کال د جون او جولای
میاشتوکی په کابل کی د څرخی پل له زندان سره

نژدی د بلدوزر په واسطه د انسانانو د ښخولو لپاره دیرش ارتی ځاګانی وایستل شوی او په هره یوه ځاکی سل تنه سیاسی بندیان داسی ښخیدل چی د شپی به د هغوی د ټاکلی شمیر لاسونه اوسترګی تړل کیدلی او په هغو ځاګانوکی به ژوندی غورځول کیدل او هغه ځا به د بلدوزر له خوا ډکیده. دی ځای ته د خلکو له خوا د پلیګون نوم ورکړ شو. او دا ځای د څرخی پل له مدخل څخه یوازی دری سوه یارده فاصله درلوده. د کمونستانو په هماغو لومړیو ورځوکی کله چی د هیواد د ټول زندانونه له بندیانو څخه ډک شول د کابل په خاص ډول او د نورو ولایتونو په ټولو مرکزونو کی هغه کورونه، کلاګانی او سرایونه چی له خلکونه غضب شوی وو د کمونستی سیستم د مخالفینوزندانونه او د فشار او شکنجو مرکزونه شول. د کابل په ښارکی د داخله وزارت د څمکی د تل پوړ او د دفاع د وزارت د څمکی د تل پوړ د هغو بندیانو د بندی کیدلو ځای وګرځید چی د هغوی د بیرته راتلو امکان نه و. همدارنګه د کابل په سوونو هغه ځایونه چی له خلکونه نیول شوی وو د کی جی بی د افغانی ځانګی د رهبرولو او د هغو تحقیقاتو ځایونه شول چی د روسی وحشیانو ترمستقیمی اداری لاندی تر سره کیدل. کمونستانو د خلکو د تعذیب لپاره د پیل نه تراوسه پوری د کی جی بی په افغانی ډیپارتمنټ کی او د تعذیب په نورو ځایونو کی خلک د هغو ځوانو هلکانو او د ښوونځیو په زلمکیو متعلمینو رهبرول چی د رحم، عاطفی او یا کورنی او هیواد نی احساس په هغوی کی هیڅ وده نه وه کړی. هر بندی د تعذیب په مرحله کی یوازی داارزو لری چی زرتر زره دی ووژل شی او د خاد د هغو بی رحمو او بی احساسه هلکانو له رهبرولو څخه نجات ومومی چی د هغو جنایتکارانو لاسونو کی بی لیدل. د بندیانو د لاسونو ماتول، د پښو ماتول، ترنیمایی بدنه پوری سروښکو کی ښخول سترګوته بی اور ورواندی کول، برقی شوک ورکول د هغو ظالمو انسانانو معمولی او عادی تعذیبونه او شکنجی وی.

زموږ په مظلوم هیواد کی او د مظلومو خلکو په مقابل کی د کمونستانو چال چلند ډیر تریخ او ډیر سپک او له سخت تحقیر سره دی. د پوهی د خاوندانو د تحصیلاتو او تخصص لرونکو او له انجینیرانو، ډاکترانو لیکوالو او نورو سره چی د دوی وحشت او غیر انسانی اعمالوته ګوته نیولی شی د تحقیر او توهین په سترګو کتل کیږی. دا د کمونستانو یو عمومی او دائمی شعار دی چی(" موږ دکمونزم د تاسیس په دی مرحله کی کمونستان څوارو او مفکرینوته ارتیانه لرو). د کی جی بی په هغه اداره کی چی افغانستان کی اوس په خادیه نامه یا د یری عام تعذیب چی هر افغان تری خبر دی د نوکانو ځیرول اوایستل، بی خوبی ورکول د بندیانو په مخکی د کورنی د نورو غړوربړول او مسلسل او ورځنی برقی شوک دی چی د هغو آلاتو په ذریعه چی په روسیه کی خاص د مخالفینو د تعذیب او ځورولو د آلاتو په ډول جوړ شوی ترسره کیږی.

موږ د روسانو د عنعنوی وحشیانه جنایاتو او عامو قتلونو په برخه کی د پخوانی روسانو نظریه ورواندی کړه او په پورتنیو کرښوکی موادعاکړی وه چی د نوعیت، ماهیت او کیفیت له مخی د روسیهد مخکینی تزارانو او اوسنی کمونستی تزارانو

د اعمالو او جناياتو ترمنځ هيڅ ډول توپير نشته او د دوی اعمال په حقيقت کې د خلکو د مقاومت له منځه وړلو ته د هماغه پخوانو تزاري جنايتکرانو د جناياتو دوام دی اوس به د هماغو مخکنی تزاری او کمونستی تزاری جناياتو تشابه او مماثلت دلته پخپله خلکو باندی ووينو . موږ هلته دا وويل چی په خلکو باندی د دهشت او تخويف د مسلط گرځولو لپاره کمونستان د مجموعی وژنو او عامو قتلونو نه کاراخلی او د استود دوی ته د تزاری عصر د جنايتکارانو ميراث پاتی شوی ؤ . هماغه تعامل زموږ په هيواد کی هم د هغوی د جنايتکارانوله خوا په لومړی مرحله کې د هغوی د هغو سوونو تنو مشاورينو له خوا تر سره کيده چی د نور محمد او حفيظ الله نوکرو قاتلينو سره د مشاورينو او سر مشاورينو په حيثيت سره همکاری کوله او بياد ببرکيانو له راتلو سره د هغو عامو قتلونو دنده په مستقيمه توگه د روسانو لاس ته ورغله . د هرات عام قتل ، د کراړی عام قتل ، د باميان د ولايت او د هزاره‌جات د نورو برخو عام قتلونه د کمونستانو د قدرت په لومړی مرحله کی او اوسنی ورځنی سوونه عام قتلونه د وحشت خپرولو هماغه وسيلی دی چی موږ پری د لومړينو تزارانو د جناياتو د بحث په ترڅ کی غږيدلی يو .

روسان زموږ په هيواد کی د خلکو د مقاومت له منځه وړلوته د هغو تعذيبی اونسل کشی له طريقو او متودونو څخه کارو اخيستی اولا هم تری کاراخلی چی د بشريت په تاريخ کی ډير کم مثالونه لری خو زموږ مجاهد ملت د خپلی مقدسی اسلامی عقيدی ايمان او اسلامی غيرت په قوت او د لوی خدای په مرحمت د خپلی مقدسی عقيدی نه د دفاع په سنگرونو کی کامياب او بريالی دی . موږ ببرک روسان او روسی کمونستانو ته دا په کلکه او د ټينگ ايمان ټينگی عقيدی سره اعلامو چی د حق او باطل په جگړو کی حق او حقانيت بريالی کيږی موږ د خپلی عقيدی د ساتلو د وطن د اسلامی افتخاراتو د حفظ لپاره قربانی ورکوو نوځکه زموږ هغه سرونه چی يوازی لوی او عظيم خدای ته ټيټ شوی او ټيټيږی نور هيڅ قدرت ته نه شی ټيټيدلای هغه سر چی خدای ته سجده کوی د کفر الحاد او طاغوتی قوتونو د محوه کولوتوان . او قدرت هم لری .

عنایت الله خلیل

فتوحات اسلامی در قاره اروپا

پیوسته بگذشته (۲)

طارق بن زیاد

طارق بن زیاد در حالیکه قبائل بربررا به اسلام دعوت می نمود و با او شان برخورد های عسکری انجام میداد ، ولی همواره منظرهٔ زیبای آن سوی بحر ، یعنی سر زمین پهناور اندلس پیش نظرش جلوه گر بود و پا گذاشتن در آن منطقه را نصب العین خود قرار داده بود .

طبق دستورات فرمانده نیروهای اسلام در افریقا ، طارق بن زیاد می کوشید افراد با ایمان و مخلص را برای سپاهیگری در ارتش داخل نماید .

افراد قبیلهٔ طارق بیش از هرکس دیگر بیاری او شتافتند و جوانان مؤمن و نیرومند دسته دسته به صف ارتش می پیوستند . «بدر» در کنار طارق با اخلاص و ایمان داری کامل با او همکاری می نمود و اوامر طارق را در جهت تهیه و تربیهٔ جسمی و تعبیهٔ معنوی افراد ارتش انجام میداد و به این ترتیب دیری نگذشت که تعداد لشکر طارق به ده هزار سر باز فدا کار و نیرومند بالغ گردید .

از جانب دیگر طارق با کفایت و درایت و ایمان داری و رعایت عدل و انصاف مورد اعتماد و علاقهٔ فراوان مسلمانان قرار گرفته و به صفت یک قائد با تجربه و با کفایت شناخته شده بود .

گاهگاهی نزدیک بحر می رفت ! امواج پر تلاطم ، صخره های هولناک ، و منطقهٔ آن طرف بحر را تماشا می کرد و چنین بنظر می رسید که این منظر سراپا فکر و هوش او را بخود جلب نموده است .

یکی از روز ها همراه با «بدر» بر اسپ ها سوار و لب بحر رفتند و بعد از گشت و گذار در جوار بحر هر دو پیاده شدند و به تماشا پرداختند .

«بدر» وقتیکه خیره شدن طارق را مشاهده نمود به او گفت : فکر میکنم منظرهٔ این بحر خیلی ها شما را به شگفت آورده است ! طارق گفت : آری برادر ! این منظره مرا خیلی ها به شگفت آورده است ولی باید بگویم که جنبهٔ شاعرانهٔ آن مرا به شگفت نیاورده بلکه آنچه مرا بخود جلب نموده است چیز دیگری است .

«بدر» که تا این زمان از مأمول طارق هیچگونه آگاهی نداشت با هیجان پرسید : مگرچه چیز آن شما را به شگفت آورده است ؟

طارق گفت : آنچه مرا به اندیشه وا داشته این است که چگونه بر این بحر سوار شویم و در آن سوی این بحر خروشان قدم بگذاریم ، و پرچم اسلام را بر فراز آن سر زمین خرم و زیبا بیفرازیم .

«بدر» با شنیدن این سخن جدید تکان خورد و بسوی طارق خیره شد و گفت :

پس تو میخواهی که از فراز این بحر مهیب عبور کنی و با امپراطوری عظیم هسپانیه مصاف دهی ؟ !

طارق با اطمینان و اعتماد مرد مؤمن گفت . آری ! باید از این بحر عبور کنیم و دین اسلام را در منطقه حاکم سازیم ، این وجیبه ایست که آنرا اسلام عزیز بعهدهٔ ما گذاشته است ، چه اسلام دینی است که برای همهٔ بشریت آمده است و باید در روی زمین فقط اسلام حاکمیت داشته باشد و بشریت از ورطهٔ جهالت وگمراهی به شاهراه سعادت و رستگاری راه یاب شوند .

ثاران پیامبر اسلام صلی الله علیه وسلم برای انجام این مسؤلیت از جزیرة العرب بیرون شدند و اسلام را برای ما رسانیدند و ما را از جهالت نجات دادند ، اکنون بر ما ست که ازین بحر بگذریم و این نور جاودان را به دیگران برسانیم.

«بدر» که به عزت نفس برادرش طارق و صلابت فکری او اعتماد کامل داشت و او را نمونهٔ شجاعت و غیرت میدانست از تصمیم طارق آگاه شد و با مسرت هر چه تمام گفت :

خداوند (ج) این مأمول را بر آورده سازد ، و من افتخار دارم که در این فتح عظیم همرکاب تو باشم .

در این ایام «رو دریک» بر هسپانیه حکومت می کرد ، هسپانیه تا قرن پنجم میلادی تحت سیطرهٔ رومیان قرار داشت ، و پس از آن تاریخ «گوت ها» هسپانیه را تصرف نمودند و در آنجا حکومت خود را تشکیل دادند و شهر زیبا و معروف هسپانیه «طلیطله» را پایتخت خود قرار دادند .

«رودریک» که قدرت را از پادشاه سابق با یک کودتای نظامی جابرانه تصاحب نموده بود ، تعداد زیادی از طرفداران پادشاه سابق با او مخالفت داشتند و در مناطق متعددی بین «رودریک» و طرفداران شاه سابق آتش جنگ شعله ور بود . در منطقه «سبته» که منطقهٔ مرزی هسپانیه و در جوار «طنجه» قرار داشت شخصی بنام «یولیان» حکومت می کرد ، «یولیان» از جملهٔ حکام پادشاه سابق و دوستان او بود و با «رودریک» مخالفت شدید داشت .

رومی ها عادت داشتند اولاد های خود را به قصر شاهی بفرستند تا شاهانه تربیه شوند .

به تاسی ازین امر «یولیان» حاکم سبته دختری داشت بنام «فلورندا» که او را در عهد پادشاه سابق به قصرملکی فرستاده بود تا در آنجا تربیه شود، وقتیکه رود ریک قدرت را در دست گرفت «فلورندا» در قصر باقی ماند و بعد از آنکه «فلورندا» به سن جوانی رسید «رود ریک» بر او چشم دوخت ، و هنگامیکه «فلورندا» از ارادهٔ سؤ او با خبر شد ناچار قصر را ترک نمود و در مکان نا معلومی مخفی گردید

و این قضیه را ذریعهٔ مکتوبی به پدرش «یولیان» خبر داد.

یولیان با شنیدن این حادثه وسؤ قصد رودریک عقده برداشت و در صدد آن شد تا به هر وسیلهٔ ممکن رودریک را از پا در آورده و دخترش را از چنگال او نجات دهد.

او وقتیکه انتصارات و پیشروی ارتش اسلام را مشاهده نمود، خواست از طریق مسلمانان امپراطوری رود ریک را سرنگون سازد و به آرمان خود نائل آید.

و به این منظور خود را به طارق بن زیاد نزدیک ساخت و با او تماس هائی برقرار نمود و او را در جریان فتح اسپانیا قرار داده برایش وعدهٔ همکاری داد.

طارق بن زیاد که از دیر زمانی روی این امر در تفکر بود خود را به یولیان نزدیک ساخت و از نزد او خواست معلومات کافی منطقه را در اختیار او قرار دهد، یولیان که میخواست فتح هر چه‌صورت زودتر بگیرد معلومات کافی در اختیار طارق قرارداد و علاوه از آن وعدهٔ همکاری های دیگری نیز برایش داد و او را به فتح اسپانیا تشویق کرد.

طارق بن زیاد با استفاده از این فرصت موضوع را به رهبر خود موسی بن نصیر خبر داد و از او اجازهٔ فتح اسپانیا را طلب نمود.

موسی بن نصیر که از فرستادن ارتش کوچک «طریف بن مالک» نتائج مثبت تشبیع‌کنندهٔ را بدست آورده بود بیش از پیش متوجه فتح کامل اندلس گردید و بفکر آن شد تا چه کسی را به این مسؤلیت بزرگ و خطیر گمارد، چه اگر «طریف بن مالک» برای استطلاع و کشف چگونگی منطقه از بحر عبور نموده بود، اکنون وضع دیگری در پیش است، زیرا ارتش اسلام برای فتح کامل منطقه و برای مقابله با بزرگترین امپراطوری عصر در آن سوی بحر قدم می گذارد.

فرمانده عمومی ارتش اسلام در افریقا، شاگرد نام آور خود طارق بن زیاد را که تجربهٔ جنگی و شهرت روز افزونی را کسب نموده است، بعد از آنکه همه اوصاف قیادت و فرماندهی را در اومشاهده مینماید، به این مسؤلیت عظیم و فیصله کن می گمارد.

راستی خیلی ها شگفت آور است... چه جوانی که جدیدا به صف مسلمانان پیوست بی درنگ به صف فرمانده ارتش اسلام برای بزرگترین جنگ گزیده می شود که این امر از دیدگاه قوانین جنگی و جهان بینی موجود در آن عصر قبول نکردنی بود، ولی اسلام بعنوان دین آسمانی برای کافهٔ بشر، همه امتیازات طبقاتی ومفارقات نژادی را پشت سرگذاشته، جوان افریقائی بربری را به صفت فرمانده ارتش اسلامی و رهبر مسلمانان در این نبرد بزرگ تعین مینماید.

(ادامه دارد)

سید گلاب «سباوون»

د جرگې دوه گوني نقش

جرگه ، زموږ د گران هیواد په ویاړ من تاریخ کې پوره لرغونتوب لري .

کله چې له کومې سترې پیښې او ابتلاء سره مخ شوي یو ، هغه مهال موږ اولس بیلا بیلې تپې اوپر گنې پخپلوکې سره جرگه شوي او د گډ تفاهم په نتیجه کې يې د نجات او خلاصون لار په گوته کړای شویده .

هو !

د قوم اولس ډېروگرانو او پېچلو مسألو موجزگې په برکت د حل لار میندلې ده . له کلي واخله ترښار او بیاگرد هیواده موږښتې ډېرې ستونځې د جرگې پوسیله اواري شویدې .

د غوايي د فاجعې په رامنځته کېدوپسې هم د هیواد په گوټ گوټ کې کفرځپونکې جرگې جوړې او [illegible] د پخواغوندې یې له دښمن سره د مقابلې لپاره چمتو والې وښودل شو . چې د دغو جرگو تفصیل تارتاریز وخت پر وخت په (شهادت) جریده کې هم خپور شویدې ، خوور سره ، د پردو په لاړو لمدو د وخت واکمنو ځواکونو د جرگې له دغه پیساری گرانښت او تقدسه د خپلو با دا رانو په گټه بهره بر داری هم کړې او د هغوی فرمایشات او شوم ارمانونه يې د جرگې له لارې د ملت غوږوته رسولي دي .

لکه امان الله خان چې په اروپا يې ښه د هیواد د سمون . او پساله خپل شرمیدلي پلان د همدغه رازیوی جرگې د تدویر پوسیله تصویبول غوښتي او یا همدې ته ورته د نادري غداري کورنۍ تش په نامه لوی جرگې دي ، چې وخت پروخت يې د ملت د غولونې او تحمیق لپاره پکار اچولې .

که د ظاهر شاهي دورې مطبوعاتوته یوسرسرې نظر واچول شي ، نوله جرگې پرته کوم بل عمده تکې پکې نه لیده شي ځکه خوین د پار لمان د مجلس د نامه ، چې کانگرس او سنادي ، په پای پورې هم د جرگې تکې نښلولې وو . لکه اولسي جرگه او مشرانو جرگه او بیا د دغو جرگو نوری جرگه گی .

تردې چې سردار ظاهر شاه د دې لپاره چې له خپل منفور رژیم سره يې د اولس کرکه کمه کړې اوسې د خپلو ورستو اداري سیستمو ترخنگ د یولړ اصلاحي اولسي جرگو جوړ ولوته پاملرنه کوله ، د نادري کورنۍ وروستي واکمن سردار داؤد هم پخپل وار د خپلې په نامه او لسواکی (جمهوریت) لپاره ، چې د اسلامي غور ځنگ د وسله وال پاڅون

په نتیجه‌کی بشپړ تجزید شوی وه ، د ملت د ملاتړ د ترلاسه کولو‌په منظور خپل یو شمیر پریځی او تالی څټ د ملت د استاځو په نامه د هیواد پلازمینی (پایتخت) ته وروغوښتل د ملت په سترگوکی د خاوری اچولو یوه خندنی ډرامه د عزیز الله (واصفی) په هدایتکاری ترسره شوه ...

داخل ببرک روسمل د روسی تجاوز او تاراک موجه ښودلو او ورسره د خپلی حکمرانی لپاره د تائید او ملا تړ د ترلاسه کولو په هیله او اسره لکه د سینډوری چی هر څه ته لاس اچوی ، خو هیڅ گټه پلاس وړای نشی . د جرگی له تقدسه گټی اخیستوته هیله منیږی .

ښایی د جرگی له جوړولو څخه د ببرک روسمل یو هدف داهم وی ، لکه څرنگه چی په پاکستان او بنگله دیش کی د دغو هیوادو وگړو له ریفرندمو سره پوره سینه ښودلی ، دغسی دی هم کولای شی

چی د ځان او با دار لپاره ئی چی په پوره انزواکی راگیر دی ، یو څه برم او پرتم وگټلای شی .

کابل راډیو، په داسی حال‌کی چی هیواد وال ـ مو یا په ایران او پاکستان کی د مهاجرت شپی سبا کوی او یا خوله روسی لښکرو سره په جگړه‌اوجهاد بوخت دی په پوره بیشرمی او سپین سترگی د یوی جرگی له منتخبو غړیو خبری کوی ، نه پرهیږو په داسی شرایطو کی‌به د جرگی تدویر څه راز قانونیت و گټلای شی ؟

هو ! د ببرک روسمل لویه جرگه به تردې چی جرگه و بلل شی ډیره غوره وی چی یوه بله وطن پلورونکی پلار وطنی ملی جبهه (!) وبلل شی .

پر دی اساس ویلای شو چی د امان الله خان او سردار داؤد خان د شرمیدلو لویو جرگوغونډې به تاریخ د ده پرهغی هم په کرس کرس وخاندی .

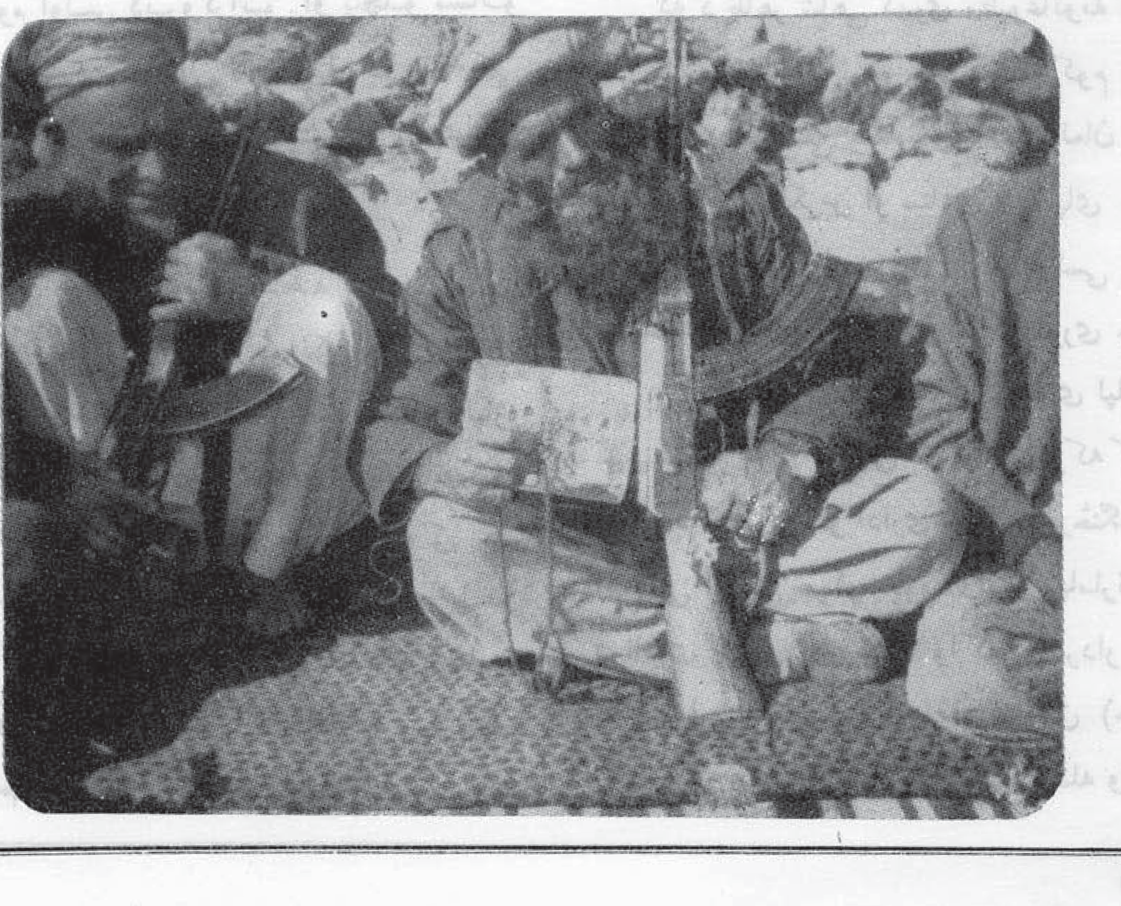

ترجمه مولوی احمد گل

زنـــدگی در پـــرتو ایـــمان

ایمان بوجود خداوند (ج)

شکی نیست که دلایل زیاد و روشنی بر این مدعا قائم است که وراى این عالم یک قوهٔ بزرگ و زبردستی وجود دارد که حکم و تدبیر و اثرات آن برهمه کائنات ثابت و جاری بوده است.

این قوه را بعضی بنام علت اولی و برخی بنام عقل اول یا عقل فعال و دیگری بنام مدرک اول یاد میکنند اما قرآن کریم و همه کتابهای اسمانی بنام الله (ج) که جامع همه صفات جمال و جلال میباشد یاد کرده است.

البته ادراک کنه و معرفت حقیقت این قدرت عظیم و یا بعبارهٔ دیگر (الله عظیم) از توان عقل انسانی بیرون بوده است و چطور امکان پیدا خواهد کرد در حالیکه عقل انسانی از معرفت کنه ذات خود و کنه نفس خود و معرفت حیات خود و بسیاری از حقائق مادی از قبیل حقائق کهربائی و مقناطیسی وغیره عاجزست و آنچه شناخته است صرف آثار آنها است و بس، پس چطور این امید و تصور پیدا شود که عقل انسان بمعرفت ذات خداوند (ج) بزرگ و کبریا جل شانه قدرت پیدا کند:

«ذالکم الله ربکم لا اله الا هو خالق کل شی فاعبدوه وهو علی کل شئی وکیل لا تدرکه الابصار وهو یدرکه الابصار وهو اللطیف الخبیر»[1]

ترجمه: این است خدا پروردگار شما، نیست معبودی جزاو پیدا کنندهٔ هر چیز است پس پرستش کنید او را و او برهمه چیزکار ساز است در نمی یابند او را چشم ها و او در می یابد چشم ها را و او مهربان آگاه است.

۱- الانعام ۱۰۲ - ۱۰۳

خداوند «ج» خدای کدام قبیله خاص و یا قوم خاص و یا اقلیم خاصی نبوده بلکه او جل شانه خالق و پروردگار همه عالمیان است پروردگار همه اسمان ها و زمین و مشرق و مغرب بوده است.

«قل اغیر الله ابغی ربا وهو رب کل شئی»[2]

الانعام ١٦٤

ترجمه : بگو آیا غیر از خداوند طلب کنم پروردگاری و اوست پروردگار هر چیز .

بهتر است درین مورد گفتگوی موسی علیه السلام و فرعون را طوریکه قرآن کریم بیان فرموده بخوانیم :

«قال فرعون وما رب العالمین قال رب السموات والارض وما بینهما ان کنتم موقنین ، قال لمن حوله : الاتستمعون ؟ قال : ربکم و رب ابائکم الاولین : ان رسولکم الذی ارسل الیکم لمجنون ، قال : رب المشرق والمغرب وما بینهما ان کنتم تعقلون .»(۲)

النسا ۲۳-۲۸

ترجمه : گفت فرعون چیست رب عالمیان گفت موسی خداوند «ج» پروردگار آسمانها و زمین است و آنچه میان آنها است اگر هستید یقین کنندگان (یقین کنید) گفت فرعون : آنانیرا که در ماحول او بودند آیا نمی شنوید ؟ گفت موسی پروردگار شما اوست پروردگار پدران پشین شما ، گفت فرعون : هر آئینه رسول ها که فرستاده شده بسوی شما دیوانه است ، گفت موسی : پروردگار مشرق و مغرب و آنچه درمیان آنها است اگر عقل دارید (باین سخن ایمان بیارید و با ور کنید) .

قرآن کریم به وجود خداوند «ج» از راه های متعددی استدلال نموده است :

اول : قرآن کریم عقل و ذهن انسان را با آنچه در کائنات موجود است از آثار و نشانه های واضح و بنا براینکه وراء این کائنات صانع و حکیمی وجود دارد ملتفت می سازد و این همان قانونی است که از نگاه عقل نسانی آنکه بمبدء سببیت یقین دارد واضح و بدیهی بوده و به کسب و استدلال هیچ احتیاجی ندارد .

«ان فی خلق السموات والارض و ختلاف الیل والنهار والفلک التی تجری فی البحر بما ینفع الناس وما انزل الله من السمأ من ماء فاحیا به الارض بعد موتها و بث فیها من کل دابة وتصریف الریاح والسحاب المسخر بین السماء والارض لایات لقوم یعقلون» .

بقره ۱۶٤

ترجمه : هر آئینه در آفرینش آسمانها و زمین و آمد رفت شب و روز و آن کشتی که میرود در دریا بآنچه سود میدهد مردم را و در آنکه فرود آورد خداوند از آسمان آب ـ پس زنده ساخت بسبب وی زمین را بعد از مردن آن و پراگنده ساخت در زمین هر نوع جنبنده ودر گردانیدن باد ها و در ابرکه رام کرده شده میان آسمان و زمین هر آئینه نشانه هاست آن گروه را که در می یابند .

آری این مخلوق بدون خالق و این نظام بدون تنظیم شده نمیتواند .

«ام خلقوا من غیر شیء ام هم الخالقون ، ام خلقوا السموات والارض بل لا یوقنون

سوره الطور ۳۵-۳٦

ترجمه: آیا ایشان آفریده شده اند بدون آفریننده یا ایشان خود آفرید گار اند ، آیا آفریده اند آسمان و زمین را بلکه ایشان باور نمی کنند .

«قال فمن ربکما یا موسی» قال ربنا الذی اعطی کل شیء خلقه ثم هدی .

سوره طه ٤۹-۵۰

ترجمه : گفت فرعون پس کیست پروردگار شما ای موسی؟ گفت پروردگار ما آنست که داد هر چیزی را صورتش سپس راه نمودش .

دوم : قرآن کریم فطرت سلیمه انسانی را به هیجان و تحرک و امیدارد تا توسط آن انسان بتوالد مباشرتاً باین حقیقت پی برد که او را خالق و خداوند «ج» قوی و عظیمی است که همیشه حافظ و مراقب اوست .

«فاقم وجهک للدین حنیفاً فطرة الله التی فطر الناس علیها لا تبدیل لخلق الله ذالک الدین القیم ولکن اکثر الناس لایعلمون .

سوره روم «۳۰»

ترجمه : یعنی راست «و خالص» بدار روی خود را بدین متوجه شده سوی خداوند (ج) لازم گیر دین خدا «ج» را آنکه مردمان را بر آن پیدا کرده است ، دین خدا را هیچ تبدیلی نیست ، این است دین راست ولکن بسیاری از مردم نمیدانند . و اگر در ساعات وسعت وهوا این فطرت سلیمه خفی پنهان گردد شکی نیست که در وقت شدت و سختی ها عود کرده واپس ظاهری گردد و بسا شده است که پردهٔ دروغین و باطل آب شده جوهر اصیل در نفس انسان انکشاف نماید . و بحضور خالق خویش زاری کنان دعا کند .

هو الذی یسیرکم فی البر و البحر حتی اذا کنتم فی الفلک وجرین بهم بریح طیبة و فرحوابها جاءتها ریح عاصف وجاء هم الموج من کل مکان وظنوا انهم احیط بهم دعوا الله مخلصین له الدین لئن انجیتنا من هذه لنکونن من الشاکرین .

سوره یونس

ترجمه : خداوند «ج» ذاتی است که روان میکند شما را در خشکه ودریا تا آنکه وقتی در کشتی ها سوار شدید و کشتی روان شد با سواران خود بسیار خوش وشادان شدند ایشان بآن باد، ناگهان آید باد سخت و بیاید بایشان موج از هر جا و بدانند که آنها از هر طرف احاطه شدند بخوانند خدا را خالص کنندهگان بروی در عبادت اگر نجات دهی ما را از این هر آئینه باشیم از شکر کنندگان .

و این فطرت سلیم زمانی خوبتر ظاهر میگردد که از انسان در شان خالق و مدبر این کائنات طور ناگهانی پرسیده شود که درین صورت انسان باساس گواهی فطرت خویش جوابی ندارد جز اینکه اعلان نماید و بگوید که «الله» .

والئن سألتهم من خلق السموات والارض وسخر الشمس والقمر لیقولن الله .

ترجمه : اگر بپرسی ایشانرا کیست آنکه آفرید آسمانها و زمین را ورام گردانید آفتاب و مهتاب را هر آینه گویند «الله» «ج» پس چگونه باز گردانیده می شوند .

قل من یرزقکم من السماء والارض؟ ام من یملک السمع والابصار ومن یخرج الحی من المیت ویخرج المیت من الحی ومن یدبرالامر فسیقولون «الله» قل افلا تتقون فذا لکم الله (ج) ربکم الحق فماذا بعد الحق الا الضلل فانی تصرفون .

سوره یونس ۳۱-۳۲

ترجمه : بگو کیست که روزی میدهد شما را از آسمان و از زمین ایا کسی است که مالک باشد گوش و چشم ها را و کیست که بیرون آرد زنده را از مرده و بیرون آرد مرده را از زنده و کیست که تدبیر کند کار را پس زود باشد که گویند «الله»(ج) پس بگو آیا پس چرا نمیترسید پس آنکه او را این صفتها باشد «الله» (ج) است پروردگار شما است که راست است پس چیست بعد از راستی مگر گمراهی پس به کجا گردانیده می شوید .

از جانب دیگر قرآن کریم بتاریخ انسانی استشهاد میکند برینکه همیشه ایمان بخدا و پیامبران او برای مؤمنان مفید نجات ثابت شده است و انکار و کافر شدن بخدا و پیامبران موجب هلاکت وتباهی اینها گردیده است چنانچه خداوند «ج» در قصهٔ نوح علیه السلام به این حقیقت اشاره نموده می فرماید .

فکذ بوه نجیناه والذین معه فی الفلک واغرقنا الذین کذبوا بایاتنا انهم کانوا قوماً عمین .

سوره اعراف ٦٤

ترجمه : پس تکذیب کردند او را پس نجات دادیم او را و آنانی را که باوی در کشتی بودند و غرق ساختیم کسانی را که تکذیب می کردند آیات ما را هر آئینه ایشان بودند گروه نابینا .

و درقصهٔ هود علیه السلام می فرماید .

فانجیناه والذین معه برحمة منا وقطعنا دابر الذین کذبوا بایاتنا وما کانو مومنین .

سوره اعراف ۷۲

ترجمه : پس نجات دادیم او را و کسانی را که با او بودند برحمت از جانب خویش و بریدیم بیخ آنانی را که تکذیب می کردند آیات ما را و نه بودند مؤمنان و در قصه صالح و قوم او ثمودیان می فرماید .

«فتلک بیوتهم خاویة بما ظلموا ان فی ذالک لایة لقوم یعلمون وانجینا الذین امنوا وکانوا یتقون .

سوره نمل ۵۲-۵۳

ترجمه : پس این است خانه های ایشان خراب افتاده بسبب ظلم ایشان هر آئینه درین نشانی است برای قومیکه می دانند ، و نجات دادیم آنانرا که ایمان آوردند و تقوی میکردند .

چنانکه خداوند در شان همه پیامبران خویش بآنحضرت ﷺ خطاب می نماید :

ولقد ارسلنا من قبلک رسلاً الی قومهم فجاءوهم بالبینات فانتقمنا من الذین اجرموا وکان حقا علینا نصر المؤمنین .

سوره روم ٤۷

ترجمه: و هر آئینه فرستادم پیش از تو پیامبران را بسوی قوم شان پس آوردند پیش قوم نشانی های روشن پس انتقام کشیدیم ما از آنانیکه نا فرمانی کردند و حق است برما نصرت مؤمنان .

ژباړن : کشاف

اسلامی اقتصاد

(پنځمه برخه)

د اسلام حل :

اوس به موږ دا ووایو چې اسلام د دغې موضوع حل په څه شان سره کوي .

بنسټې اصول

اسلام په ټولو ژوندنیو مسئلو کښې د دې قانون لحاظ ساتلی دی چې د ژوند فطري اصول څنګه چې دي همغسې برقرار پریښودل شي او په کوم ځای کښې چې د فطرت له لارې نه انحراف شویدی هغه دې بیرته د فطرت لارې ته راواړول شي

بل مهم اصل چې د اسلام ټول اجتماعي اصلاحات وربانـدې ولاړ دي دادی چې یوازې په خارجي ډول دې د تمدن په نظام کښې د څو قانوني موادو په انفاذ باندې اکتفا نکیږي بلکې تر بل هر څه زیات دې د اخلاقو او مفکورې پر اصلاح باندې زور واچول شي ترڅو چې په انساني نفس کښې د انحراف جرړه غوڅه شي .

دریم بنسټیني اصل چې د هغه نښانه به تاسې د اسلامي شریعت په ټول نظام کښې ووینې دادی چې د حکومت د جبر او قانون په زور سره به صرف همغه چارې سرته ورسول شي چې هلته له دې پرته بله چاره نه وي .

د دغو دریو اصولو په نظر کښې نیولو سره اسلام د ژوند په اقتصادي څانګه کښې ټولې هغه غیر فطري لارې چارې زیاتره د اخلاقي اصلاح او لږ د حکومتي مداخلې په وسیله لـه مینځه وړي چې د شیطاني اغیزې له مخې انسان غوره کړیدي دا چې انسان دې د خپل اقتصاد لپاره په هلوځلو کولو کښې ازاد وي ، دا چې پخپل زیار سره چې انسان څه ترلاسه کړي هغه دې د هغه ملکیت وي او دا چې د انسانانو ترمینځه دې د هغوی د استعدادونو او حالاتو په لحاظ سره توپیر وي، اسلام دا ټول شیان تر هغه حده پورې مني چې د فطرت له دغې غوښتنې سره سمون ولري ، له هغې وروسته ور باندې داسې بندیزونه لګوي چې د فطرت له حدنه یې تجاوز ونکړي او د ظلم او بعد التي موجب نشي .

شتمنی گټل :

تر ټولو لومړی دشتمنی گټلو موضوع راواخلی اسلام د انسان دغه حق منلی دی چی د خدای په ځمکه کښی له خپل طبیعی تمایل او د خپل استعداد او اهلیت سره سم پخپله د خپل ژوند وسایل ولټوی مگر دا حق نه ورکوی چی د خپلو ژوندنیو وسایلو ترلاسه کولو لپاره د اخلاقو خرا بوونکی یا د تمدن د نظام گډو دوونکی وسایل غوره کړی .

اسلام د روزی گټلو په لارو چارو کښی د حرامو او حلالو تمیز وضع کوی او په ډیر تفصیل سره زیان رسونکی لاری چاری یوه یوه په گوته کوی حراموی یې. د هغه په قانون کښی شراب او نور نشه ئی مواد نه یوازی پخپل ذات کښی حرام دی ، بلکی د هغو جوړول خرڅول ، اخیستل او ساتل ټول حرام دی هغه زنا ، نڅا ، سازسرود او دغه راز نور وسایل هم د روزی گټلو مشروع وسایل نگڼی . هغه دشتمنی ترلاسه کولو ټولی هغه لاری چاری هم نا مشروع گڼی چی په هغو کښی دیو تن گټه او د نورو خلکو یا ټولنی تاوان وی . بډی خوړل ، غلا ، د ټگی او خیانت ژوند ژواک ، د اړتیا وړشیان د دی لپاره ساتل چی بیه یی لوړه شی ، یو یاڅو تنوته د اقتصادی وسایلو د دی لپاره اجاره ور کول چی د نورو لپاره دهلوځلو دائره تنگه شی ، دغه ټولی لاری چاری یی حرامی کړیدی . همدارنگه د کاربار ټولی هغه لاری چاری یی حرامی کړیدی چی د خپل نوعیت به لحاظ د نزاع (Litipation) زیږوونکی وی یا په هغو کی گټه او تاوان بیخی دتصادف او بخت او طالع پر بنسټ ولاړوی یا په هغو کښی د دواړو خواو ترمینځ حقوق تاکلی نه وی . که تاسی د اسلام دغه تجارتی قانون په تفصیل سره مطالعه کړئ نو درته څرگنده به شی چی کوم خلک چی نن له کومو لارو د کروړونو او ملیار دونو خاوندان گرځی له هغو نه زیاتره لاری هغه دی چی اسلام په کلکه قانونی بند پیزونه ور باندی لگولی دی . هغه چی کومو اقتصادی وسایلوته مشروع وائی که د هغو په دائره کښی د ننه کار وکړای شی نو داشخاصو په لاس کښی د بی اندازی شتمنی غونډولو امکان ډیر لږ دی .

د ملکیت حقوق :

له مشروعو لارونه چی انسان څه ترلاسه کړی پر هغو باندی اسلام اگر که د هغه د ملکیت حقوق منی خود هغو په استعمالولو کښی یی بیخی ازاد نه پریږدی باکی پر هغه باندی هم راز راز بندېزونه لگوی . ښکاره ده چی د دغی گټل شوی شتمنی صرف دری صورتونه ممکن دی : یادی هغه واگړله شی یادی هغه د زیاتی گټی راوړونکو چاروکښی په کارو- اچوله شی ، یادی هغه زیرمه کړای شی . له دغو دریو صورتونو څخه پرهریوه باندی چی اسلام کوم بند یزونه لگولی دی مونږ دلته د هغو لنډ کیفیت بیانوو.

د لگښت اصول :

د لگښت څومره لاری چی اخلاقو ته زیان رسوونکی دی یا له هغو نه ټولنی ته زیان رسیږی هغه ټولی ممنوع دی . تاسی په قمار کښی خپل مال نشئ لگولی ، تاسی شراب نشئ څښلی ، تاسی د بیحیائی چاری سرته نشی رسولی ، تاسی د ساز سرود دموگډولو او عیاشی په نورو صورتونو کښی خپلی

پیسی نشی برېا دولی . تاسی وربښمېنی جامی نشی اغوستلی ، تاسی د سرورزو او جواهرو کالی یا لوښی نشي استعمالولی ، تاسي په تصویرولو سره خپل دیوالونه نشي ښایسته کولی . لدغه دا چې اسلام ټولی هغه دروازی تړلی دي چې په هغو کښې د انسان دشتمنی زیاتره برخه دهغه پر خپلی تن پروری او نفسي خواهشاتو باندی مصرفیږی . اسلام چې د لګښت کوم صورتونه رواکوی هغه دا ډول دی چې انسان یو متوسط سوتره سپیڅلی ژوند تیر کړی له هغه سر بیره که څه شي سپمیږی نو دهغه دلګښت لاره یې داټاکلی ده چې هغه دی د خیر ښیګڼی په لاروچارو کښی، د عمومی سوکالی په لارو کښې او او د هغو خلکو د لاس نیوی په لاره کښی ولګول شي چې له شتمنی څخه یې د خپلو ارتیاؤ په تناسب برخه نده مندلی. د اسلام په نزد ډیره غوره کړنلاره داده:انسان چې څه وګټی هغه پر خپلو مشروعو او معقولو ارتیاؤکښې ولګوی او چې بیاهم څه وسپمیږي هغه نوروته ورکړی چې هغوی یې د خپلو ارتیاؤ په پوره کولو باندی مصرف کړی . اسلام دغه صفت د ډیرو لوړو اخلاقو په معیارونو کښی داخل کړیدی چه که چیرته پرټولنه باندی د اسلام داخلاقیاتو اغیزه غالبه شی نو په ټولنیز ژوندله کښی پههغو خلکو ته د زیات عزت په نظر وکتل شی چې وګټی او ولګوی او هغو خلکو ته د به په ښه سترګه ونه کتل شی چې دشتمنی زیرمه کولو هڅه وکړی یا د ګټل شوی شتمنی زیرمه شوی برخه د لازیاتی ګټی په چارو کښی په کار-واچوی .

د پانګه پالنی له مینځه وړل :

که څه هم دتش اخلاق تعلیم په وسیله او د ټولنی پهاخلاق اغیزی او فشار سره د زیاتو بډځولو خلکو نیمګړتیاوی په ټوله معناله مینځه نشي وړل کیدای ، خوبیاهم ډیر داسی خلک به باق پاتی شي چې له خپلی ارتیانه زیاته ګټلی شتمنی به بیاله ارتیانه د زیاتی شتمنی په ګټلو کښې په کارواچوی ، له دی کبله اسلام د هغې د استعمال پر لارو چارو باندی څو قانونی بندیزونه لګولی دی . د دغی زیرمه شوی شتمنی د استعمال دالاره چې په سودباندی کار واچوله شي پهاسلامی قانون کښی قطعی حرامه ده. که تاسی خپل مال چاته پور ورکوی نوکه دغه پور هغه پر خپلو ارتیاؤ باندی لګولو لپاره اخیستیوی یا یې د اقتصادی وسیلې لپاره ، په هر حال تاسي له هغه له صرف د خپل مال د بیریه اخیستلو حق لری . پدی توګه اسلام دا ظالمانه پانګه والی ملاماتوی او ټولی هغه وسلی ناکاره کوی چې د هغو په وسیله پانګه وال محضی د خپلی پانګی په قوت خپله شاو-خواشتمني را غونډوی ، پاتی شوه د سپمول شوی شتمنی د استعمال دا لاره چې انسان يې پخپله پهخپل تجارت یا صنعت یا حرفت یا بل کارو بار کښی په کارواچوی ، یا له نورو سره په ګټه او تاوان کښی په شریکیدلو پانګه برابره کړی ، اسلام دیته مشروع وائی او له دی نه چې له ارتیانه زیاته کومه شتمنی له شخا صوسره غونډیږی ، د دی علاج له نورو لاروڅخه کوی .

(پاتی لری)

مولوی عبدالغفار «سید زاده»

نظام حرب در اسلام

حرب در لغت بمعنی نبرد و در اصطلاح کشمکش های مسلحانه است میان دو دولت ویا زیاده از آن که یکی از دولت ها برضاء ور غبت خود بالای دیگران تحمیل سازد .

وهم حرب وسیلهٔ است که دولت ها برای رسیدن باهداف سیاسی ، اقتصادی و جهان کشائی خود بکار میبرند .

حرب ضرورت اجتماعیست :

شک نیست که حرب ضرورت اجتماعیست که بشر برای حل بعض از مشکلا ت اجتماعی که از طریق حل سلمی امکان پذیر نیست بآن حل نماید.

جماعات بشری نه تنها برای بدست آوردن امکانات مادی باهم کشت وخون دارند بلکه روی نیل به حاجات ادبی نیز بحرب ضرورت دارند اگر جنگ هایکه بین جماعات بشری جریان دارد نمی بـود مـدنیت نیز بیشرفت نمی نمود و عاطل می ماند .

«هیگل» یکی از پیشتازان اشتراکی باین نظر است ، که «تغیر در هیچ میدان آمدنی نیست مگر بأثر مصارعت قوای متضاد که تقاضاً موفقیت یکی بر دیگری باشد او منتج به نتیجه جدیدی که نسبت به هردوی آنها فوقیت دارد میگردد»

که این فلسفه را بعداً کارل مارکس و انگلس تعقیب و دنبال نمودند .

قرآن کریم این موضوع را قبل‌از چهارده قرن چنین بیان میکند .

ولولا دفع الله الناس بعضهم ببعض افسدت الارض ولکن الله دو فضل علی العالمین .

البقره ۲۵۱ .

اگر دفع نمیکرد خدا بعضی مردم را به بعضی هر آئینه تباه می شد زمین ولیکن الله بسیار مهربان است بر عالمیان .

بناء اسلام نیز حرب راوسیله‌حل‌بعضی مشکلات اجتماعی در حالتی که مانع دعوت حق گردد ، و انمود کرده است .

می بینیم که‌دول غربی با اینکه به ثقافت عالی ومدارج علم و دانش رسیده اند در قرن بیستم نیز برای حل مشکلات مختلف شان در فکر جنگ اند پس آیا کار معقولی است که اسلام قبل‌از چهارده قرن حرب را تحریم می کرد ؟ در حالیکه بفکر پیشرفت از دو ناحیه دینی و اجتماعیست. و این خود باطل می سازد نظر طاعنین بر اسلام را که میگویند

که دین اسلام دین حرب است و پیشرفت آن منوط به حالات حربی است .

این طعن را که دشمنان اسلام برای بدنامی اسلام بکار می برند از این جاست که «ماکدو نالد» در دائرة المعارف اسلامی میگوید «نشر اسلام به شمشیر و قوت واجب دینی بر مسلمان است»

این قول و امثال آن ما را بآن وا داشت که برای رد آن این بحث را تقدیم صاحب نظران نمائیم .

نظر یهودیت و مسیحیت در حرب :

وقتی نظر اندازیم به ادیان سابقه می یابیم که یهودیت جنگ را به پیروان خود نسبت بوجودیت ، توانائی و قدرت و مقام و بالاخره نسبت پیشرفت و فتح خود فرض گردانیده است و تعالیم آن مبنی به قتل عام و محو نمودن ساکنین بلاد مقبوضه است .

در کتاب پنجم زبور چنین آمده است . «وقتی خلایق رو آرد تو را در زمینی که مالک گردی آنرا در حالیکه اسم سابقه ازتو با رونق و آباد نموده بود ، پس بکش آنها را تانیست و نابود شوند حتی آخرین نبردشان . و تعهدهم نسپاری با آنها و نیز شفقت نگیرد ترا بالای شان هرگز »

اما در مسیحیت جنگ را بکلی تحریم نموده چنانچه قول عیسی ع در انجیل متی چنین آمده است .

« اما من میگویم بشما : مقاومت مکنید شریر را بلکه کسی که زدسیلی رخسار راستت را پس بگردان رخسار دیگرت را »

و نیز دلیل می آرند ناصرین تحریم حرب که حرب بکلی حرام است قول سید مسیح(ع) را برای «پطرس که میفرماید . «اعاده کن شمشیرت را بجایش . زیرا هر آنکس که شمشیر را بمقابل شمشیر میگیرد هلاک می شوند»

روی این اساس مسیحیت حرب را بکلی حرام می دانند .

بعضی از شخصیت های مسیحی نه تنها به تحریم حرب بلکه کوشش نموده اند که صناعت آلات حربی و عسکری را نیز تحریم کنند .

بعضی از دیگران آخرین کوشش خود را بخرج داده اند تا توفیق میان نص انجیل و ضرورت های اولی بیابند بناء فرقی میان جنگ مباح و جنگ حرام و ممنوعه قایل شدند و نظر شان در جنگ مباح و عادل آنست که امیر عادل پاک نیت صادق بدون طمع و وحشت اعلان نماید .

مسیحیان در قرن چهارم میلادی بعد از اینکه صاحب دولت مستقل تحت قیادت امپراطور «قسطنطین» رومانی رسیدند ضرورت شدید احساس کردند تابت موسی را از مملکت شان ذریعه ، آهن «آلات حربی» و آتش دور نماید .

آیا طاعنین بر اسلام روا میدارند که اسلام جنگ را با آنکه ادیان سابقه بآن ضرورت شدید داشتند حرام بیگردانید .

آیا این طاعنین میخواهند که دین اسلام جنگ را به اتباع خود حرام میگردانید و وقتیکه به آن ضرورت احساس کردند مانند ادیان سابقه بدون استقامت به حرمت وضع سابقه بآن رجوع کنند .

عبدالاحد تارشی

همسنگران پیغمبر اسلام صلی الله علیه وسلم

نسیبة بنت کعب رضی الله عنها

ازین مشتی ریاست جوی رعنا هیچ نگشاید
مسلمانی زمسلمان جوی و درد دین زبودرداء

ترجمه و نگارش عبدالاحد تارشی

همسنگران پیامبر اسلام ﷺ
نسیبة بنت کعب [رضی الله عنها]

ازین مشتی ریاست جوی رعنا
هیچ نگشاید
مسلمانی زمسلمان جو و درد دین ز
بو درداء

ای سنگرنشینان اسلام ای سر بازان توحید ، ای مجاهدین قهرمان ، ای مهاجرین رنج کشیده ، وای کافهٔ مسلمانان !

در گلگشت سنگرهای پرنور پیامبر عظیم اسلام ﷺ اینبار شما را به سراغ شیرزنی می بریم که مردان به قهرمانی وی حیران بمانند وصف شکنان تاریخ سر اعتراف بر آستان شجاعت وی بنهند .

شیرزنی که مادر ایام فرزندانی چون وی جز چندتائی ببار نیاورده است و سنگر غیرت و مردی سنگرنشینانی نظیر او کمتر درخود دیده است .

آری !

سنگر مردی .

تعجب نکنید . در معرکهٔ خونین و وحشتناکی که تعداد زیادی از مردان با مشاهدهٔ شکست موقتی لشکر حق صحنه رارها می کنند و قهرمان زنی وظیفه اصلی خود را که آب دادن به زخمی‌ها و پانسمان زحم‌های ایشانست‌رها کرده به قلب معرکه می شتابد

و از قلب اسلام یعنی رهبر عظیم انسانیت حضرت رسول ﷺ با بکف گرفتن جان مردانه دفاع می نماید ، آیا نمیتوان چنین زنی را قهرمان سنگر مردی نامید ؟ ! لابدبا او صافی که بر شمردیم این شیرزن را شناختید . . .

بلی . درست حدس زدید . . .

وی نسیبه بنت کعب است .

نسیبه نه تنها در میدان معرکه از مردان زیادی پیشی گرفت بلکه در پذیرش نور زندگیساز اسلام و روشن سازی زوایای تاریک زندگی خود با آفتاب تابان الهی نیز از پیشتازان انگشت شماری بود که دربین امواج هولناک بحر پر تلاطم کفر و شرک و خرافات بسوی کشتی نجات شتافته و درین راه ارزان ترین قربانی جانهای شیرین خود را در نظر گرفته بودند ، آری . . . در بیعت عقبهٔ دوم در جملهٔ شصت و دویا هفتاد و سه نفري که از مدینهٔ منوره جهت بعیت بحضور نبی اکرم ﷺ رسیده بودند ، دو تن ازیشان زن بودند که یکی از آندو نسیبه و آندگر خواهرش بود . . . و این در روزگاریکه پیامبر بزرگ و پروانگان چلچراغ محمدی که تعداد شای آنوقت اندک بود . از هر جانب آماج آزار و اذیت و تعقیب مشرکان قرار گرفته بودند و پیوستن باین قافلهٔ نور متقضی شجاعت بی نظیر و از خود گذشتگی بی مانند بود . . .

و نسیبه با چنان شجاعتی و چنان ایثاری سخنان نبی کریم ﷺ را شنید و با جان و دل پذیرفت و به سردار انبیاء علیه‌السلام بعیت نموده و با خدا عهد بست . . .

و بحق از آن پس زندگی نسیبه وقف اسلام گشته بود و عملکردش منحصر به کسب رضای الهی و وفاء به عهد و ادای حق بیعت . . .

گمان نکنید که به توصیف این شیرزن قهرمان اکتفاء می کنیم و در میدان سخن شمارا قناعت می دهیم و بس . . .

نه . . . اکنون با شما از میدان سخن به میدان معرکهٔ حق و باطل دراحد می رویم تا نسیبه در صحنهٔ قهرمانی و در سنگر توحید شمشیر بدست بصفت مدافع سرسخت پیامبر وسرباز فداکار اسلام مشاهده نمائید . . .

زمان،سال سوم هجرت است و مکان دو میل دور تر از مدینه در پیشروی کوه احد کوهی که پیامبر عظیم الشان اسلام ﷺ دربارهٔ آن گفته اند : احد کوهی است که ما را دوست دارد و ما او را دوست داریم و چون بسوی آن بگذرید از میوهٔ درختش بخورید . . . ولو از میوهٔ خاردار باشد . . .

اهل شرک وضلالت که سال قبل در معرکهٔ بدر شکست سختی خورده بودند ،به تحریک حقدو کینه و انتقامجوئی یکسال بعد از آن که همان سال سوم هجرت است از مکه بسوی مدینه با لشکر عظیمی رهسپار شده و دراحد یعنی محلی که نام بردیم ، اقامت گزیده بودند تا از اسلام و مسلمانان انتقام بگیرند و دولت نو تشکیل اسلامی را بر اندازند . . .

پیامبر اکرم ﷺ باگفتن این کلمات گوهر بار «سزاوار نیست پیامبری راکه چون زرهٔ جنگش را پوشید تا صورت گرفتن فیصلهٔ الهی دربین وی و دشمنانش ، آنرا بر زمین بگذارد» عزم قاطع خود را مبنی بر مقابله با لشکریان کفر اعلان نمود و سربازان حق

تحت رهبری حضرتش مدینه را بقصد احد ترک گفتند . . .

صف مسلمانان بسته شد و رسول اکرم (ص) گروهی از مسلمانان را در تپه استراتیژیک آن محل بمنظور مقابله با سوار کاران خالد بن الولید و عکرمه بن ابی جهل که هردو درمراحل بعدی مسلمان شدند ، مستقر ساختند تاپشت جبهه از حملات دشمن در امان باشد . . .

بعد در خطبهٔ مبارک خویش خطاب به مجاهدین فرمودند :

کسیکه بخداوند و روز آخرت ایمان داشته باشد بروی جهاد فرض است بجز طفل وزن و بردهٔ مملوک . . .

و کسی که از ادای آن استغناء بورزد ، خداوند ازوی مستغنی است ، و خداوند بی نیاز و ستوده شد است تاجائیکه من میدانم چیزی جز ارتکاب آنچه که شمارا به آن امر کردم ، به الله تعالی نزدیکتان نمی سازد ، و چیزی جز ارتکاب آنچه از آن شمارا منع کردم ، بدوزخ نزدیکتان نمی سازد ، و روح القدس در قلب من الهام کرده است که هیچ ذیروحی جز بعد از پوره گرفتن آخرین حصهٔ رزق خرد ، نمی میرد و چیزی از رزق وی کم نمی شود . اگرچه وصول آن برایش به تاخیر افتد ، پس از الله تعالی که پروردگارتان است بترسید و رزق را از راه مشروع طلب فرمائید . . .

نباید سستی وصول رزق شمارا به طلب آن از طریق غیرمشروع و ادار سازد ، و مومن برای مومن چون سر برای جسدست . . که چون سر بدرد آید سائر قسمتهای جسدش نیز شریک درد آن گردد ، والسلام علیکم . . .

مسلمانان این کلمات شکربار پر معنی شنیدند و سخت تحت تاثیرآن رفتند . . . و با علم یقین دانستند که مرگ از رزقی که خداوند بر ایشان مقرر داشته است چیزی کم نمی سازد . و مرگ آغاز حیات تازه یی است که از سر گرفته میشود . . .

و در جمله شنوندگان زنی بود از بنی خزرج از اهل یثرب که از مردان و زنان هم عصرش با قلبی شجاع و نفسی مطمئین و راضی و سرشار از ایمان و راستی و شکیبائی و اخلاص و از خود گذری . . .

این زن همان نسیبه (بفتح نون) بنت کعب (رض) بود . که با شوهرش زید بن عاصم و دو فرزندش عبدالله و حبیب جهت اشتراک در معرکهٔ حق و باطل با ارتش فداکار اسلام رهسپار میدان معرکهٔ شده بود . . .

در اثنای جنگ نسیبه پیامبر (ص) را دید که شمشیری را از غلاف بر کشید که بیک طرف آن این بیت نوشته شده بود :

فی‌الجبن عار و فی الاقدام مکرمه
والمرء بالجبن لاینجو من القدر

یعنی در بزدلی عارو ننگ نهفته است و در عزم و قاطعیت کرامت . . . و انسان با بزدلی نمیتواند از چنگ تقدیر نجات یابد . . .

آری . . پیامبر عظیم اسلام (ص) شمشیر مذکور را از غلاف بر کشید و گفت :

«چکسی این شمشیر را می گیرد و حق آنرا اداء می کند»

مردانی از جابر خاستند که از آنجمله حضرت علی و عمرو زبیر (رض) بودند . . . اما رسول الله (ص) از تسلیم شمشیر به ایشان اباء کردند ، تا آنکه ابود جانه (رض) برخاست و

پرسید :

ای رسول خدا ﷺ حق آن چیست ؟ فرمودند: «اینکه باآن تا وقتی بردشمن حمله کنی که کج شود»

ابو دجانه گفت : «من آنرا می گیرم و حقش را اداء می کنم» وی شمشیر را گرفت . و به عهدی که با خدا بسته بود وفا کرد . . .

همهٔ آن و قائع غیرت انگیز و حوادث فیصله کن در برابر چشمان نسیبه صورت می گرفت و تاثیر آتشین خود را در قالب زنی میگذاشت که درثبات و پایمردی و آرامش خاطر از مردان پیشی گرفته بود و در جهاد و سر سختی در هنگام شدت معرکه وبال افشانی مرگ بر سر یاران پیامبر ﷺ ، با ایشان رقابت می نمود . . .

***

جنگ به شدت هرچه تمامتر جریان داشت و نسیم پیروزی سوی لشکریان اسلام پرواز بود تابیرقهای پورنور شان را دراهتزاز در آورد که آن فاجعه بزرگ و مصیبت عظیم بوقوع پیوست . .

رماة یعنی آنعده از سربازان اسلام که بامر رسول الله ﷺ بالای تپهٔ استراتیژیک پشت جبهه سنگرگرفته و مامور حفاظت آن و عدم ترکش حتی اگر پرندگان آنها را بر باید ، شده بودند ، خطای بزرگی کردند و با دیدن پیروزی مسلمانان مواضع خود را رها کرده جهت جمع آوری سرآ زیر شد ند . . .

عبدالله بن جبیر (رض) که امیر ایشان بود خیلی کوشید که آنها را ازین کار باز دارد ولی بی نتیجه بود . . .

اینجا بود که خالد بن الولید و افرادش این فرصت را غنیمت شمردند و بعد از شهید کردن عبدالله بن جبیر و افراد باقیمانده اش از طریق سنگر رها شده بسوی لشکر اسلام شتافتند و آنها را در حالیکه اکثراً به جمع غنیمت مشغول بودند غافلگیر ساختند . . .

اضطراب عجیبی مسلمانان را فرا گرفت و علائم شکست در صفوف شان نمودارگشت و از هول آنچه بسراغ شان آمده بودند قدرت تمییز را از دست دادند . . .

پیامبر اکرم ﷺ همچنان پایدار ماندند و یکی از مشرکین بنام عبدالله بن قمیهٔ خواست نورالهی را باکشتن پیامبر خاموش سازد ولی غافل ازینکه مشعل تابناک پروردگار پاسداران شیر مردی طلحه و سربازان شیرزنی مانند نسیبه دارد که اگر همگان سنگر را رها کنند ، ایشان نخواهند کرد ! !

باری ابن قمیهٔ قصد کشتن رسول الله ﷺ را نمود و شمشیر خود را بسوی پهلوی راست حضرتش حواله نمود ، ولی حضرت طلحه (رض) با دست خویش آن حمله را دفع کردکه در نتیجه دو انگشتش فلج شد . . .

ابن قمیهٔ پنداشت پیامبر خدارا کشته است و پخش این شایعه چون صاعقهٔ سنگینی بر مسلمانان فرود آمد و باعث تزلزل عمیق روحیهٔ شان گردید . . .

آنچه از همهٔ این مصائب جانگداز تربود ، شکستن دندان پیش روی رهبر انسانیت وزخمی شدن پیشانی و رخساره هایش و جاری شدن خون از آنها بودکه بر نسیبه سخت گران آمد و وی راکه مناسب ترین وظیفه زن در سنگر را که همان آب دادن به مجاهدین و پانسمان زخمهای

ایشانست ، انجام می داد ، بدان داشت که آن وظیفه را بگذارد و بدفاع از پیامبر محبوب اسلام ﷺ بپردازد . . .

بخصوص در آن لحظات حساس که تعداد زیادی از مردان از ماحول پیامبر . کناره‌گیری نموده بودند و جز تعداد کمی از آنها باقی نمانده بود ، و میدان برای این شیرزن خالی مانده بود که شمشیر مردی را بدست گیرد ! !

❁❁❁

«در روز احد بر است و چپ نگه نکردم مگر او را دیدم که بدفاع از من می جنگید»

به به چه شهادتی . . .

صادقانه ترین شهادت از صادق ترین آفریده خداوندی . . .

شهادت محمد رسول‌الله ﷺ . . در مورد کدام شخص ؟

بدون شک فی‌البدیهه دانستید که مستحق این شهادت کدام قهرمان است . . .

آری . . . خود اوست ، نسیبه است ! !

نسیبه قهرمان که شمشیر مردانگی بکف گرفته بود و بپاسداری از رهبر عظیم انسانیت ﷺ می جنگید . . . تیر اندازی میکرد و با نیزه دشمن را هدف قرار می داد و شمشیر خود را بر آورده می جنگید و می کشت و ضربات دشمنان اسلام را متحمل میشد ..

شرح قهرمانی های دلیرانه نسیبه را نمیتوان بااین کلمات شکسته بیان کرد پس چه بهتر از خود وی خواهش کنیم که با جملات مختصر و پرمعنای خویش آن صحنه را تمثیل نماید :

(بطرف پیامبر ﷺ و مستقیما بجنگ داخل شدم و با شمشیر بدفاع از پیامبر اکرم ﷺ پرداختم ، وباکمان حمله‌ور شدم تاآنکه زخمی و بیهوش شدم)

این جراحت عمیق که در سخنان نسیبه بدان اشاره شد ضربهٔ بود از شمشیر ابن قمیهٔ که نسیبه به مقابلهٔ وی برخاسته بود . . .

ابن قمیهٔ از پهلوانان جنگجو وتریش بود و در مهارت جنگی نظیر نداشت ، و هنگامیکه حملهٔ وی بر پیامبر علیه‌السلام توسط طلحه رضی‌الله‌عنه دفع گردید ، نسیبه رضی‌الله‌عنها خود را بمقابل وی رسانید و روبرویش قرار گرفت و مصعب بن عمیر رضی‌الله‌عنه نیز باوی بود . . . نسیبه با ابن قمیهٔ ضرباتی ردو بدل کرد که یکی از آنها به شانه اش (شانهٔ نسیبه) اصابت کرد و جراحتی وارد آوردکه همه عمر همرهش بود . . .

و اما نسیبه نیز چنان ضربه هائی حواله ابن قمیهٔ کرد که اگر دوزره بتن نمیداشت ، بدون شک پارچه پارچه شده بجهنم واصل شده بود ! ! . . .

❁❁❁

خیال می کنید نسیبه تنها در سنگر شجاعت و دلیری و مردانگی قهرمان بود . . .

نه . . . بفرمائید سنگر دیگر وی را نیز مشاهده کنید . . .

سنگر خانواده را . . .

آری خانواده سنگریست که پاسداران جامعه و حامیان حق و عدالت از آن بسرمی خیزند و پاسدار این سنگر ما دراست و اگر مادر پاسداری نیکو از سنگر خویش ننماید و از غفلت و اهمال کار گیرد یقینا لشکر زشتی ها به آن حمله ور گشته و فرزندان تربیت یافته درآن بعوض خیرو نکویی ، از شر و فساد وگمراهی پاسداری خواهند کرد و خود و دیگران را بسوی هلاک و نابودی

رهنمون خواهند گردید . . .

و نسیبه در سنگر مادری نیز قهرمان بود فرزندانی بدستش تربیت یافته بودند که هر کدام ایمان مجسمی بود که بروی زمین راه میرفت . . .

در قوت ایمان و نیروی شجاعت و عظمت ثبات و پایداری کمتر از مادر خود نبودند . . .

هم بدین علت نسیبه در مقابله با لشکر کفر و الحاد تنها نبود و فرزندان و شوهرش نیز همدوش باوی از پیامبر اسلام ﷺ دفاع میکردند . . .

آیا میدانید پاداش آنهمه جانبازی و فداکاری . نسیبه و فرزنداش و شوهرش چه بود ؟ ؟

نه نه میتوانید تصور کنید ! !

پاداشی است بالاتر از تصور . . .

پاداش رفاقت با پیامبر در جنت . . .

آری در حساس ترین لحظات سر نوشت ساز تاریخ اسلام نسیبه به بهترین وجهی ازآزمائش عظیمی پیروز برآمد و صدق ایمان و قوت عقیده و حسن تربیه اش را نمایش گذاشت . . .

و بالمقابل آن تاج زرین افتخار و آن نشان عالی پیروزی را از فرمانده بزرگ جهاد و رهبر عظیم انسانیت دریافت داشت :

«خداوند شما اهل بیت را برکت دهد» . .

«خداوندا ! ایشان را در جنت هم نشینان من بگردان» .

بحق نسیبه وافراد فامیلش مستحق این اعزاز و سزاوار این پاداش بودند زیرا ایمان‌نسیبه همان‌ایمان کاملی بود که در احادیث مبارک پیامبر بزرگ علیه‌الصلوة والسلام بدان اشارت رفته است : هرگز ایمان یکی از شما کامل نمیشود جز آندم که من در نزد وی از اهلش و اولادش وهمهٔ مردم محبوبتر باشم» . . .

و ایمان نسیبه چنین بود . . .

ایمانی سراپا محبت . . .

و محبتی که محبوبی را جز خدا و پیامبرش نمی شناخت . . .

و محبتی که صاحب آن در راه خدا و پیامبر همه چیز را قربان میکرد و از عزیز ترین نزد یکانش که جگر گوشگانش بودند واز شرین ترین گوهر حیات که جانش بود ، درین ره می گذشت ! ! !

از همین سبب بود که‌وقتی زخمی شد و بخون غلطید و از هوش رفت ، مسلمانان بسویش شتافتند و زخمش را بستند و قدحی آب برایش دادند ، و همینیکه بهوش آمد می دانید . . . چه‌گفت ؟ ؟

شاید بگوئید از درد جراحت نالید ! !

نه . . .

شاید تصور کنید : گفت فرزندانم کجاست ؟

نه . . .

گفت : پیامبر(ص) کجاست ؟؟

گفت : مشرکین با پیامبر چه کردند ؟ ؟

و چون بر ایش گفتند : پیامبر (ص) نجات یافت ، شکر خدا را بجا آورد و دلش آرام‌گرفت . . .

زهی ایمان . . .

زهی محبت . . .

زهی فداکاری . . .

راستی هم در اسلام تبعیضی و تفاوتی بین انسانها وجود ندارد و برخلاف ادعاهای پوچ کور دلان و خفاشان دشمن آفتاب ، وقتی زنی بخواهد میتواند با نیروی عقیده و عظمت ایمان خویش از مردان زیادی پیشی گیرد و مقامی برسد که بسیاری از مردان را میسر نیست .

از: عبدالاحد تارشی

درد وطن

ازان ز دیده رود خون درین بهار مرا — که صد خزان غم افتاده درکنار مرا

بجوی جوی پراز خون میهن اندیشم — دمی اگر گذر افتد بجویبار مرا

به لاله زار شهیدان چو باغبانی نیست — زداغ، دل شود هر لحظه لاله زار مرا

به بخت ملت مظلوم خویش گریه کنم — اگر ز دست نمی آید هیچ کار مرا

جگر کباب و دلم داغدار و اشکم داغ — نه یک شرر که بسوزد دو صد شرار مرا

وطن در آتش و غیر از خدا ندارد کس — حقیقتی است که گردیده آشکار مرا

در آن چمن که بود باغبان "بقصد خویش" — نمی خلد به نگه جز خدنگ خار مرا

ز وحش‌خویی دشمن ز خود پرستی دوست — فتد به دست جنون هردم اختیار مرا

نشد ازین همه کوکب برون یکی خورشید — سفید شد چو سحر چشم انتظار مرا

خدای را بفریبند با چه مکر دگر — جماعتی که فریبند باشعار مرا

به قهرمانی شیران، به بی زهی شان — گهی بخندم و گه دل شود فگار مرا

به گرگ یأس نگردم شکار تا به ابد — اگرچه آهوی وحدت نشد شکار مرا

احمد شاه ((وحدت))
Ahmad Shah (Vahdat)
A. K. P. O.

مناجات

ماديت د غرب لاهو کړو تباه کيږو
زموږ روح ته يو غيبي غوندی امداد را
معنوی اساس موتينګ پخپل قدرت کړه
د منزل په لوری بيامندی د باد را

★

سرو لمبو کی سمندر غوندی آرام را
په خپل لاس موږ له د خپل فکر زمام را
چي وړمه د حرکت او ژوند پکی وی
د سحر د باد په خوله هغه پيغام را

★

درد او غم د محبت کی درد، سرور را
د يوه ځای په ارمانو د کوه طور را
چي د حق لپاره دار په ليمه ښکل کړم
هومره جوش د سربازی لکه منصور را

★

سينه پاکه له و همونو له وسواس را
ښه محيط کی می آواز له انعکاس را
چي خدمت ئی قوت ورکړی قام ته برته
هغه مټ هغه بازو او هغه لاس را

★

زړه د درد. د ملغلرو خزينه را
د هدف بام ته د لوړ همت زينه را
ورانه مينه مي په مينه ښائسته کړه
د پاک عشق سرو لمبو پاندی سينه را

★

« م - ش »

فکر میکنم آنقدر شفیتهٔ قهرمانی های نسیبه شده اید که میخواهید سنگرهای پرنور این همسنگر دلیر پیامبر بزرگ را یکایک با چشم جان از نزدیک ببینید و از کتاب فداکاری های وی درس غیرت و شجاعت و قهرمانی بیاموزید . . .

ولی نسبت ضیق وقت و ناتوانی این برادر نارسا قلم تان وی را خواهید بخشید اگر شمارا بهمهٔ آن سنگرها جز یک سنگر عظیم دیگر این سرباز فداکار اسلام، نبرم . . .

آری ، سنگر عظیم دیگر این قهرمان زن رو در روی سنگر هولناک سردسته دروغگویان و کذابان و مرتدان یعنی مسیلمهٔ کذاب آن پیغمبر دروغین قرار داشت . . . و آنجا نیز نسیبه تنها نبود . . .

و درآن سنگر نیز نسیبه قهرمان بود و فاتح و پیروز . . . آنجا در رویا رویی اسلام راستین با پرچمداران ارتداد و تزویر ، نسیبه با فرزندش عبدالله در محلی بنام الیمامة در قلب معرکهٔ حق باطل فرو رفته بود ، و چنان مردانه جنگید که دود از نهاد گمراهان سیه دل بر آورده بود . . .

درآن معرکه که از بین رفتن یکدست نسیبه باعث آن نگردید که جنگ را ترک گوید و اهل ردت را بدون سرنگون کردن پرچم شان رها کند . . .

و قلبش تا آندم نگرفت که فرزندش عبدالله رادید شمشیرش را که با خون مسیلمهٔ کذاب رنگین شده بود ، با گوشهٔ لباس خود پاک میکرد . . .

آنگه از وی پرسید : آیا کشتی اش ؟ ؟

عبدالله گفت : آری

و نسیبه شکر و ثنای خداوند را بجا آورد .

بیجا خود را زحمت ندهید . . .

درین سنگر فرزند دیگر نسیبه یعنی جبیب را بکنار مادرش نخواهید یافت ! !

زیراوی قبلا به عهد خود وفا کرده است ، در پرواز بسوی جنت و گلزمین همرهی با پیامبر از سائر افراد فامیلش پیشی گرفته است . . .

او را پیامبر (ص) نزد مسیلمهٔ کذاب فرستاده بودند ، و مسیلمه وی را اسیر کرده از او خواسته بود که برسالت دروغین وی ایمان بیاورد و پیامبر راستین اسلام محمد(ص) را ببدی یاد کند . . .

و چون نپذیرفت ، مسیلمه آن شیر مرد را قطعه قطعه کرد و بشهادت رسانید . . .

آفرین بر توای نسیبه !

درود بر پیامبری که تو در مکتبش تربیت یافتی . . . و در سنگرش جنگیدی . . . و بیرقش را بر افراشته داشتی و با الهام از مدرسه اش فرزندانی تربیه نمودی که چون تو جانهای شرین خود را فدای اسلام عزیز می نمودند و با نقد جان محبت جانان را می خریدند و پاسداران راستین توحید و سنگر داران غیور پیامبر بودند . . .

بامید پیروی خواهران مسلمان و مادران داغدیدهٔ ما از نقش قدم نسیبه بنت کعب .

اجر الدین «ویاړ»

د اسلامي انقلاب اصولي بهير

د استکبار پرضد را پاڅیدلو مجاهدینو !

که د گران هیواد افغانستان تیر تاریخ ته ځیر شو زیاتی سیاسی اجتماعی سړی تودی پرموږ تیری شوی او اوس پداسی نازکه مرحله کی یو چی د نیړی وال استکبار په دستور روسی مستکبرینو زموږ پر اسلامی خاوری ښکاره تیری کړی که پدی مرحله کی د حزب الله په سازمانی حرکت کی تنظیم نشونو هم به د راتلونکی نسل او هم د لوی خدای (ج) په وړاندی مسؤل یو.

موږ د حضرت ابراهیم (ع) پیروان یو یعنی د هغه په ملت یو، هغه مبارک د الهی حکم د اجراء لپاره، خپل زوی اسمعیل (ع) پخپل لاس حلال کړ او له دی پیښی ئی عبرت موږ ته راکړ چی د الله په لاره کی له خپلو گرانتهرینو څیزونو نه تیر شی، څکه په خپل لاس د خپل زوی ترحلالو په دنیا کښی لوړه قربانی نشته خو بیا هم باید د الهی حکم د تطبیق لپاره د اکارتر سره شی که د حضرت نوح (ع) او حضرت هود (ع) د مبارزاتی ژوندانه تاریخ ته ځیرشونو موږ ته دا راښئ چی د اسلامی انقلاب د بریالیتوب لپاره باید څومره قربانی ورکړو.

زموږ اسلامی انقلاب د بشری تاریخ د برحقو پیغمبرانو د لاری ادامه ده نو ځکه دا د مجاهدینو انقلابی رسالت دی چی د پیغمبرانو علیهم السلام او په تیره د ابراهیمی سلسلی د رسولانو پر تاریخ ځان پوه کړو ترڅو د هیواد د اسلامی پاڅون د تاریخ له فلسفی سره په رابطه د تاریخ د ټولو (انبیا وو (ع) دا هدافو ښودونکی وی.

موږ چی د نني زمانی د قابلیاتو (نړی وال استکبار، چین، شوروی، (شرق) امریکا، فرانسه، انگلستان (غرب) او په تیره بیا د روسی مستکبرینو پرضد قیام کړی او د قسط عدالت او وروروړلی پراساس د آزادی) ابادی او، ابرار، ټولنی او نظام غوښتونکی یو په حقیقت کی زموږ (هابیلی) حرکت د تاریخ له ټولو هابیلیانو سره په رابطه کی د لاری تداوم دی نو ځکه موږ د تاریخ له فلسفی سره په رابطه د ټولو هغو انحرافی عواملو چی تاریخ ئی له سمی لاری (صراط المستقیم) نه کږوږ کړی د غوڅولو لپاره اگاهانه انقلاب پیل کړی نو موږ یوازی د هیواد د ملی حدودو د آزادی لپاره جهاد نه

کړو بلکې ترهغې چې مونږ د ځمکې پرمخ د قابیلیانو واکمنې نه وي راپرزولې او د هر ډول استکبار ټول ټغرمونه وي راټول کړي او د خدای (ج) صالح بنده ګان د ځمکې وارثین (ان الارض یرثها عبادی الصالحون) شوي نه وي او په مکه (د نړۍ د مستضعفینو د پاڅون مرکزي هډه یا د حزب الله مرکزي دفتریا د جهاني اسلامي حکومت مرکز) کې د یو امام ترامامت لاندې، نړۍ وال اسلامي حکومت جوړ شوی نه وي ترهغې به خپل جهاد ته دوام ورکړو.

دا به هغه وخت وي چې لوی خدا (ج) به خپله وعده پرځای کړي وي (انما توعدون لواقع) د ځمکې پرمخ به حزب الله په تمامه معنی تحقق موندلی وي او ټولو خلکو به د یو رهبر (امام) پسې اقتدا کړې وي شیطان، طاغوت، فاسق، فاجر، خناس، منافق، او ټول هغه عوامل به چې د انسان د محکومیت باعث ګرځي له بیخه ایستل شوي وي، د عشق عرفان، قسط، عدالت اتفاق، برابری او ورورولی پر اساس به جهاني ټولنه «است» جوړه شوې وي او د ودې، رشد، او تکامل په لوری به روانه وي نو به داسې ټولنه کې چې هر څه الهي وي وا یو چې مونږ دالله یو (انا لله) او د داسې ټولنې مسیر چې لوری او جهت ئې ودې او تکامل په لوروي وا یو چې (انا الیه راجعون) د ځمکې پرمخ په تمامه معنی د الهي احکامو تطبیق او ځمکه د (طاغوت) له شره آزادول د تاریخ نهائي هدف دی چې د همدې هدفد تطبیق لپاره مو په انقلاب پیل کړی دی.

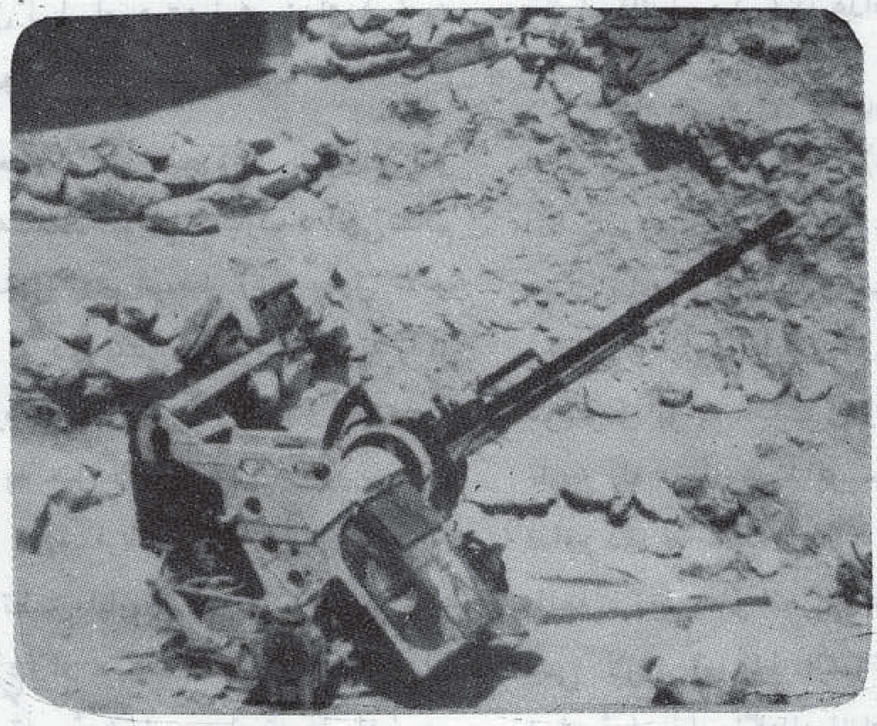

د اسلام د مکتب اساسی منابع (قرآن کریم) او (سنت) دی د حضرت رسول کریم (ص) په ویناؤو اعمالو (اود) عمل په طریقه سونږ ته اسلام تشریع او راښودل شوی، سونږ چی څان د انحضرت مبارک د سنتو، پیروان بولو دا باید څان ته معلومه کړو چه هغه مبارک اسلامی انقلاب پرکومی طریقی بریالی کړ، د مبارزی طریقه ئی څه وه، نو څنګه پدی سوالونو څان پوهول په حقیقت کی پرستوسم پوهیدل هم دی.

د حضرت رسول اکرم (ص) مبارزاتی ژوندانه دوه دوری لرلی یوه ئی مکی دوره وه او بله ئی مدنی. په مکی دوره کی ئی مبارزی په عمومی توګه دوه مرحلی لرلی چی په لومړ یو د یارلسو کالونو کی ئی پټه مبارزه کوله او په دی حالت کی ئی د مبارزی شعار «من قال لا اله الا الله و جبت له الجنة» وه (چاچی د توحید کلمه وویله جنت ته د اخیدل وربانٖدی لازمیږی) او دا مبارزه د لومړی څل لپاره هغه مبارک (ص) له نږدی ټبرنه شروع کړه (وانذر عشیرتک الاقربین) دویمه مرحله ئی چی په مکه کښی لس کاله وشوه د علنی او دسته جمعی، حالت مبارزه ده. چی شعار ئی (قولو لا اله الا الله تفلحو) دی یعنی هغه ټولی چی د لا اله الا الله شعار ورکړی فلاح سوسی. د مکی د یارلس کلنه دوره د مبارزاتی ژوندانه سخته دوره ده چی د اسلامی انقلاب د پیل دې مرحلی ته د (فرد جوړه ونی) یا د عقیده تی، فکری، یا فرهنګی مبارزه ئی مرحله وائی مکی د وری ته د اسلام د بعثت دوره چی د اسلام فکری او ایمانی مرحله ده هم وائی.

کله چی په مکه کی د مبارزی شرائط ورته سختیږی یثرب نومی څای ته له خپلو یارانو سره په هجرت پیل کوی چی د لته د مبارزی مدنی دوره شروع کیږی.

د مدنی دوری له نامه معلومیږی چی د لته آنحضرت (ص) د اسلام د فکری او اعتقادی اصولو له مخی ټولنه جوړه کړه یعنی هغه افراد ئی چی په مکه کښی روزلی وو د لته ئی سازمانی او تشکیلاتی کړل او د حزب الله په جوړ ښت کښی ئی راټول کړل او د قسط، وروروړلی، برابری او انسانیت پر اساس ئی د ټولنی بنسټ کیښود چی دی ډول ټولنی ته مدینه وائی، یعنی دا د اسلام د فکری ټولنی

نوم ، دی چی د اسلام د اعتقادی اصولو پر بنسټ منځ ته راغلی وه له هجرت ورسته د اسلام مکتب د ټولنی په جوړه ولو پیل وکړ چی دا په حقیقت کی د تاریخ د جوړ ولو پیل ؤ نو ځکه په اسلام کی د تاریخ مبداء هجرت ګڼل شویدی .

د هجرت په دریم کال ئی د (بدر) د غزاپه وسله واله مبارزه شروع وکړه چی پدی توګه په هرو پنځه پنځوسو ورځو کی آنحضرت یو ځل وسله وال پاڅون کاوه چی بالاخره د (۲۳) کلنو په اوږد د وکی ئی د عربستان په لویه ، وچه کی د (لا اله الا الله محمد رسول الله) بیرغ په سر لوړی سره پورته کړ او انقلاب ئی سیاسی بریالیتوب ته ورسید او خلک ډلی ډلی د خدای (ج) دین ته د اخلیدل له دی ځایه نتیجه اخلو چی د آنحضرت په رهبری اسلامی انقلاب دوه پړا وه پلی کړی : یو ئی عقیدتی مرحله او بله ئی د سازمانی تشکیلاتو له جوړ ښت وروسته د وسله والی مبارزئی مرحله .

آنحضرت (ص) هلته توره راواخیستله چی د زمانی جبارانو او مستکبرینو ، مستضعفینوته د آزادی د پیغام د رسولو مخنیوی کاوه د دی لپاره چی د اخنه له مینځه یوړ لای شی د نظم تشکیلاتی او قدرمند نهضت په توګه د مستکبرینو پر خلاف توره په لاس ودرید .

اوس په افغانستان کی د اسلامی نهضت تاریخ ته یوکتنه کوو .

د سید جما الدین حسینی الافغانی د اصلاحی اسلامی نهضت د تداوم لپاره چی په ورستیو کلنوکی په هیواد کی د اسلام د نهضت ، تحریک او جنبش په توګه مطرح شواو په لږوخت کی ئی په ټول هیواد کی ریښی وځغلولی کله چی نهضت تبلیغاتی مرحلی نه د تشکیل او سازمان د هی مرحلی ته په رسیدلو کی شو هغه و چی جهانی کفرمتوجه شو چی په افغانستان غوندی هیواد کی چی د ستړو قدرتونو ترمینځ خاص سوق الجیشی اهمیت لری او اوسیدونکی ئی د اسلام په اساس د تشکیلاتی تنظیم لپاره پوره تیاری لری نوکه هلته اسلامی نهضت بریالی شی نه یوازی به دا هیواد د نړی د نورو اسلامی نهضتونو هډه وی بلکی نړیوال کفر به قطعی زوال سره مخامخ کوی او د جهانی اسلامی حکومت د مینځ ته راتګ لپاره به د مسلمانانو په زړونو کی غښتلی سنګر جوړ کړی نوځکه روسی مستکبرینوئی د نهضت د ټکولو دستور ورکړ چی د خائن ظاهر له لاری ئی په مخفی توګه او د داود (۲٦ ، ٤ ، ۱۳۵۲) کال په مینځ ته راوستلو سره ئی په ښکاره توګه په (۷ ، ۲ ، ۲۳۵۷) ئی د خپلو ګوډ اګیانو د کودتا له لاری او په (٦ ، ۱۰ ، ۱۳۵۸) کال ئی نیغ په نیغه د نظامی یرغل له لاری د خپلوناو لو هدفونود سرته رسولو لپاره په عملی اقدام لاس پوری کړ . نو ځکه نهضت په دی نازکه مرحله کی د روس د مینځ ته راوستلونکو ، د روس د لاس پوځو او بالاخره د روس د یرغلګرو پرضد د هیواد د اسلامی اوملی هویت د پاتی کیدلو لپاره د وسله والی مبارزی په مختلفو دولونو (چریکی ، د پوځ په داخل کی وسله وال پاڅولونه) پیل وکړ که څه هم پر نهضت د بریالیتوب طبعی مرحله نده تیره شوی) چی ترننه پوری دوام ولری .

نو ویلای شو چی په هیواد کی د نړیوال

کفر پر ضد (په تیره بیا روسی مستکبرین) د وسله والی مبارزی پیل د اسلامی نهضت د طبعی مرحلود تیریدهلو پرته نه ځکه دا جهانی کفر دی چی دا وضع ئی پر مونږ راتپلی ده ځکه اسلامی نهضت د ځان جوړونی په مرحله کی ووچی جهانی کفر د هغه د له مینځه وړلو لپاره په روسی لاسونو چاره تیره کړه نوپدی نازکه مرحله کی چی نهضت په ابتدائی توګه خومره کار کړی و خپل توان ئی د داخلی دښمن د ګوډاګیانو اونسیغ په لیغه دښمن د نسکوره ولو لپاره تیارکړ نن چی روسی شیطانانو پر ضد کومه جګړه او د غربی شیطانانو پر ضد کومه سره جګړه دوام لری دا د اسلامی نهضت د لوسرنیو کارونو نتیجه ده د هیواد مومن متعهدا او له سره تیر مجاهدین چی په هرسیمه کښی نهضت د وفادارو افرادو له خوا تنظیم شوی او په سرسختانه ډول د ستر شیطانی قدرت په وړاندی جهاد کوی دا هم د اسلامی نهضت د تشکیلاتی روح انعکاس دی . دا چی لاتراوسه موږ تر یو میلیون اضافه شهیدان د پنځو ، میلیونو په شاخواکی مهاجرین او په سلګونو معیوبین لرو او د هیواد په دننه کی چی د مجاهیدینو ترمینځ نادودی شته دا په حقیقت کی پر اسلامی نهضت د داخل شوی وضعی معلول دی نوګه پر نهضت دا حالت نه وی تپل شوی او نهضت د پوره تدوین شویو لارو له مخی تول خلک تنظیم او د حزب الله په تشکیلاتو کښی د یو رهبر تر رهبری لاندی منظم کړی وای نو په طبعی ډول به مود زمانی د طاغوت تخته اړولی ، وای .

اوس څه وکړو .

اوس باید د وسله والی مبارزی ترڅنګه فرهنګی مبارزه او په سنګرونو او مهاجرینو کی د فکری رشد لپاره اسلامی حوزی او تعلیماتی پروګرامونه جوړشی د اسلامی حکومت طرحه جوړه او د انقلاب په جریان کی خلکوته معرفی شی مجاهد ته د نظامی روزنی ترڅنګه عقیده تی روزنه ورکړی شی د مجاهدینو د سیاسی شعور سطحه پورته لاړه شی د دښمن د توطئو او مکرونو د خنثی کولو په فن پوه شی ، د نفاق د لاسونو په را برسیره کولو او خنثی کولو کی انقلابی څیرکی پیداکړی د انقلاب د اسلامی تداوم لپاره د ځان غوندی افراد وروزی مجاهدینوته باید قرانی زده کړه ورکړی شی یا په بله وینا په یو لاس ئی قران او بل لاس کی وسله وی .

که مجاهدینوته قرانی زده کړه ورنه کړای شی او یوازی د هغوی په احساساتو بسیاو شی نو کیدای شی چی د خناسو دښمنانو په وسوسه او منافقینو په مرسته په لاس وسله د خپل ورور پر ضد استعمال کړی ، قرانی زده کړی رابښی چی وسله د چا پرضد تر څه وخته پوری استعمال شی . ځکه دا فرهنګی جهاد دی چی د جهانی اسلامی انقلاب د مینځ ته راتګ تروخته پوری مونږ پرځان او خدای متکی روزی . د نړی د وسله والو انقلابونو له مبارزاتی تجربو څخه پنداخیستل د خپل انقلاب دوستان او دښمنان پیژندل او د هغوی په وړاندی مشخص دریځ اختیارول د اسلام په سیاسی او اقتصادی نظام ځان پوهول ، د تولنی نادودی د اسلام له لاری اړول . په اګاهانه او شعوری ډول اسلام پیژندل

او نور پری پوهول د اسلامی عقیدی پوری مربوط جزئیات د جهاد په ټولو ډولونو کی ؛ انعکاسول او په همدی طریقه مجاهدین روزل د انقلاب اسلامی رهبری کول د نړی مسلمانانو او مستضعفینوته خپل مظلومیت ثابتول یعنی د انقلاب صادر ول د اسلامی نړی له اسلامی نهضتونو سره پیوستون او د هغوی هراړخیز ملاتړ ترلاسه کول د نړی د مستضعفینو ولسونو اخلاقی ، سیاسی او معنوی ملاتړ را جلبول.، د هیواد د انقلابی ، مذهبی او تاریخی شرایطو په نظر کښی نیولو سره اسلامی کتابونه لیکل د پوستر ، فلم ډرام تبلیغ ، تیاتر . . له لاری د دښمن رسوا کول ، مجاهدینو ته اسلامی انقلابی ذهنیت ورکول او ، د هغوی د ښه تشکیل او تنظیم لپاره څه کول دا ټول د فرهنگی جهاد کار دی .

لنډه دا چی په او سینو شرایطو زمونږ انقلاب باید دوه اړخه ولری وسله وال او فرهنگی.باید ووایو چی د وسله والی او فکری مبارزی ترمینځ د تعادل مینځ ته راوستل زمونږ د انقلاب له سم لاسی اړتیاوو څخه دی .

که یولدی نه وی نو د مبارزی طریقه نونیمگړی او کوډبا تر منزله نه رسیږی که چیری د انقلاب یوازی نظامی اړخ ته پاملرنه وی او فرهنگی ئی شاته اچول شوی وی دا ډول مبارزه په حقیقت کی د مخامخ یادشا دښمن لپاره تیغ په تیغه کارکول دی چی د تاریخ په پاڼوکی د دی مبارزی ترخی تجربی په تیره بیاد افغان او انگلیس د جگړونه را پاتی شوی دی او یا دا چی د دی ډول نیمگړی مبارزی په نتیجه کی که سیاسی بریالیتوب ته ورسیږو نو

یوښت به موښکور کړی وی او پرځای به مو خپل ځان بت کړی وی .

نو څکه که د مبارزی طریقه موپشپړه شی یعنی وسله وال او فرهنگی مبارزه اوږ پر اوږه پرمخ ولاړه نو د ټولنی نادودی به په اسلامی طریقه حل شی انقلاب به د محمد ﷺ د انقلاب شکل ونیسی او په دی صورت کی ویلای شو چی انقلاب مو اسلامی او د بریالی توب لاری هم اسلامی ده چی په دی توگه د سیاسی قدرت لاس ته راوستل هم د اسلامی احکامو د تطبیق لپاره اسلامی وسیله گرځی نو کله چی مسلمانان پدی طریقه بریالی شی او له سیاسی قدرت نه د اسلامی احکامو د تطبیق لپاره دیوی وسیلی په توگه استفاده وکړی لوپدی حالت کښی نوموړی نظام ته (ابرار نظام) وائی په افغانستان او نړی کی د بشر اسلامی حکومت د مینځ ته راتک لپاره زمینه برابره وی چی دا نظام د اسلامی حکومت د تشکیل په لوری مقدمه ده پدی نظام کی د حکومت کارکونکی متقیان عالمان باکفایته باتدبیره ، شجاع د سیاسی پوهی خاوندان د جهان له حالاتو با خبره پردین پوه او هغه کسان دی چه د ټولنی دردونه رپړونه او مشکلات د قران او نبوی احادیثو له لاری حلولای شی پایه بله ژبه په ابرار نظام کی د حکومت چلوونکی کسان اسلامی علماء دی .

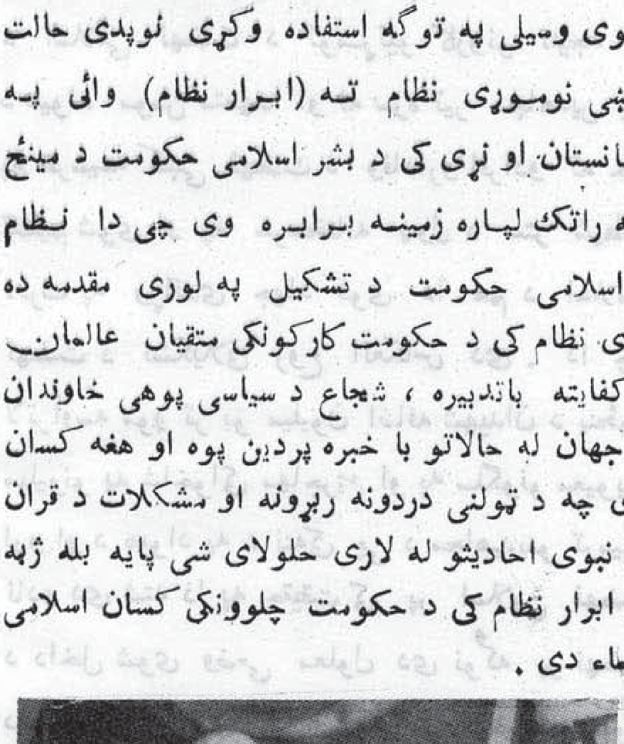

نظری به اوضاع کنونی جهان

اسلام

قسمت دوم

عبدالحق عتید

توطئه استعمار در اشغال فلسطین :

در بخش گذشته پیرامون نقش یهود در از هم پاشیدن خلافت عثمانی تذکر بعمل آمد ، و درین قسمت از چگونگی و کیفیت نفوذ یهود به فلسطین سخن بمیان خواهیم آورد .

یکسال بعد از به مرحله اجرا گذاشتن وعدهٔ بلفور ، انگلیسها به اشغال فلسطین دست زده و با نظامیان خویش که مرکب از عساکر عرب و انگلیس بود ؛ داخل فلسطین شد ، پیاده شدن انگلیسها درین سرزمین به اساس قراردادهای قبلی که باشریف حسین زمامدار مکه مکرمه ، آنجام داده بوده ؛ صورت گرفت ، زیرا انگلیسها از طریق (سیرهنری مکماهون) ارتباط حاصل نموده ، و وی را در مقابل وعده های که در پیش چشم او گذاشتند قناعت دادند تا بر ضد خلافت عثمانی که ازان بعنوان استعمار خلافت عثمانی یاد میکردند ، قیام نموده ، و از هرنوع اطاعت و فرمانبری آن سر بیچی کنند ، در مقابل بوی چنین وعده دادند که هر گاه اگر به انجام این کار توفیق حاصل گشت ، فرمانروائی مناطق شام عراق و حجاز را به او خواهند بخشید این فیصله نامه در سال ۱۳۳۶ صورت گرفت که بعداً بنام گفتگو های حسین و مکماهون شهرت یافت ، اما انگلیسها بعد از تحقق یافتن آرمان شان در وعده خویش بوی وفا نکرده ، و فیصله نامه از شورای ملل در مورد تأسیس نمایندگی قنصلگیری ـ ایشان در فلسطین دریافت داشته و اولین نمایندهٔ خویش را از میان صهیونست ها برگزیدند تا هر چه زود تر وعدهٔ بلفور را به‌مرحلهٔ اجرا گذارد و دروازهٔ فلسطین را با دو دست ادب به رخ یهودیان مهاجر باز کند ، این شخص به یهودیان اجازه داد تا نمایندگی برای خویش جهت کمک رسانی و مشوره با دولت دست نشانده در اموریکه متعلق به مسکن گزینی یهودیان در فلسطین است تأسیس نمایند و به این ترتیب‌پیشرفت‌نفوذ صهیونست ها در دوائررسمی فلسطین صورت گرفت و زبان عبرمی همگام با زبان عربی که اکثریت مردم با آن سخن میگفتند بصفت زبان رسمی شناخته شد .

در سایهٔ رعایت و اهتمام انگلیسها مؤسسات یهودی روی کار شد و نمایندگی یهود در فلسطین

تشکیل یافت و چون دولت درمیان دولت دیگر رشدونمو کرد رنجش های سیاسی و اقتصادی مربوط به خویش را روی کار ساخته و به تأسیس بیمارستانها و مدارس کمر بست ، و در خدمات اجتماعی سهم فعالانه گرفته ، سازمان شبه نظامی تشکیل دادند ، و دستگاه مخابرات و شبکه های خبر رسانی مربوط به خود روی کار کردند .

مامورین دولت اشغالگر یهود همگی جاسوسان رضا کاری بودند که با طیب خاطر انجام وظیفه میکردند ، و در عهد فرمانروائی انگلیسها در فلسطین بیش از ۶۰۰ هزار یهود اجازه هجرت به فلسطین را دریافت نموده داخل این سرزمین شدند ، هرنوع مخالفت و صدای اعتراض بر ضد این سیل مهاجرت با زور و سرنیزه فرو می‌نشست ، تا زمینه بفرمانروائی یهودیان میسر گردد .

اعراب مسلمان همراه با صلیبیان هم میهن شان صدای اعتراض و نا رضایت شان را بعد از پی بردن به ماجرای یهود و نقشه های دست اندر کار انگلیسها بلند کردند اما صهیونلست‌ها این اعتراضات را به بهانهٔ اینکه فیصل بن شریف حسین به هجرت شان به‌فلسطین‌موافقت نموده ردساختند وبیان‌داشتندکه وی در ضمن ملاقات با «وایزمن» سرکرده صهونستها در سال ۱۳۳۸ فیصله نموده تا برای شان حق‌ملکیت در فلسطین قایل شود .

و از طرف دیگر قوای شریف حسین به منظور رسیدن به وعده های چرب انگلیسها بنا بر تصاحب مقام سلطنت از طرف انگلیسها در منطقه حجاز و شام در پهلوی تعدی هم پیمانان، در جنگ بر ضد ترکیه قرار گرفت ، و به این ترتیب شریف حسین بنام انقلاب کبیر اعراب جنگ را در سال ۱۹۱۶ اعلان نمود همزمان با اعلان جنگ از طرف شریف حسین انگلیسها جاسوس نامی یهودی را که «لورنس» نام داشت برای رهبری ارتش شریف حسین که تحت قیادت دو فرزندش(فیصل وعبدالله) بودفرستادانگلیسها دران حالیکه وعده های گرم تسلیم زمام سلطنت شام و حجاز و عراق را به شریف حسین میدادند در خفا عقد پیمان تقسیم املاک دولت عثمانی را در صورت پیروزی هم پیمانان در جنگ ، با فرانسه می بست ، این موافقت نامه‌ها بعدا بنام معاهده سایکس پیکو نامیده شد ، معاهده که به فرانسویان حق میداد تا سوریه و لبنان را تصرف کنند و به‌انگلیسها اجازه میداد تا عراق و شرق اردن و فلسطین را تحت اشغال خود گیرند ، موافقت نامهٔ مذکور در ۱۹۱۶ به امضارسید .

در سال ۱۹۱۷ انگلیسها به یهودیان ساکن فلسطین وعدهٔ تاسیس دولت را دران سرزمین دادند، در همین سال بود که انقلاب کمونیستی در روسیه برپا شد ، بنا بران روسها پا از معرکه بیرون کشیده اسرار جنگ جهان اول را که از آن جمله معاهدهٔ سایکس پیکو بود فاش ساختند ، شریف حسین چون از ماجرا و کیفیت این معاهده آگاه شد در خود سخت شورید و آشفته و خشمگین شد اما دیری نگذشت که انگلیسها دوباره اسباب قناعت بخشی را فراهم ساخته وی را از خود راضی کردند ، او نیز همگام با انگلیسها با اعتماد کامل بوعده هایش راه میرفت و هر دو فرزندش (فیصل و عبدالله) به سرکردگی «لورنس» قوای خویش را بسوی خلیج عقبه فرستاد و چون به آنجا رسیدند با قوای دیگری‌انگلیس که تحت قیادت «لوردنبی» از مصر می آید روبرو

گردیده ، و در آنجا با «هایم وایزمان» رئیس صهیونیزم جهانی ملاقات نموده و کنفرانسی بنام عقبه در انجا انعقاد یافت حاضرین درین کنفرانس موافقه کردند تا یهودیان به فلسطین به شرط اینکه جزء از دولت عربی گمنام بوده باشند هجرت کنند .

مردم از مفاد موافقت نامه تاوقتیکه و ثایق آن در ۱۳۵۵ توسط وایزمن که در نامه ایکه به جریدهٔ تایمز لندن نفر ستاده بود آگاهی نداشتند .

چنین گفته میشود که فیصل آماده هجرت یهودیان بود به شرط اینکه برای فلسطین حق حکومت محلی که نمایندگی از مردم نماید و این حکومت جزء از دولت مستقل عربی باشد ، داده شود .

قوای شریف حسین در کنار قوای هم پیمانها قرار گرفته و همگام با ایشان بر ضد قوای دولت عثمانی می جنگیدند تا آنکه توانستند قوای خلافت را از پادر آوردند ، و قوای هم پیمانها داخل قدس شریف شده و به این ترتیب بیت المقدس بهمیاری عساکر عرب مسلمان به مصالح یهودیان اشغال گردید ، درین وقت لورد بنسی قول مشهور خویش را بیان داشت و گفت :

«امروز جنک های صلیبی در همین جاپایان یافت ، ای صلاح الدین ا ما به اینجا دوباره باز گشتیم» .

در سال ۱۹۱۹ کنفرانس صلح در پاریس انعقاد یافت ، فیصل به نمایندگی پدرش شریف حسین درین کنفرانس حضور بهم رساند ، اما کشور های عضو در کنفرانس ، اشتراک وی را درین گردهم آئی رد نموده و حق گفتگو و اظهار رای ندادند بالاخره در اثر کوشش و تلاشهای بی حد انگلیسها تنها بصفت مراقب ونگهبان بوی اجازه دادند تاداخل تا لار مجلس شود .

و قبل از ۱۹۲۰ کنفرانس دیگری بنام «سان ریمو» در ایطالیا تشکیل گردید درین کنفرانس فیصله بعمل آمد تا معاهده «سایکس پیکو» را هم چو اساس براي صلح محترم شمارند بدین معنی که فرانسه ، سوریه و لبنان ، و انگلستان عراق و شرق اردن و فلسطین را بتصرف خود درآورند . پس بند دیگری به این فیصله اضافه نمودندکه بموجب آن وعدهٔ بلفور از مرحله تخیط بمرحلهٔ تنفیذ درآید ، ومفاد این بند در آن بودکه دولت سرپرست بر امور فلسطین تنفیذ وعدهٔ بلفور را بعهده گیرد ، و بنا برین انگلستان حاکم انگلیس یهودی را که «سیرهربرت صموئیل» نام داشت و سالیان درازی برای تشکیل یک دولت یهودی در فلسطین تلاش بی حدی به خرچ داده بود برای این امر برگزید ، و متقابلاً برای خوش داشتن خاطر شریف حسین پسرش فیصل را بصفت زمامدار عراق و عبدالله را به حیث امیر به امیر نشین شرق اردن تحت سرپرستی حکومت انگلیس انتخاب وتعیین نمود .

اما فرانسه با دخول قوای نظامی اش سوریه و لبنان را تحت تصرف خود در آورد .

استاد فضل الرحیم

پیوسته بگذشته

تواضع و دعا در وقت جنگ

اگرچه پیروزی بر دشمن بدست خداوند تعالی است ، واومی تواند طائفهٔ را بر طائفه پیروز نماید او می تواند ضعیف را بر قوی و عدد کم را بر عدد زیاد پیروزمند و غالب کند مگر حکمتش ایجاب نموده است که نصرت و پیروزی را به اسباب مرتبط ساخته است و هم تمسک باین اسباب را از فرائض دینی حساب کرده است . پس تا زمانیکه این اسباب متحقق نشوند نصرت نمی‌آید . پس این اسباب دو قسم است : یکی مادی و دیگرش معنوی . اسباب مادی این است که بقدر توان ، مسلمانان سلاح جنگ و مصارف و مهمات را برای جهاد تهیه کنند. ضرور نیست که نیروی شان ، عدد شان و مهمات شان با دشمن مساوی باشد بلکه آنچه ضرور است این است که در تهیه امور فوق توان نهائی بخرج داده شود هر چند که با نیروی دشمن مساوی هم نباشد . پس وقتیکه ما همه طاقت و همه استعداد را در تهیه نیروی مادی بخرج دادیم پس یک سبب از اسبات پیروزی را بدست می‌آوریم الله تعالی می‌فرماید :

و أعدوالهم ما ستطعتم من قوه و من رباط الخیل ترهبون به عدو الله و عدو کم و آخرین من دو نهم لا تعلمو نهم الله یعلمهم .

برای جنگ با دشمن آماده کنید هر چه در توان شما است از نیرو و اسپان بهم بسته میترسانید با آن دشمن خدا و دشمن تان را و دیگران را غیر از ایشان که شما آنها را نمی‌دانید الله تعالی ایشان را میداند .

اسباب معنوی پیروزی و نصرت را این آیت شریف بیان کرده است :

. یا ایها الذین آمنوا اذا لقیتم فئة فاثبتوا و اذکرو الله کثیراً لعلکم تفلحون و أطیعو الله و رسوله ولا تنازعوا فتفشلوا و تذهب ریحکم و اصبروا ان الله مع الصابرین . ولا تکونوا کالذین خرجوا من دیارهم بطرا ورئاو الناس و یصدون عن سبیل الله والله بما یعلمون محیط الا نفال ٤٥ - ٤٧

ای مؤمنان وقتیکه در جنگ با گروهی از دشمن روبرو شدید پس ثابت باشید و خدا را زیاد یاد کنید تا رستگار شوید . و اطاعت خداوند تعالی و پیامبرش را کنید و درمیان خود نزاع نکنید که بزدل می‌شوید و می‌رود قوت شما و پایداری کنید

و هر آینه خدا با صابران است . و نباشد مانند کسانیکه بیرون آمدند از خانه های خود از روی سرکشی و خود نمائی بمردمان و باز میدارند از راه خداوند تعالی و خدا بآنچه می‌کنند در گیرنده است .

آیت فوق همه اسباب معنوی نصرت را بما بیان کرده است و آن هشت چیز است که چار آن چیز های کردنی است و چار دیگر آن چیز های است که ترک کرده می‌شوند .

چیز های که باید کرده شوند و بدان عمل شود اول آن ثبات و پا برجا بودن است در وقت جنگ با دشمن : اذا لقیتم فئة فا ثبتوا .

دوم آن بکثرت یاد کردن خداوند تعالی است یعنی وقتیکه از خانهٔ خود بغرض جهاد می‌برآید باید که الله تعالی را بسیار یاد کند چنانچه رسول الله صلی الله علیه وسلم و اصحابش می کردند . خواندن قرآن کریم از حفظ ، و سبحان الله گفتن ، و الحمد الله ، لا اله الا الله گفتن ، لا حول ولا قوه الا بالله العلی العظیم گفتن ، و امثال آن و هر ذکریکه به نقل صحیح منقول است همه ذکر خداوند تعالی میباشد .

سوم : اطاعت از فرمان خداوند تعالی و از فرمان پیامبر و از فرمان علمای حقانی و از امرای شرعی و امرای مسلمان . اطاعت خداوند تعالی و پیامبر باین است که همه فرائض را ادا کنند خصوصاً دربارهٔ نماز خیلی‌ها جدی باشند زیرا در حدیث شریف آمده است که در صورت ترک نمودن نماز هیچ عمل نیک دیگر قبول نمی‌شود اگرچه جهاد باشد . زیرا قبول شدن اعمال دیگر دو شرط دارد : یکی مسلمانی و دیگر پابندی به نماز فرض . و همچنین اطاعت خداوند تعالی و رسولش باین است که از کار های حرام خود داری کند . عمر بن خطاب رضی الله عنه ؛ برای آن عده از صحاب رسول الله صلی الله علیه وسلم که روندهٔ جهاد بودند گفت : شما آنقدر از دشمن نترسید که از گناه های خود باید بترسید زیرا ما که بر دشمن پیروز می‌شویم صرف به نصرت و کمک خداوند تعالی پیروز می شویم زیرا سلاح و شمار شما باندازه سلاح و شمار دشمن شما نیست ، پس اگر ما در گناهکاری با دشمن برابر شویم مزیت از دشمن می‌شود زیرا شمار و سلاحش بر ما فزونی دارد پس ما حتماً شکست می‌خوریم .

عمر بن خطاب رضی الله عنه برای مجاهدین خود گفت : شاید شما با خود بگوئید که اگر ما گناه هم بکنیم شاید پیروزی از آن ما باشد زیرا ما که گناه گاریم اما دشمن ما از ما بد تر است چون کافر است و ما حداقل بخدا ایمان داریم عمر بن خطاب ﷺ گفت : چنین فکر باطل را از سر خویش دور کنید که شما را هلاک خواهد کرد زیرا قانون و سنت خداوند تعالی این است که اگر مسلمین از معاصی دست بر دارند کفار را بر آنها مسلط می کند چنانچه وقتیکه بنی اسرائیل مرتکب معاصی و سرکشی شدند کفار مجوس را بر آنها مسلط کرد پس داخل دیار و خانه های شان شدند مال و ناموس شان را به تا راج بردند .

از جهت دیگر از آیات قرآن کریم و احادیث پیامبر صلی الله علیه وسلم فهمیده می‌شود که هیچ مصیبتی بدون از معصیتی نمی‌آید بلکه مصیبت‌ها

وقتی برای انسان پیش می‌شود که معصیت کند . پس شکست خوردن در برابر دشمن و غلبه شان بر ما بزرگترین مصیبتی است و این مصیبت در صورتی از ما دفع می‌شود و بآن گرفتار نمی‌شویم که اطاعت خداوند تعالی را کنیم و از معاصی بترسیم آنقدر که از دشمن می‌ترسیم .

چهارم : اینکه صبر و شکیبائی را پیشه کنیم زیرا صبرو شکیبائی سر چشمه همه خوبی هاست و بی صبری و بی حوصلگی مائیه همه بدی‌ها و مصیبت هاست . پس بر مجاهدین ما لازم است : وقتیکه از خانه برای جهاد می‌برآیند باید که همه با خود تصمیم بگیرند که در همه سختی‌ها از صبر کار می‌گیرند زیرا با پیشه کردن صبر و حوصله اختلاف درمیان شان پیدا نمی‌شود و هم با صبر و شکیبائی الله تعالی در دلهای دشمنان شان ترس و بی حوصله گی را پیدا می‌کند .

اما آن چار سبب دیگر که ترک نمودن آن سبب نصرت می‌شود اول آن این است که درمیان خود نزاع نکنیم نزاع عبارت است از اختلاف زبانی پایه دار و اختلاف در عمل بطور دوامدار و خطرناک چنانچه یکی چیزی می‌گوید و دیگر چیزی دیگر آمیخته با حسد و بدبینی و یا یکی کاری می‌کند و دیگر برضد آن کاری دیگر . این امر را نزاع گفته می‌شود و خطر نزاع این است که طبق دستور قرآن شجاعت و دلیری را از دلهای مجاهدین بیرون می‌کند و بجای آن ترس و مایوسی را پیدا می‌کند . و همچنان اختلاف و نزاع نیرو و قوت مسلمین را نابود می‌کند و بجای آن ضعف و کمزوری را بار می‌آورد پس وظیفه همه مجاهدین و همه مسلمین است : در جائیکه آثار و نشانه های اختلاف را درمیان مجاهدین ببیند در از بین بردن آن بکوشند نه اینکه آتش آن را دا من بزند . باید گفت که از میان بردن اختلاف و نزاع ذات البینی مجاهدین ثواب اضافتر از جهاد دارد بلکه این خود جهاد جداگانه است .

سبب دوم از آن چار سبب این است که مانند کفار متکبر و مغرور نباشیم و هیچ وقت خود را برای مردم چنان جلوه ندهیم که گویا ما بر دیگران برتری داریم چون جهاد می‌کنیم و یا با قدرت بزرگ دنیا می‌جنگیم . باید که چنان باشیم وقتیکه فتحی و نصرتی در نصیب ما می‌شود برای شکرش دیگر هم تواضع و فروتنی اختیار کنیم که نصرت دیگر هم در نصیب ما شود و همه نصرت‌ها و پیروزی‌ها را از جانب خداوند تعالی بدانیم نه از جانب خود .

سبب سوم از آن این است که در عمل خود اخلاص داشته باشیم و در آن ریا کار نباشیم و هیچ وقت باید در دل ما خطور نکند که عبادت و جهاد خود را برای ملاحظه و شاد باشی مردم کنیم بلکه هر عمل نیکو که در جهاد از ما صادر می‌شود باید که آن را برای رضای خداوند تعالی بگردانیم ، اخلاص در عمل موجب نزول نصرت و پیروزی از جانب خداوند تعالی می‌شود . یکی از علامه های اخلاص و عدم ریا این است که اگر بر عمل جهاد موثر ما کسی دعوا کند که او آن را انجام داده است آن را رد نکینم و بآن آزرده نشویم زیرا بر همه اعمال ما خداوند تعالی خبر است و ثواب آن را ضائع نمی‌سازد .

سبب چارم از اسباب نصرت این است که در

در صد د گمراه ساختن . دیگر آن نباشیم بلکه خود داعیون بخیر باشیم و مردم را بخیر دعوت کنیم وقتیکه این هشت سبب از اسباب فوق تحقق پیدا کرد وعده خدا تحقق پیدا می‌کند و دشمن ما را هر چندکه نیرومند با شد برای ما سر نگونش می‌سازد .

د مجاهد پیغام

نقیب احمد «صادق»

نه شاعر او نه ادیب د بل هنریم
زه سالوونکی د اسلام د پاک سنگریم

نه کارغه یم چه مردارو پسی لاړشم
زه شاهین د هند و کش او د سپین غریم

د عنقاپه خیر نظر لـرم آسمان ته
نه بی عقله بی شعوره تنگ نظریم

د پامیر د لوړو څوکو یو شمال یم
کله کرشمه په لـر او کلـه بـریم

زه زمری د کرنگـولـو د پنجشیریـم
د هلمنـد او د کوکچی د موج شـرریم

د کنړ د سند مستی لـرم سینـه کی
د امو د پتی خولی زه یو گوهریم

زه خپی دا پا سین یم قرار نـکړم
په قرار کی زه دخپل ژوندون خطریم

ابتکار می د غیرت مثال بودلی
څرگند شوی لکه ستوری د سحریم

د ایمان جـذبه لـرمـه مجاهـدیم
نه نوکر او نه غلام د بل چا کریم

ما ورکړی په څو واره امتحان دی
زه اتل د زمـانی د هـر ډگـریم

د اسلام لاره څما د ژوند مسیر دی
هر ملحد ته زه یو چپغه د حیدریم

په سینه کی می لمبی د انقلاب دی
زه مؤمن یم د مؤمن بچی تبریم

که روسی کافر په مویه تیری کړی
په شا نه یم ورته تینگ د ایمان سپـریم

کرملین مانی د ظلم ورانوم به
زه فاتح هم د چنگیز او سکندریم

د وطن څرخون زما د غم بستر دی
په خلاصون پسی یی زه په غرولو سریم

دادی واوری ورته وایمه په ډاگه
وطن فروشو وپی ستاسو د جگـریم

د ناپام تالگونو اورکـه را بـل شوی
زه په اور کی سمندر خوښی د دلبریم

نه امو به لا هم زه وم ورتیر شوی
لیکن زه د ځانځانی په اور کسکریم

شهیدان او وطن کله هـیروم زه
زه صادق د اسلامی نظام نوکریم

مترجم : ل ـ فاضل

حـــرکت نفاق بعد از هجـــــرت

(۲)

کتله نفاق را گروهی از دو قبیله «اوس و خزرج» و بعضی عربهای که به آئین یهودیت گرویده بودند تشکیل میداد، بعد ازینکه منافقان پیرامون رهبر شان عبدالله بن ابی جمع شدند، یهود ها نیز به اساس مصلحت طرفین بدو پیوستند. و خطر نفاق هم در مدینه، تا دور اینکه یهود ها در آن سکونت داشتند، خیلی زیاد بود، و آنها با منافقان ارتباط همیشگی داشتند، حتی یهود ها کسانی بودند که آتش نفاق را در مدینه شعله ور ساختند، اما هنگامیکه یهودیان از مدینه پاکسازی شدند، حرکت نفاق نیز در آن رو به ضعیفی گرائید، و شعله نفاق خاموش گردید، نشاط و فعالیتش به تحلیل رفت، تعدادش رو به کمی نهاد، تملق و چاپلوسی اش به مسلمانها بیشتر شده، مدا را و ظاهر داری اش رو به فزونی نهاد: و بیم آن از قدرت اسلام واضح به نظر می رسید، و شاید هم به بسیاری از منافقان پشیمانی دست داده و دوباره به آغوش گرم اسلام راستین باز گشتند، بناء این پدیده ها از جمله عوامل بود که پیامبر ﷺ را و اداشت تا در پلانهایش با منافقین از در شدت پیش نه آید. و این نظری بود که درستی مصلحت و معقولیت در آن مشهود است، زیرا منافقان با بسیاری از مسلمانهای مخلص روابط قرابت و خویشاوندی داشتند، که اگر پیامبر ﷺ از در شدت پیش می آمد، باوجود اسباب ذکر شده، شاید در صفوف مسلمانها رخنه های بزرگی را توام با مشکلات گرم داخلی ایجاد می کرد، و پیامبر ﷺ هم به اساس وعده الهی به پیروزی نهائی دینش بر همه آید تُو لوژی ها آرامش قلب و اطمینان خاطر داشت.

و شاید از دلائل ارتباط جنبش نفاق با فعالیت ها و تلاشهای یهود بر ضد اسلام، آیات نخستین سوره بقره باشد، چه این سوره از حیث نزول نخستین سوره ایست که در مدینه نازل شده و در این سوره بعد از ذکر منافقان آمده است:

«واذا لقوا الذین آمنوا قالوا آمنا و اذا خلوا الی شیاطینهم قالوا انامعکم انمانحن مستهزؤن» و هنگامیکه ملاقات کنند با مسلمانان گویند ایمان آوردیم و هنگامیکه تنها شوند سوی شیاطین شان

گویند هر آئینه ما با شمائیم ، جز این نیست که ما استهزا کنند گانیم (مسلمانان) جمهور مفسرین گفته است که مراد از «شیاطین» یهود است که این راز از پیامبر ﷺ و مسلمین نیز پنهان نبود .

دقت در آیات وارده در شان منافقین به انسان الهـام میدارد کـه جنبش نفاق را آنانی رهبری می کردند که شخصیت های بارز درمیان قوم و قبیله خویش بودند ، و اکثریت اعضای این گروه نیز از همان قماش بودند ، و اگر مردمانی از طبقات پائین در سلک منافقین در آمدند ، گر چه تعداد شان هم زیاد نبود ، به اساس تعصبات کور کورانه عشیروی ، قبیلوی و خویشاوندی ، یا اغراض ها و منافع مادی به جنبش نفاق جذب شده بودند ، و طبعی است که افراد طبقات پائین و متوسط اجتماع ، جز اند ماج در جنشیکه اغلب قبیله شان آنرا پذیرفته بویژه در آن عصر چارهٔ دیگر ندارد . بناء کسانیکه در برابر اسلام مخالفت داشته ودر برابرش کینه گرفتند ، جز انسانهای بارزو انگشت شمار که مرکز و مصلحت های اجتماعی شان در خطر بود ، کسی دیگری قامت خودنیا راست ، و هم چنان آنانیکه تغذیه فکری و اقتصادی این جنبش را به عهده گرفتند ، امکان ندارد جز با همکاران و هم ملکا نشان به کسی دیگری رابطه بگیرند .

روش های دشمنی منافقین با اسلام اشکال گونا گونی داشته برخی آن پلانیزه شده و یک تعداد آنهم با عجله طرح ریزی شده بود . که در هر دو صورت بیانگر تکوین روانی و اجتماعی شخصیت «منافق» است که حد فش خاق کردن عوائق و حواجز در راه جنبش اسلام عزیز بود ، که ما اینک این روشهای کینه توزانه را مطابق جریان از ابتدای ظهور این کتله ، پس از بدر تا وفات پیامبر اسلام ﷺ بزرگ مورد بر رسی قرار میدهیم :

وقتیکه پیامبر ﷺ بنی قینقاع اولین قبیله بزرگ یهودی را ، که پیما نشان را با رسول نقض کرده بودند ـ محاصره فرمود، آنها بعد ازینکه دیدند ، مقاومتشان فائده ندارد ، ناچار به امرش تسلیم شدند ، عبدالله بن ابی مشاهده کرد که پیروزی دیگر را که مسلمانان بعد از نبرد بدر در داخل مدینه کسب می کنند و شاید این پیروزی دشمـنان اسلام را اعم از عربها و یهود ها وادارد تا بالای مسلمانان یورش بیاورند، بناء بررهبر منافقین است که با سرعت هر چه تمامتر یکجا با بنی قینقاع بایستد ، و در برابر هجوم مسلمین از آنها دفاع کند ، که شاید کفهٔ ترازو بسوی بنی قینقاع گرانی کند و ابن ابی به خود وپیروانش راهی یابد ، و بر علاوه بنی قینقاع از جمله هم پیمانانش در جهالت بودند که به نظرش معقول نمی رسید که در این شرایط حساس انها را بدون اظهار کدام نوع کمکی به سرنوشت اسف بار شان تسلیم دارد . با در نظر داشت این موقف ، عبدالله بن ابی به لابه و توسل نزد پیامبر ﷺ رفت و گفت : ای محمد ! باهم پیمانانم از در خوبی پیش بیا . پیامبر ﷺ با سخی برایش نگفت ، بار دیگر تکرار کرد ، پیامبر ﷺ رویش را از او برگشتاند ، ابن ابی دستش را به دامن پیامبر ﷺ انداخته به توسلاتش ادامـه داد . پیامبر ﷺ که آثـار غـضب در سیمای مبارکش مشاهده می شد ، برایش گفت : وای باد برتو ، بگذار مرا ، ابن ابی جواب داد ،

سوگند بخدا ترا نمی گذارم تا اینکه با آنانیکه همیش یا ور من بودند از در نیکی پیش آئی .

چنین گمان می شود که پیامبر ﷺ ، قصد نداشت تا آنها را شکنجه بدهد ، بلکه قصد داشت تا آن یهودیان قلعه ها ودژ های خویش را گذاشته و مدینه را ترک بگویند ، و هر جائیکه می خواهند بروند ، ازیرو به عبدالله گفت ، همه از آن‌تواند ، سپس به یارانش رو گردانیده فرمود : بگذارید شان لعنت خدا جل‌جلاله با برد آنهاو ،را و (عبدالله بن ابی) .

آیات قرآنی یکی پی دیگر نازل شد و این موقف منافقین راکه در دو کفهٔ دوستی با اسلام ودوستی بادشمنان اسلام خلاصه می شد ، به دیده انکار نگریسته ، چنین اعلام داشت : یا ایها الذین آمنوا لاتتخذوا الیهود والنصاری اولیاء بعضهم اولیاء بعض ، ومن یتولهم منکم ، فانه منهم ، ان الله لایهدی القوم الظالمین ، فتری الذین فی قلوبهم مرض یسارعون فیهم یقولون : نخشی آن تصیبنا دائرة فعسی الله ان یاتی بالفتح أو أمر من عنده فیصبحوا علی ما اسروا فی انفسهم نادمین» .

ای مومنان مگیرید یهود و نصار را دوستان ، بعض آنان درمیان خود دوست یکدیگراند و کسیکه دوست دارد ایشانرا از شما ، پس اوست از ایشان ، هر آئینه خدا جل‌جلاله هدایت نمی کند، قوم ظالمان را ، الحال تو می بینی کسانی را که در دلهای شان مرض است ، که سعی می‌کنند در دوستی یهود و نصاری ، میگویند می ترسیم از رسیدن گردش زمانه بما ، پس قریب است که خدا زود ظاهر فرماید فتح یا حکمی از جانب خود ، پس می شوند بر سخنیکه پوشیده اند در نفسهای خود پشیمان .

در محاصره بنی نضیر یا دومین قبیله یهودی که در دنبال دسیسه شان به خاتمه دادن زندگی پیامبر ﷺ در سال چهارم هجرت فرار شدند ، ابن ابی و سران منافقین ، همان نقش گذشته خویش را که در ارتباط بنی قینقاع تمثیل نموده بودند بار دیگر اعاده کردند ، منافقان به بنی نضیر که در مشکلات محاصره مسلمین و تسلط کامل شان بودند ، احوال فرستادند که: ثابت قدمی و فدا کاری نمائید، ما هرگز شما را تسلیم نه نموده و اگر جنگیدید یکجا با شما خواهیم جنگید و اگر برون کرده شدید با شما برون خواهیم شد .

چون منافقان لحظه از فرمول «یقولون ما لایفعلون» در معامله با اردوگاه اسلام تخطی نمی کردند ، این فرمول است در برابر هر اردو گاهیکه بآن تظاهر به دوستی و اخلاص می نمودند ، بکار می بستند . بخاطریکه هر کدام از آنها یک شخصیت ندارند تا در برابر هر قضیه یک موقف اتخاذ کنند بلکه هر کدام دو شخصیت دارند ، و دو گانگی با گوشت ، پوست ، شخصیت ، افکار و اعمالشان مزج و خلط است ، و بنی نضیر قرار همان پیغام ، انتظار کمک رفقای منافقان را بیهوده کشیدند ، تا اینکه دیدند همه راه ها مسدود است ، بناء از پیامبر ﷺ خواستند ، تا اجازه دهد دیار خویش را ترک گویند ، و بعد از اندک مدتی قرآن آمد ، و پرده از روی افکار و آرزو های منافقان برداشت و آنها را چنین رسوا ساخت که !

«الم تر الی الذین نافقوا یقولون لاخوانهم

الذین کفروا من اهل الکتاب، لئن اخرجتم لنخرجن معکم . . . . ، آیا ندیدی بسوی آنانیکه منافق شده اند میگویند آن برادران خود را که کافرانند از اهل کتاب (قسم بخدا) اگر جلاء وطن کرده شوید هر آئینه بیرون می شویم با شما .

و زمانیکه پیامبر ﷺ اخبار تحرک نیرو های قریش را بخاطر انتقام غزوه بدر که تعداد شان به چند چندان مسلمین بالغ می شد و به قصد نا بودی اسلام و مسلمین و دولت نو تاسیس شان در احد پیاده شده بودند ، شنید ، نظرش را مبنی به نبرد در داخل مدینه یعنی جنگ داخل سرک ها و کوچه ها اظهار داشت که عبدالله بن ابی ، با این نظر پیامبر ﷺ موافقه و تائیدش را ابر از و به لیاز تنفیذ این نقشه چنین الحاح کرد که :

ای فرستاده خدا ! در مدینه باش و بسوی آنها حرکت نکن ، سوگند بخدا جل‌جلاله ما به نبرد دشمن خارج نشدیم مگر اینکه ضربه دیدیم و شکست خوردیم ، و دشمن داخل مدینه نه شده مگر اینکه ما بر اوشان ضرب کاری وارد کرده و شکست شان داده ایم ، بناء آنها را بگذار ، اگر در همانجامکث کردند ، جای بدی را اختیار کرده اند و اگر داخل شدند ، باهجوم رو بروئی مردان مان مواجه شده ، بر علاوه ، پارچه سنگها توسط زنان و اطفال از با مها بر سر شان خواهد بارید ، و اگر برگشتند . مثل آمدنشان نا کام خواهند رفت ، شاید پا بر جائی و الحاح رهبر منافقین به تنفیذ امر پیامبر ﷺ بویژه بعد ازینکه مشاهده کرد ، اکثریت مسلمانها نبرد را در ساحه های خارج مدینه ترجیح میدهند ، و اصرار و حرص او هر چه بیشتر می شد بخاطری بود که مسلمانها را دو پارچه بسازد ، آینده هر چه شد ، شود و یا شاید که - این نظر را حج است - نبرد مسلمانها به دشمنان در داخل مدینه برای منافقین پنهان شدن و گریز را میسر ساخته و آنها فرصت آن می یافتند که دور از ملاحظه و مراقبت هر انسانی بخاطر نجات خود ها و دوری از میدان معرکه ، از پنهان گاه های خود بر اوضاع کنترول داشته و سر انجام موفقیت سوی هر کسیکه پهلو نهد ، به اردو گای پیروز مندان رو بیاورند ، اگر پیروز مندان مسلمین می بودند بر ایشان خواهند گفت : ما مگر با شما نبودیم ، و مگر نظر مان مبنی به نبرد در داخل مدینه بهتر نبود که چنین ثمرو نتیجه به دنبال آورد ؟

و اگر پیروزی از آن مشرکین می بود ، بر ایشان میگفتند که آنها بودند که مسلمانان را به انتظار وا داشتند ، تا در داخل مدینه نابود شوند و آنها بودند که با عقب نشینی از جنگ نیرو های محمد را ضعیف ساختند ، از همین رو ، در هر دو صورت روز گار بکامشان می چرخید .

اما رسول‌خدا جز اخذ آراء اکثریت اصحابش که مبنی بر خروج به میدان نبرد بود ، نظری به آراء اقلیت نه نموده و برای اینکه مناقشه زیاد ، جدائی عمیق وژرف میان دو نظر را بوجود نیاورد ، به خانه اش داخل شده و لباس جنگ به بر کرد ، و همراه با اصحابش بطرف «احد» روانه شد ، مدت کمی سپری نشده بود که این ابی با ثلثی از رزم آوران به دلیل اینکه ! پیامبر ﷺ به حرفهای آنها گوش داده و حرف مرا نپذیرفت و ما نمیدانیم ای مردم ، چرا اینجا خود کشی می کینم ، به مدینه بر گشت عبدالله بن عمرو بن حرام در عقبش روان

شده و خواست اسباب قناعتش را با انضمام دوباره اش به صف رزمندگان مؤمن فراهم کند ، و بر ایشان گفت ؛ ای مردم ، خدا جل‌جلاله را به یاد تان می آورم که قوم و پیامبر ﷺ خود را تنها نگذارید» در جوابش گفتند ! اگر بدانیم که شما خواهید جنگید ، بر نمی گشتیم ، اما فکر می کنیم ، جنگی نخواهد بود» .

چون منافقان نافرمانی نموده و جز برگشت حرف دیگری را نپذیرفتند ، بر ایشان گفت : دور کند خدا ، شما دشمنانش را ،بدون شک خداوند پیامبرش ﷺ را از شمای نیاز خواهد ساخت.

این روش را که منافقان در همسفری و سپس در عقب نشینی در آن لحظات سر نوشت ساز پیش رو گرفتند ، یکبار دیگر در تبوک که اهمیتش از نبرد «احد» کمتر نیست ، نیز تکرار کردند ، چه وقتیکه ابن ابی در راس همفکرانش به دنبال پیامبر ﷺ روان شد و بعد ازینکه مسلمانان مسافه اند کی را پیمودند . ابن ابی دوباره به مدینه برگشت . و اگر در مرتبه نخست (جنگ احد) عذر و دلیلی داشتند که بازگشتشان را توجیه می کرد ، اما این بار هیچ عذری نداشتند که بگویند ، اما موقفشان در هر دو حالت یکی است ، و علتش هم ایمان نداشتن به هدفیکه مسلمانها بخاطرش حرکت میکنند و ترس از مرگ در راهیکه به آن اعتقاد ندارند ، و واگذاردن مسلمانها بدون یاوری ، در لحظات حساس و سرنوشت سازیکه امکان نابودی و شکست مسلمانان و بازگشت منافقین به زندگی قبل از اسلامشان می رود ، تا اینکه ابن ابی به خواب و خیال پارودیرینه اش دست یافته ، و پادشاه قومش بشود .

ابن هشام بعد از ذکر موقف منافقان در غزوه تبوک میگوید : و عبدالله بن ابی ، رهبر منافقان اردو گهش را در پای اردو گاه پیامبر ﷺ جا بجا ساخت ، و طوریکه گمان می برند ، نیروهایش کمتر از پیامبر ﷺ نبود ، و بعد ازینکه پیامبر ﷺ به سوی هدف به پیش رفت منافقین و آنانیکه به پیروزی اسلام ایمان نداشتند ، باز گشتند و پیامبر ﷺ را همراهی نکردند» .

«کایتانی» یکتن از مستشرقین این عبارت ابن هشام را دلیل گرفته می خواهد ، مقام و تعداد منافقین را بالا ببرد و در تعداد ارتشیکه در کتب سیرت و مغازی آمده شک ایجاد کند ، اما هر دو گفتار بی محل بوده و آیات قرآنی صریحاً بیان میدارد که باز ماندگان از اعراب و منافقین از جمله ثروت مندان و صاحبان قدرت بودند که این گروه همیشه و در طول تاریخ محدود و انگشت شمار اند ، و عبارت ابن هشام نیز حاوی شک صریح است ، حتی خودش در جای دیگر ذکر کرده که تعداد منافقانیکه فرمان پیامبر ﷺ را نبردند . هشتادو چند مرد بودند . و در سوره توبه آیاتی آمده که از شدت بیم و عـذر خواهی و تقرب جستن منافقان حکایت دارد که دلالت قوی برضعف و کمی تعداد شان میکند ، طوریکه قرآن می فرماید :

ویحلفون بالله انهم لمنکم و ماهم منکم ولکنهم قوم یفترقون . لویجدون ملجأ او مغارات او مدخلاً لولوا الیه وهم یجمحون ، و سوگند می خورند بالله که به تحقیق ایشان ضرور از شمایند ، حال آنکه نیستند ایشان از شما و لیکن ذآنها قومی اند که می ترسند از شما ، اگر یابند

جای پناه یا غار ها یا جای که سر های خود را در آن داخل کنند ، هر آئینه رو می گردانند به آن طرف در حالیکه ایشان میدوند مانند اسپ سرکش .

منافقان در شکست مسلمانها در احد ساحه فراخ و موقع مناسبی برای اظهار کینه و عداوتهای درونی شان یافتند و گاهی موقفهای صریح خود را نیز اعلام داشتند ، و اقدی میگوید : «ابن ابی و همفکران منافقش به ضربه دیدن مسلمانان در احد خوشحالی نموده و حرفهای بی معنائی می گفتند ، یاران پیامبر ﷺ که از احد بر می گشتند اکثرا زخم برداشته بودند که در جمله حضرت عبدالله بن ابی نیز زخمی برگشت که شب را به داغ کردن جراحتش سپری کرد ، پدرش برایش گفت : برآمدنت یکجا با او به این ترتیب که دیدی عاقلانه نبود ، محمد به حرفهای من گوش نداد و حرفهای جوانان را شنید ، و چنین شد ، بخدا سوگند ، که من این وضع را قبلاً بر رسی کرده بودم ، پسرش برایش گفت : آنچه خداوند جل‌جلاله به سر پیامبر ﷺ و مسلمین آورد خیر بود . . . .

بهر ترتیب منافقان از کمک و نصرت پیامبر صلی الله علیه وسلم سر باز زده و به دوری از آن حضرت ، همفکرانشان را تشویق می نمودند و میگفتند : اگر کسانیکه کشته شدند با ما می‌بودند، آسیبی بر ایشان نمی رسید .

این خبر بگوش عمر بن خطاب رضی الله عنه رسید ، به نزد پیامبر ﷺ رفت ، تا در مورد کشتن منافقینکه چنین حرفها می زنند ، اجازه اخذ کند ، پیامبر ﷺ فرمود ! خداوند جل‌جلاله دینش را پیروز و پیامبرش را عزت خواهد داد . مگر آنها کسانی نیستند که به ظاهر شهادت (لااله الاالله محمد رسول الله) بر زبان جاری می سازند ؟ عمر گفت : بلی ای فرستاده خدا جل‌جلاله ، اما اوشان این کار را بخاطر ترس و بیم از شمشیر میکنند ، که اهدافشان و آنچه در دل دارند در این نکبت اخیر برملا شده ، پیامبر ﷺ فرمود ! ای پسر خطاب ! من از کشتار کسانیکه «لااله الاالله محمد رسول الله» بگویند نهی شده ام ، و مطمئن باش که قریش تا روزیکه ما بوسه به حجرالاسود می زنیم ، دیگر کاری از پیش برده نمی تواند .

ابن هشام در کتابش بیان میدارد که چگونه عبدالله بن ابی درمیان قومش از احترام کامل برخوردار بود و همیشه در نماز های جمعه ، پیش روی قومش می نشست ، و فرصت جلوس پیامبر ﷺ را درمیان خطبه جمعه غنیمت دانسته بپا می شد و می گفت : ای مردم ! اینک پیامبر ﷺ درمیان شما قرار دارد که خداوند جل‌جلاله بوسیله اش شما را افتخار و عزت بخشیده ، بناء او را احترام نموده ، به حرفهایش گوش فرا دهید ، و از اوامرش اطاعت کنید ، سپس می نشست . اما وقتیکه بدنبال شکست احد ، خواست که همان نقشش را بازی کند ، مسلمانها از لباسهایش گرفته، فریاد بر آوردند ! بنشین ای دشمن خدا (ج)، ارزش چنین گفتار را بعد ازین همه کار هایت از دست داده ای . پس اواز مسجد خارج شده و در وقت بر آمدن درمیان صفوف نماز گذاران میگفت ؛ سوگند بخدا جل‌جلاله طوری معامله شدم که شاید بجروشری گفته باشم ، تا اینکه انصاری ای او را

دید که عبارت مذکور را تکرار دارد، برایش گفت ؛ به نزد پیامبر ﷺ بروتا به تو آمرزش و مغفرت طلب نماید، ابن ابی گفت : سوگند بخدا جل‌جلاله نمی خواهم که برایم آمرزش طلب نماید. ابن اسحاق می گوید که، غزوه احد روز امتحان و مصیبت و پاکسازی بود که مؤمنین را امتحان و منافقان و کسانیرا که به زبان ادعای ایمان داشتند، و در پنهان کافر بودند از هم جدا ساخت»

منافقان بخاطر تعویض فراغ روانی و پرده افگندن بالای نقش منفی شان در حرکت و دعوت، و پرساختن خلائیکه بخاطرش رنج می بردند، گاهگاهی خود را از خیر خواهان سرنوشت دعوت و زندگی اصحابش قلمداد میکردند، به همین مناسبت مردانی از اوشان بدنبال سانحه «رجیع» که هفت تن از یاران پیشتاز پیامبر ﷺ قربانی اش بود گفتند : افسوس به آنانیکه اینطور بی موجب خود را هلاک ساختند، نه در خانه خود نشستند و نه رسالت پیامبر ﷺ شانرا انجام دادند، اما قرآن این دو گانگی و دو شخصیتی شانرا رسوا کرده و نقاب های بظاهر حرص و اهتمامشان را برداشته و فرمود :

و بعضی از مردمان کسیست که به شگفت می آرد ترا سخن او درباره زندگانی دنیا، و گواه می گرداند خدا را بر آنچه دردل اوست، حال آنکه او سخت ترین ستیزندگان است، و حینکه از پیش تو باز گردد، دویده می رود در زمین تا فساد کند در آن و هلاک کند کشت و جانور را، و الله دوست ندارد فساد را و چون گفته شود او را بترس از خدا برانگیز انـد او را تکبر به گناه، پس کافی است او را دوزخ، و هر آئینه بد مسکن است، دوزخ، بقره آیه ۲۰۳ - ۲۰۶ .

در نبرد خندق که محنت وزحمت در آن روز به سراغ اردوگاه اسلام آمد و آتش سوزان رنج و مشقت تا به اعماق قلبها مسلط شد، منافقان در آخر صف شائعه ترس و شکست پخش میکردند، و استهزاء ها و نیشخندی ها بشان را رنگ جدیت میدادند، و با این کار ها اسباب بیدار خوابی و تلاش مداوم مسلمانانی را که در راه هدف و انجام رسالت شب را از روز نمی شناختند، فراهم می کردند، و مسلمانها هم قبل ازینکه زمام اختیار از دستشان برود، و وجود شان به داستان و حکایتی تبدیل گردد، گاهی دست از تلاش بر نمیداشتند، و پیامبر ﷺ حمله های روانی و پنهان منافقان را با دمیدن روح امید و آرزو در قلوب پیروانش، رد می کرد، پیروانش نیز در خندقهای محاط به تاریکی قیرگون مشغول فعالیت بودند، پیامبر ﷺ به اساس هدف پیشرو و آینده ساز خود به یقین کامل بر ایشان اظهار میداشت که : کلید خانه کعبه را تسلیم خواهم شد و اسپانمان در سالهای آینده کاخهای کسری و قیصر را لگد مال خواهد کرد و آن تخت ها یکی بعد دیگر سرنگون خواهد شد، و منافقین طوریکه در احد و خندق قبل از برق زدن شمشیر ها صحنه نبرد را ترک گفته بودند. در خندق تظاهر می کردند که ما نیز با شما کار می کینم، و هر وقت فرصت می یافتند به بهانه های گونا گون، شانه از کار خالی کرده، خندق را بدون اجازه پیامبر ﷺ ترک گفته به خانه های خویشتن می رفتند، در حالیکه مسلمانها هیچیک از جای کار

شان بدون اجازه پیامبر ﷺ قدمی فرار تر نگذاشته و با عزم استوار مشغول کار بودند ، قرآن نیز بعد از اندک زمانی از هر دو گروه چنین حرف زد که :

جز این نیست که مؤمنان آنان اند که ایمان آوردند به الله و رسول او و چون باشند با وی بر کاری ، جمع آورنده ، نمی روند تا آنکه اجازت طلبند از وی ، هر آئینه آنان که اجازه می طلبند از تو ، آن گروه آنان اند که ایمان دارنـد بـه الله و رسول ﷺ او ، پس چون اجازه خواهند از تو برای بعضیکار خود پس اجازت ده ، هر کرا خواهی از ایشان و طلب مغفرت کن بـرای ایشان از الله هر آئینـه الله آمر زنـده مهربـان است ، میکشید خواست رسول را درمیان خود مانند خواست بعض شما بعضی را هر آئینه میداند الله آنانـرا که به خفیه می رونـد از شما پناه جویـان پس باید بترسند آنانکه مخالفت می کنند از حکم او ازینکه بر سد ایشانرا فتنه ئی یا بر سد ایشانرا عذابی درد ناک : سوره نور .

وقتیکه احزاب مدینه را محاصره کرد و یهود بنی قریظه نیز ، نقض پیمان نمود ، تکالیف مسلمان و خوفشان نیز بیشتر شد و حملات منافقان نیز شدت یافت حتی گروهی از اوشان شخصیت پنهانشان را آشکار ساختند و گمان نمودند که اسلام همه قدرتش را در دفاع از خویشتن از دست داده ، یکی از آنها گفت که : محمد ما را به ثروت کسری و قیصر وعده میداد ، اما امروز هیچکدام برای رفع حاجت هم در امن نیستیم ، و گروهی دیگری گفتند : ای رسول خدا ﷺ خانه های ما در سرراه دشمن است اجازه بده تا به خانه های خود برویم چون خانه های ما خارج مدینه است . . . در همچو فضا ، سر انجام تکلیف یکسره دور شد ، ارتش اخراب پراگنده گردید ، جنایتکاران جنگ که یهود بنی قریظه بودند نابود شدند، و اسلام از آنچه که بود ، نیرومندتر عرض وجود کرد ، و آیات قرآن چون سیلی های محکمی بر رخ منافقانی که ، توان نداشتند این پیش آمد به نفع اسلام را به شکل فعلی اش ببینند ، فرو کوبیده شد .

بلی قرآن گفت :

« و چون گفتند منافقان و آنانکه در دلهای ایشان مرض است ، وعده نکرده ما را خدا و رسول او مگر وعدهٔ فریب و چون گفت طائفه از ایشان ای اهل مدینه ، نیست جای بود و باش شما را ، پس باز گردید ، و اذن می طلبند گروهی از ایشان از پیغمبر ﷺ میگویند ، هر آئینه خانهای ما برهنه (نا مضبوط) است و نیست آن خانه ها برهنه (نا مضبوط) نمی خواهند مگر گریختن را ، و اگر میدرآمدند بر سر ایشان از نوحی آن ، پس طلب کرده میشد از ایشان فتنه هر آئینه قبول می کردند آنـرا و درنگ نمی کردند در آن مگر اند کی ، و هر آئینه عهد بسته بودند با خدا ، پیش ازین که بر نگردانند پشت ها را وهست عهد خدا پرسیده شده ، بگو نفع ندهد شما را این فرار اگر بگریزید از مرگ یا از قتل و آن هنگام برخوردار نخواهید شد مگر اندکی ، بگو کیست آنکه نگهدارد شما را از خدا اگر بخواهد بشما بدی را یا بخواهد در حق شما مهربانی و نیابند برای خود بجز خدا دوستی و نه مدد گاری . هر آئینه میداند خدا

باز دارندگان را از شما و گویندگان را بهٔ برادران خود که بیآئید بسوی ما و حاضر نمی شوند بجنگ مگر گاه گاه ، دریغ میکنند (در حالیکه بخیلانند) بر شما . پس چون بیاید وقته ترس ببینی ایشانرا که می بینند بسوی تو ، دور می خورد چشمهای ایشان مانند کسیکه بیهوش انداخته شده باشد بروی از سختی مرگ ، پس چون برود وقت ترس زبان درازی کنند بر شما به زبان های تیز ، در حالیکه بخیلانند بر مال غنیمت ، این جماعه ایمان نیاوردند ، پس نابود گردانید خدا کردار های ایشانرا وهست این کار برخدا آسان می پندارند که لشکر های کفار نرفته اند و اگر بیایند لشکر ها آرزو می کنند (منافقان) کاش ایشان صحرا نشین می بودند درمیان عربهای دهاتی ، سؤال می کردند از خبر های شما و اگر باشند درمیان شما کار زار نکنند ، مگر اندکی .

(سوره احزاب آیه های ۱۲—۲۰)

ادامه دارد

«لاله پیام آور»

من آن لاله دور افتاده از گلستان ریا و تزویرم من زندگی تنهای و دور از گلهای مغرور سر مست را خوش دارم و من آن گل پیام آورم که در فراز کوهها و صحراها منزل گزیده و پیام را بگوش نسیم این یگانه دو ستم میسپارم تابه دیارخفتگان هوا و هوس برسانند آخر چشم هیچ رهگذری بمن نمی افتد و نمیداند که من قاصد شهیدم و قطرهٔ چکیدهٔ خونش . چون لاله سرزدم و حامل پیام اویم . پیام به بازماندگان فراموش کارش، پیام به فرزند نازنین اش که شبان در آغوش گرمش میخفت و لبانش را پیامی از بوسه های محبت سوزان میساخت ، پیام به برادرش به برادریکه از جانش هم بیشتر دوست داشت ولی بد بختانه این برادرش است که وی را از یاد برده و آخر پیام به اقارب و دوستانش.و من پیام‌آور آن شهیدم که سحرگاهان ندأسر میدهد و فریاد بر میآورد که ای برادر شرینم ای نازنینم که امروز جوان شده ای .

ای دوستان دوران زندگی ام راه مرا تعقیب کنید و تفنگ افتاده در گوشهٔ اطاقم را بردست گیرید ، مگذارید اهریمنان اسلام ووطن برسر قطرات خونم پاگذارند و مقبره ام را کتک زنند و آخر میخواهم از خواب برخیزید و از اسلام و قرآن دفاع کنید و با خون خود بر طراوت رنگینی لالهٔ پیام آوربیفزائید .

نویسنده : سعید حوی
مترجم س شاداب

پیوسته به گذشته

درسهایی پیرامون مبارزهٔ اسلامی

در امر سازندگی

در جهان معاصر خطیر ترین مسئولیت ها و سترگترین آنها همان مسئولیت ها و اهدافی است که جنبش اسلامی در راستای آن حرکت و در جهت تحقق آن تلاش می و روزد زیرا جنبش اسلامی خواستار ساختن جهانی سراز نو بوده که از انسان آغاز و در نهایت نظام جهانی را چوکات بندی می کند که در خور انسان بوده و فامیل و جامعه و اقوام و ملت ها و موسسات را سروسامان می بخشد .

شکی نیست که تحقق آرمان فوق خواهان عقلیتی است سازنده و تیوری است در امر سازندگی واضح و اشکار است که هر عمارتی به نقشهٔ نیازمند بوده و بنای شخصیت اسلامی ماهم تازمانیکه در چنین سطحی قرار دارد و خواهان نقشه های است متعدد ، نقشهٔ برای تعمیر شخصیت ، نقشهٔ جهت ساختن فامیل ، نقشهٔ بساختن جامعه و مؤسسه های مربوط بآن ، نقشهٔ سر از نو سازي جهان اسلام و بالآخره نقشهٔ ساختن این جهان در چهره جدید .

واضح است که تحقق اهداف و مطالبیکه از آنها نام بردیم خواهان برنامه ای است که بایست در مرحله نخست شرائط ، امکانات واولویات را مد نظر گیرد . علاوه برآنچه نام بردیم تحقق امر فوق نیازمند عقلیتی است سازنده و شخصیتی که توانائی ساختن همچو بنائیرا داشته باشد زیرا در غیرآن انجام این مامول از امکان عملی بدور است بوده و بهمین شکل قضایا و مسایل دیگر . . .

قاعدهٔ که بحیث یک اصل بایست آنرا مدنظر داشت این است که ! آغازین گام صحیح در تحقق بخشیدن یک امر همان موجودیت انسانی است که توانای رسیدن بامر مطلوب را داشته باشد .

بناء اقدام ساختن یک بناء هر بنائی که باشد - نیازمندی عقلیتی است که توانای طرح و پلان و برپائی و تحکیم آنرا داشته باشد ، پس باین ترتیب نیل بآرمان فوق بحیث یک ضرورت ازما می خواهدکه در جستجوی انسانی باشیم که اهلیت و شائستگی ساختن بنائیرا که خواهان آنیم داشته باشد ، هرگاه اگر انسان باین مقیاس نبود بایست در تلاش آن باشیم که انسان شائستهٔ

تحقق آرمان یاد شده را بوجود آریم همانطوریکه انستیتوت و دانشگاه هائی بخاطر انجیران دررشته های مختلف تاسیس می گردد برماست که مراکز آموزش و تربیتی انجیران و مهندسانیرا ازین طراز داشته باشیم که بائیست امور ذیل را درین مراکز پرورش مدنظر گیرند !

۱ ـ عقل دادن مسلمان از اخلاق محیطی و حرفه‌ای بسیاحهٔ اخلاق پیامبری و ویژگی آن

۲ ـ عادت دادن مسلمان بگفتن سخن های مسئولانه و موزون و سازنده .

۳ ـ پرورش دادن مسلمان ، متناسب بهدف و آرمانیکه در جهت تحقق آن کار می کند و مثقف ساختن آن بفرهنگ متناسب بهدف .

٤ ـ توانای بخشیدن آن باتخاذ فیصله های خرد مندانه وحکیمانه .

٥ ـ عادت دادن مسلمان به تسلیم در برابر فیصله شوری و لو که در قطب مخالف نظر او باشد .

٦ ـ عادت دادن مسلمان بروش مناقشه های حکیمانه و آموختن وسایل ابر از نظر و قناعت دادن طرف مقابل .

۷ بایست یک مسلمان فهمانیده شود که یک موضوع را چطور نقد می کنند و آنرا چطور درشکل یک اقتراح سازنده تقدیم میکنند .

۸ ـ آشنا ساختن یک مسلمان باینکه موجودیرا چطور در معرض قرار داده و چگونه میتواند چیزهای نایاب را وافر سازد ، بائیست باوهشدار داده شود تاکاری نکنند که وضع موجود راکه درآن قرار دارد نابود ساخته و در عین حال از ایجاد وضع طرف دلخواه خود هم عاجز باشد .

۹ ـ آشنا ساختن او به عقلیت های سازنده و عقلیت های ویرانگرانه زیرا تخریب خیلی ها سهل و آسان بوده ولی سازندگی خیلی مشکل است .

۱۰ ـ آشنا ساختن مسلمان باینکه از اطرافیانش به چه نحوی استفاده کرده و از شرائط دور و پیش خود در رسیدن بهدف چگونه بهره برداري می کند .

شکی نیست که عملیهٔ سازندگی که ما خواهان آنیم خیلی ها مشکل بوده و ما را وادارمی سازدکه اشخاص شائسته راجهت اعمارین این بنا جستجو نمائیم تا او شانرا در روشنای یک طرز دید است ، در جهت ساختن بناء مطلوب حرکت دهیم .

یقین باید داشت که عجز از انجام امور یاد شده جز نتیجه ویرانی و خرابی پی آمد دیگری ندارد .

این موضوع را می توانیم بشکل دیگری هم ترسیم نائیم :

آنهائیکه جنبش های اسلامی را درخلال یکقرن گذشته مورد مطالعه و پژوهش قرار دهند در خواهند یافت که اکثریت آنها از مرحله تجارب اندوده با درد ها و آلام بمرحله عکس العمل های شدید و یأس آور که کوتاه عمر نیز میباشند درحال گذر است .

آنهاینکه روابط و پیوند های مختلف بین مسلمانرا در خلال این مدت مطالعه می کنند آنها را چنان می یابند که بر دوستی های کفر مآبانه و شرعاً ناجائز استوار بوده و یامبتنی بر دوستی

های است شرم آور و خطرناک و یا دوستی های بر اساس نا آگاهی و بی خبری .

باید یاد آور شد که زمانه این همه پیوندها و ارتباطها بپایان رسیده و وقت آن رسیده که مسلمانان بعرصه یک مبارزه اسلامی نضج یافته و آبدیده پاگذارنده ، بمرحلهٔ پاگذارند که درآن همه واکنش های عاطفی و نا سنجیده شده به نفع یک مبارزه محکم و آبدید اسلامی در آغاز و انجام آن پایان یابد ، این همه دوستی ناآگاها و بخبرانه به نفع آندوستی یگانهٔ پایان یابد که شریعت آنرا بحیث یک وجیبه تائید می نماید ، و آنهم برقرار ساختن پیوند دوستی با آن گروه اسلامی است که ازهمه شرائط یک نهضت اسلامی برخودار بوده وهمه گروه های که بر اهداف و مقاصد مقطعی بنا یافته اند بائیست بشکلی از اشکال در یک سازمان اسلامی هضم گردند ، شعور غرلت گرائی و اعتزال پسندی فرد مسلمان به نفع چنان شعوری پایان یابد که مسلمان خود را فردی بداند از امت وسیع وگسترده در همه نقاط جهان تا در نهایت امر مسلمانان فریب خورده بر محور واحدی تکتل یابند ، اعتماد از دست رفته مسلمانان بخود و رسالتش که رسالت حق و دادگری وآزادی انسان از قید عبودیت بندگان و جهت دادن او به پرستش خدای یگانه است دوباره عودت نماید و جایگزین وضعی گردد که مسلمانان فریب خورده در اثر تبلیغات دشمن بآن دست وگریبان میباشند ،وضعیکه ریشه های آن در اثر دسائس آگاهانهٔ دشمن دردل های مسلمانان عمق یافته و می خواهدکه مسلمانان بحیث موجود های دست بسته مسلوب الاراده در نقش مزدور این جهت و آن جهت متضاد با اسلام کار نمایند آری بازی با چنین بافت بازئی است بس خطرناک که بمسلمان گفته شود : تو از جهاد به نفع اسلام برحذر باشی زیرا اسلام حق آنرا ندارد که برکرسی حاکمیت نشیند ، بائیست در راه کمونیزم و سرمایه داری بجهاد دست یازی زیرا حق حاکمیت را آنها دارند وبس . بلی آنوقت فرارسیده که مسلمان فریب خورده ازین بازی نجات یابد و درک نماید که باید در راه حاکمیت دین خدا در جهان مبارزه نماید تا درفش این کیش انسانساز در اهتزاز باشد .

بدون شک اکنون وقت آن‌فرارسیده تا مبارزه اسلامی نضج یافته ای پا گیرد که در درازا و پهنای گستردهٔ زمین به نفع جنبش اسلامی به پیش رود و پلانی را شیرازه بندی نماید که هیچ چیز را از حساب نه اندازد و حتی حسابی هم برای امکان تشکل یابی همه جهان برضدما ـ طوریکه در برابر دولت عثمانی انجام یافته بود بازکند ، وضمنی این پلان احتمال هرگونه پیش آمدهای غیرمترقبه را سنجش نموده وحل واقعبینانه برای آنها جستجو نماید، پلانی باشد که ازکارگر و دهقان گرفته کار مند و منسوبین لشکری و مسلمانان وپیروان سائر ادیانرا ـ شامل شود .

مادر مقدمه کتاب خود «فرهنگ و اخلاق سپاه خدا» از دومین انقلاب سخن بمیان آورده و در آنجا از برخي اهداف و ابعادآن در سطح منطقه اسلام و جهان بشری تذکراتی دادیم . درین سلسله بحث گسترده پیراسون بسامسایل در رابطه با گذار از فرد بدولت جهانی موجود بوده چنانکه سخنی هم در رابطه یک سلسله قضایا و مسایل دیگر وجود داشت

که قسماً بامور خارج ازین امر رابطه داشته و قسماً هم بامور ارتباط می‌گیرند که در ماهیت این مسئله دخیل میباشند .

ولی چیزیکه درینجا ایجاب می کنند تا از آن تذکر بعمل آید همان اموری است که رابطه روحی با قیادت ها و رهبر های دارند که رهبری این سفر مشقت آور را بدوش دارند .

این بائیست‌ها که بقیادت ها ارتباط می گیرند شامل پا گذاری است برخود پرستی خود فراموشی توانای ارزیابی و تحلیل داشت از وضع موجود ، موضعیگری شرافتمندانه و ثابت در برابر آن با تحمل فشارهای برخاسته از همچو موضعگیری . این سفر مشقت آوریکه از گذار دادن انسان از مرحله‌ای بمرحله دیگر آغاز می یابد و مرحله های گذار دادن دولتی را از مرحلهٔ بمرحله رسیدن بدولت‌دیگر و بعداً مرحلهٔ اسلامی و احدیراطی نموده و از مرحله های در جهش‌از دولت اسلامی واحدبه نیرومند ترین دولت جهانی می گذارد سعی بخرچ میدهد تا دین خدا در گستره بخش و نشر گردیده و درفش آن در جهان با هتزاز باشد آری این سفرهای مشقت آور بجز از طریق رهبری برخوردار از ویژگی های روحی و عقلی مشخص هرگز انجام یافتنی نیست ، و چون عقلیت های ازین طراز پیدا شد طی نمودن این راه باهمه تکلیف و مشقتیکه در او موجود است ممکن گردیده و بدون موجودیت عقلیت های با ویژگی های یاد شده طی این راه اصلاً امکان پذیر نیست .

این گونه قیادت ها که باید از یک طریق استراتیژی جهانی و منطقهٔ و تحقق مستلزمات آن در هم است اسلامی ، کشور اسلامی و کشور های اسلامی و جهان بشری بمیان آیند بائیست از فرهنگ زمان ، فرهنگ اسلامی در حد اعلای آن برخور دار باشند ، بائیست از ویژگی های رهبری و اجراء داشت کارها بادرک و آگهی فطریکه از نیازمندی های تحقق یابی یک عمل دارند بهره مند باشند . آری قیادت ها و رهبری پیروزمند نقش روح را در یک مبارزه پیروزمندانه انجام میدهند که بحث گسترده تری درین موضوع تقدیم خوانندگان ارجمند خواهیم کرد .

ادامه دارد

محمد معروف فروغکر

دعوت به یکتا پرستی

مسجد نبوی (ص) در واقع حیثیت مکتب جاودان اسلامی را داشت که درآن سیاست، اقتصاد جامعه شناسی، فقه، قرآن و تفسیر قرآن بزبان محمد (ص) تدریس میشد و از همین جا بودکه طی تبلیغات گسترده محمدی (ص) پاسداران لوای توحید والگو های اخلاق پیمبری جهت حراست - رسوخ نفوذ . بسط و تعمیم این یکتا پرستی به مبارزه و جهاد پی هم و وقفه نا پذیر خواسته میشوند و به اثر ارشادات متواتر آسمانی بزبان نبوت، روح مبارزه طلبی در ایشان رسوخ و استحکام می یابد آنها از پای همین کانون وحدت و تنظیم عناصر مؤمن (مسجدنبوی) خبر یافتند که :

یا ایهالذین امنوا استعینوا بالصبر والصلوة ان الله مع الصٰبرین ولا تقولوا لمن یقتل فی سبیل الله اموات ! بل احیاء ولکن لا تشعرون ولنبلونکم بشیٔ من الخوف والجوع ونقص من الاموال والانفس والثمرات و بشرالصابرین الذین اذا اصابتهم مصیبة قالوا : انا لله وانا الیه راجعون . اولئک علیهم صلوٰت من ربهم ورحمة واولئک هم المهتدون.

(البقره : ۱۵۳ - ۱۵۷)

ترجمه : ای مسلمانان مدد جویید (در تحصیل ثواب آخرت و دنیا) بصبر و نماز - هر آیینه خدا(ج) با صابران است - و مگویید کسی را که کشته شود در راه خدا(ج) که ایشان مرده گانند - بلکه ایشان زنده اند مگر شما نمیدانید. وهرآیینه می‌ازماییم شما را به چیزی از ترس وگرسنگی و نقصان مالها و جانها و میوه ها و بشارت ده صابران را : (آنانکه چون برسد به ایشان مصیبت - گویند : هر آیینه از آن خداییم و هر آیینه ما بسوی او باز خواهیم گشت). این گروه بر ایشان است درود ها از پروردگار شان و بخشایش و ایشانند راه یافته گان.

ولا تحسبن الذین قتلوا فی سبیل الله امواتا بل احیاء عند ربهم یرزقون. فرحین بما اتهم الله من فضله ویستبشرون بالذین لم یلحقوابهم من خلفهم الاخوف علیهم ولاهم یحزنون. یستبشرون بنعمة من الله و فضل وان الله لا یضیع اجر المومنین.

آل عمران : ۱۶۹ - ۱۷۱

و کسانی را که در راه خدا(ج) کشته شدند مرده مپندارید ، بلکه زنده اند و نزد پروردگاشان روزی داده میشوند ، شاد مانند به آنچه خداوند (ج) از فضل خویش به انسان عنایت فرموده است و خورسند میشوند (ازحال

کسانیکه تاحال باایشان ملحق نشده اند (در عقب اناانند) . بنا براینکه خوفی برانان نیست و ایشان مخزون نشوند خورسند میشوند به نعمت از جانب پروردگار و فضل او وهرآئینه خداوند پاداش (عناصر) مؤمن را ضایع نمیگرداند .

آنها دانستندکه صبرو پایداری در برابر شداید و نا ملایمات روزگار به هراسم و رسمی که باشد انسان را بسوی فلاح و پیروزی میکشاند ، بسوی فلاح و پیروزی بیکه ثمره حتمی آن در بالای زندهگی دنیا و اخرت بوجهی از وجوه مضمر است و بدست اوری و کماهی این بهره و ثمره و دوسثمزدهما نا مربوط میشود به استعانت توسل جستن بصبر و نماز و دیگر اعمال صالحه ، نماز است که مستقیماً بدون وساطت و موجودیت رابطه مؤمن را به الله میرساند و در پیشگاه جبروت خداوندی همه چیز را فکر میکند وبر همه مشکلات و ناملایمات غالب میگردد ، البته در این غابه و فایق امدن بر دارومدارها وهر لحظه ایکه مرد مؤمن دران بین خوف و رجا قرار دارد خداوند قادر باوی است و در تحمل و هموار سازی هیچ تکلیفی وی را تنها نمیگذارد به این معنی که مشیت و اراده خداوند (ج)بدان رفتهاست که : اجر و مزدنیکو آن ضایع نگردد نزد حق و یا اینکه : ان لیس للانسان الاماسعی .

واضح است که مبارزه باشداید تنها در محدوده مسوولیتهای فردی محصور مانده نمیتوانند و ذاتاً در میسر وصول بهدف به پیشی آمدهای خونین و اوضاع اضطرار و نبرد مواجه میشود و پیش آمد این اوضاع بنو به خود کشتن و کشته شدن و ضیاع مال و نفس های خویشاوندان و اقربای دور و نزدیک که جامعه سرتا سری عناصر مؤمن را در بر میگیرد ، باخود دارد روی همرفته طبق فرسودهٔ خداوند متعال که میفرماید : والذین قتلوا فی سبیل الله فلن یضل اعمالهم : و کسانیکه کشته شدند در راه خدا (ج) پس هرگز اعمال ایشان (از اعمال صالحه تا شهادت) ضایع نمیشود. و شما فکر نکنند کهانها مردهاند بلکه زندهاند و شما بکیفیت زندگی انها نمیدانید وچنان زنده اند که از خوردنی های نعم جاودانی بهشتی میخورند و مینو شند و از طریق ترغیب وترهیب اصول روان بخش اسلام بمرام دلخواه شان رسیدهاند، رحمت خداوندی شامل حال شان بوده و بر روان شان خود باری تعالی درودها میفرستند به چیزی راه می یابند که اصول فطرت به آن حکم هدایت نموده است با این معناکه در زندهگی رهگشای امت میشوند و بعد از رحلت از این جهان و در محیط زندهگی جاوید هدایتگر خود شان .

انها توائم باواقعیت ترغیب شدند کهجهاد و مبارزه در راه خدا (ج) علاوه بر آزادمنش و آزاد زیستن و آزاد اندیشدن از سیطرهسهیب طاغوت بعد از تباه شدن مال و منال زندهگی زخم رسیدن و کشتن و کشته شدن بابی را به رخ مؤمن میگشاید که آمال و آرزوهای روانیش را در چار چوبهٔ آن متحقق میبینند. این اصل از ، سطحی اندیشیدن میگذرد و به اعماق غرایز مرد مؤمن سرایت مینماید و طوریکه انسانگاهگاهی بعد از حصول عین الیقین نیزد چار دغدغه و تشویش

روانی میشود و خود را باوجود
وصول بهدف از هدف درومیبیندو
نارسایی‌بشری اش را عملاء نشان
میدهد ، خداوند (ج) برای
زدودن این زنگ اوهام از لوح
ضمیر میفرماید ؛

ولا تهنوا ولا تحزنوا و انتم
الاعلون ان کنتم مؤمنین .
ان یمسسکم قرح فقدمس القوم
قرح مثله و تلك الایام . نداولها
بین الناس ولیعلم الله الذین
امنواو و یتخذ منکم‌شهداء .
و الله لایحب الظالمین. ولیمحص
الله الذین امنوا ویمحق الکفرین .
ام حسبتم ان تدخلوا الجنة ولما
یعلم الله الذین جاهدوا منکم
ویعلم الصٰبرین. ال عمران

ترجمه : و سست مشوید و اندوهگین نباشید و شمایید غالب (سرامد) اگر مؤمن هستید. اگر برسد شما را زخمی (در نبرد رویا رویی با کفار و منافقین) پس هر آیینه رسیده است جماعهٔ کافران را زخمی‌مانند آن (در غزوه بدرو ...) و این حادثه‌ها را میگردانیم میان مردم (برای فواید بسیار) تا متمیز سازد خدا(ج) (برای مردم) مؤمنان راو شهید گرداند بعضی را از شما و خدا(ج) دوست نمیدار دستمگاران را.

و تاکامل عیار کند مسلمانان را (گناهان شان را محو کند) و نابود کند کافران را. آیا گمان کردید که در آیند به بهشت و هنوز متمیز نساخته است خدا(ج) مجاهدان را از شما و پیش ازانکه جدا کند صابران را.

درجای دیگری از قرآن کریم میفرماید : ام حسبتم ان تدخلوا الجنة و لما یأتکم مثل الذین خلوا من قبلکم مستهم البأساء و الضراء وزلزلوا حتی یقول الرسول و الذین امنوا معه متی نصرالله. الاان نصرالله قریب(ج). (البقره : ۲۱۴)

ترجمه : آیا پنداشتید ای مردمان که در آیند به بهشت حال آنکه هنوز پیش نیامده است شما را حالت آنانیکه گذشتند پیش از شما ـ رسید به ایشان سختی و محنت و جنبانیده شدند تا آنکه میگفت پیغمبر و کسانیکه ایمان آوردند باوی : کی باشد یاری و مدد دادن خدا(ج). آگاه شوید که نصرت خداوند نزدیک است.

آنها درک کردند که یگانه راه نجات جامعهٔ مؤمن از تنگنای ظلمتکده جاهلیت به هر شکلی که باشد پیروزی در آزمون خدا(ج) است و این امر هنگامی تحقق میپذیرد که پاسداران و هوا داران و گرویده گان راه توحید و یکتا پرستی بمیدان نبرد و مبارزه طلبی بشتابند و در برابر دشمنان خدا صف آرایی کنند و با تمام قوای شان چه جانی و چه مالی و چه معنوی با لشکر شیطان برزمند و بکشند و کشته شوند و یا سرفراز و پیروز بر دشمن غالب آیند ـ یگانه انگیزهٔ حضور را در میدان نبرد بمثابهٔ صحنهٔ نهایی‌پیروزی در آزمون خدا(ج) تلقی نموده و شهادت را بدین مفهوم خلاصه میکردند ومی انگاشتند که شهادت پیاده کردن مجموع عمل صالح در عمل است و بس.

ترجمهٔ - ناصرالدین «متین»

پیغمبر انقلاب

الگوی عملی پیامبر (ص)

سطح زندگی حضرت پیامبر بزرگوار اسلام ﷺ با زندگی سایر انسانها تاحدی تفاوت داشت که میتوان از خلال واقعات ذیل این تفاوت را که تاچه جد بوده ، درک نمود .

حضرت ام سلمه همسر نبی کریم (ص) میفرماید که : پیامبر اسلام ﷺ در خانهٔ او (ام سلمه) بود خادمه اش را صدا در داد اما او درنگ کرد لذا غضب برچهره آنحضرت نمایان شد ، ام سلمه پرده را بلند نموده نگاه کرد که خادمه مصروف بازی است ، آنحضرت ﷺ در حالیکه مسواک بدست داشت خطاب به خادمه اش گفت : اگر ترسم از آتش قیامت نبودی ترا با این مسواک لت و کوب میکردم .

در جنگ بدر (رمضان سال دوم هجری) آنعده کسانیکه طور اسیر گرفتار شده بودند از بدترین دشمنان آنحضرت بحساب می آمدند ، اما آنحضرت با بهترین سلوک با شان رفتار نمود ، درجمله اسیرها یکی بنی عمرو ستفنور آتش زبانی بود که در همه مجامع برخلاف آنحضرت یاوه سرائی ها میکرد حضرت عمر فاروق رض چنین نظر داد که دو دندان زیرین او را بایستی شکست تا در آینده گرمی سخنش خاتمه‌یابد، اما آنحضرت پس از شنیدن این نظریه فرمود خداوند چهره مرا روز قیامت مسخ خواهد کرد گرچه من رسول خدا هستم .

پیامبر اسلام ﷺ همانند سایر انسان ها یک انسان بود که از سخنان خوش خرسند میشد و از مسایل غم انگیز غمگین و متاثر میشد اما بندگی او هیچگاه او را از دایرهٔ که خدا مقرر و محددش کرده بیرون نمیکشید .

در اواخر عمرآنحضرت ﷺ ، فرزندی از «ماریه قبطیه» بدنیا آمد که نهایت خوبصورت و تندرست بود آنحضرت نام فرزندش را بنام جد بزرگش «ابراهیم» گذاشت و هنگامی که ابو رافع از ولادت آن مژده داد حضرت پیامبر اکرم ﷺ آنقدر خوش و خرسند شد که یک غلام به ابو رافع انعام داد و ابو رافع را به آغوش کشیده اظهار خرسندی و شادی میکرد . و طبق معمول عرب ابراهیم به دایه زنی بنام «ام برده بنت المنذر بن زید انصاری»

جهت شیر دهی تفویض گردید، دایهٔ موصوف همسر یک آهنگر بود ، خانهٔ کوچکش اکثراً پر از دود و گاز میبود ، آنحضرت که بخاطر دیدار فرزندش بخانهٔ آهنگر می رفت در آنجا چشم ودماغش از دودوگاز نا راحت میشد اما آنحضرت ﷺ با وجود طبع نازک و ظریفی که داشت این حالت را تحمل میکرد . . . حالا که ابراهیم هژده ماه از عمرش را سپری کرده در سال (۶۳۲) میلادی (سال دهم هجری) از دنیا رحلت نمود و آنحضرت ﷺ از مرگ فرزندش بگریه آمد .

پیامبر بزرگوار اسلام ﷺ در برابر همچو حالات همانند سایر انسانها به نظر می رسید ، احساسات جذبات و تأثرات اش چنان بود که عموماً یک پدر دارای آنست ، مگر با اینهمه گاهی هم از از خط مستقیم بیراهه نمیرفت و خدا را فراموش نمیکرد ، آنحضرت سخت غمگین بود مگر بر زبان میگفت :

قسم به خدا ای ابراهیم که من از فراق تو محزونم دیده هایم اشک میریزد وقلبم اندوهگین است اما هرگز حرفی را که موجب قهر خدا باشد نخواهم گفت .

اتفاقاً همان روزیکه ابراهیم انتقال نمود آفتاب نیز گرفته شد و حالت کسوف رخ داد ، مردم از زمان های قدیم معتقد بر این بودند که آفتاب گرفتگی و مهتاب گرفتگی از مرگ انسانهای بزرگ رخ میدهد و بنا برین مسلمانان مدینه نیز براین شدند که علت کسوف همانا مرگ فرزند پیامبراست. و این امر به آنحضرت نهایت نا خوش آیند بود . زیرا این مسئله خلاف عجز بشری است بناء حضرت نبی کریم ﷺ مردم را جمع نموده خطاب به ایشان گفت :

آفتاب و مهتاب از مرگ هیچ کسی خسوف وکسوف نمیشود ولی این دوحالت (خسوف وکسوف) دو علامتی از علایم خدائی است هر گاه دیدید نماز بخوانید .

واقعه دیگری که تاریخ بیانش میدارد اینست که : آنحضرت ﷺ در سفر بود در عرض راه به اصحابش فرمود تا گوسفندی را ذبح وطبخ نمایند . تنی از یارانش گفت ذبحش بدوش من ، دیگری گفت پوست کنی اش بدوش من ، دیگری گفت پخت و پزش بعهده من و حضرت رسول کریم ﷺ فرمود جمع آوری هیزم بدوش من باشد . اصحاب کرام فرمودند که : یا رسول الله ! مادر اجرای کار کافی هستیم ، آنحضرت فرمود : دانستم که شما همه را اجراء میکنید لیکن روا نمیدانم که برشما امتیاز داشته باشم زیرا خداوند سبحانه و تعالی دوست نمیدارد که بنده اش دربین سایر دوستان خود باامتیاز زیست نماید . . . .

و حالت بندگی اش چنان بود که میفرمود : سوگند بخدا من باآنکه رسول خدایم نمیدانم که بامن چه خواهد شد و یا با شما . . . . (بخاری)

ابوذر غفاری یاد آور میشود که روزی من باتنی از اصحاب که نهایت چهره سیاه داشت نشسته بودم که ناگاه جهت ضرورتی صدا در دادم که «یا ابن السوداء ! » یعنی «ای سیاه» رسول کریم ﷺ شنید و سخت ناراحت شده فرمود : «طف الصاع» طف الصاع.

یعنی پیمانه را پوره ده ، پیمانه را پوره ده ، به این مطلب که همه را به یک پیمانه ده، چنان مکن که کسی را به الفاظ کو و شیرین و کسی را با کلمات نا خوش و بدخطاب کنی و با این عمل بین انسان‌ها امتیاز قایل شوی، سپس فرمودند :«لیس لا بن البیضاء علی ابن السوداء فضل» یعنی سفید را بر سیاه فضیلتی نیست .

ابوذر غفاری بعد ازین تنبه به اشتباه خودپی برد و از شدت بیم و خوف خودش را بزمین افگند و به آن شخص میگفت! «برخیز و بر چهره ام بتاز»

روزی هم رسول ﷺ مسلمان ثروتمندی را مشاهده کرد که در تلاش است تا از مسلمان غریبی که نزدش نشسته دور شود ، و جامه اش را بخود میپیچید ، آنحضرت ﷺ فرمود : «آیا میترسی ازینکه فقرش به تو سرایت کند؟ . . . »

در مدینه دولت با اصول اسلامی تشکیل یافته بود ، پیامبر بزرگوار اسلام ﷺ مسئول وسرپرست اعلی آن بود در چنین حالت باری ضرورت ایجاب کرد تا آنحضرت ﷺ از یهودی که نامش زید بن سعنه بود قرض طلب کند اما ، حینیکه‌مدت قرض به پایان رسیده و صرف چند روز به میعاد باقی مانده بود ، یهودی جهت واپسی و امش آمد و به تندی چادر نبی کریم ﷺ رااز شانه اش بدور افکند و گریبانش را محکم دشته گفت : «قرضت را اداء کن» و بالجاجت تام می گفت که «فرزندان عبدالمطلب سخت بد معامله است» درین اثناء حضرت عمر فاروق رضی الله عنه نیز حضور داشت ، ازین سلوک و پیش آمد یهودی غضبناک شده او را عقب زد و قریب بود ات و کوبش کند ، اما آنحضرت ﷺ تبسم می کرد و فقط همین قدر به یهودی گفت که «هنوز سه روز دیگر به میعاد باقیمانده است» سپس به عمر فاروق رضی الله عنه گفت : من و این یهودی امر مهمی دیگری را از تو انتظار داریم و آن اینکه تو بایستی مرا به حسن اداء و یهودی را به حسن طلب امر کنی ، و بعد از آن عمر فاروق رضی الله عنه گفت بفرما از فلان شخص خرما بگیر و قرضت را اداء کن و بیست صاع (٤٠ کیلو) هم زیاده بده زیرا تو از آن نفع برداشته ائی .

موفقیت ها و پیروزی ها بحدی در زندگی نصیب آنحضرت شد که تا بالاخره حکمروائیش از عرب تا فلسطین گسترش یافت ، همه کلمات و آنچه از زبانش می جست نسبت اینکه رسول خداست حیثیت قانون را کسب میکرد، و آنحضرت درین قوه‌ی زیست میکرد که ایشان به حدی عزت و اکرامش مینمودند که هیچ گاهی انسانی را چنین تعظیم نشده است. در صلح حدیبیه حینیکه عروه بن مسعود بحیث سفیر قریش حاضر شده بود بحیرت افتاد ازینکه دید هنگام وضو مردم رش داشتند تا آب مستعمل وضوی آنحضرت ﷺ را قبل از آنکه بزمین برسد بدستها شان میگرفتند و طور تبرک بر عضا و اندام خویش مسح میگردند . حضرت انس رضی الله عنه میفرماید که ما با فرط محبتی که داشتیم نمیتوانستیم با چشمان کشوده طرفش نگاه کنیم . . . . مغیره رضی الله عنه یاد آور میشود که : اگر کسی از اصحاب را ضرورت به اخذ هدایت از آنحضرت ﷺ پیش می آمد با سر ناخن دروازه را می زد . . . . جابر بن سمره حکایت می کند که حضرت نبی کریم ﷺ چادر سرخ به

سرکرده در روشنائی مهتاب بخواب رفته بود ، و من گاهی به ماه می دیدم و گاهی هم به آنحضرت ﷺ و در آخر به این فیصله رسیدم که آنحضرت ﷺ بیشتر از ماه خوبصورت است ...

در جنگ حنین حینکه لشکر مسلمین روبه شکست شد وجانب مقابل بر حضرت پیامبر بزرگوار ﷺ شروع به تیر باران نمودند اصحابش خود را سپر تیر های دشمن کردند و چنان تیرها بر اعضای ایشان فرو میرفت که گوئی آنها انسان نه بلکه چوب اند تا آنکه حالت بعضی از یاران اش چنان بود که تیر ها همانند «خارپشت» بر اندام آنها خلیده بود .

چنین مقام ومنزلت طبعاً مزاج انسانی را تخریب و دگرگون نموده و یک چنین انسان والا مقام خود را از سایرین بلند وممتاز می انگارد اما آنحضرت درمیانهٔ مردم کاملا همانند انسان عادئی زیست میکرد هیچگونه تلخی، تنقید و یا رویهٔ درشتی که آنحضرت را از شخصیت اش تنزیل آرد سر نمیزد . . . . در صحیحین از حضرت انس ﷺ روایت شده که شخص صحرائی آمد و به شدت چادر آنحضرت را از شانه اش درکشید که حتی به گردن آنحضرت اثرش باقی ماند ، سپس گفت : محمد ! من این دوشتر را دارم و تو بار آند و را برایم بده اموالی که نزد تست نه از توست و نه هم از پدر تو . آنحضرت ﷺ فرمود مال از خداست و من بندهٔ او هستم و سپس پرسید که : ازین روشی که با من کردی نمی ترسی ؟ آن شخص گفت نه . آنحضرت ﷺ فرمود چرا ؟ او گفت : برایم معلوم است که تو به بدی جزای بد نمیدهی . آنحضرت ﷺ از شنیدن پاسخ او تبسمی کرد و دستور داد تا یک شتر او را جو وشتر دیگرش راخرما بار کنند .

آنقدر هیبت و خوف خدا بر آنحضرت ﷺ طاری بود که آنحضرت ﷺ تصویری از عجز بندگی شده بود ، بسیار کم حرف میزد ، میرفت اما نهایت باخضوع، از انتقاد هرگز ناراض نمیشد، لباس میپوشید و میگفت : «که من بندهٔ خدایم و مانند بردگان لباس میپوشم ، غذا میخورد اما نهایت، مؤدب مینشست و صرف غذا میکرد و میگفت من همانند بردگان غذا میخورم .

روش آنحضرت ﷺ در همه مسایل و معاملات چنان بود که بالاخره تنی از اصحابش ازفرط دلباختگی باری خطاب برایش گفت «ماشاء الله وماشئت» یعنی چیزی که خدا خواهد و تو خواهی» از شنیدن این سخن غضب بر چهرهٔ حضرت رسول اکرم ﷺ نمایان شد و با درشتی فرمود : آیا تو مرا با خدا برابر میکنی؟ لازم بر توست تا بگوئی «ماشاء الله وحده» همان میشود که تنها خدا «ج» خواهد همچنان تنی دیگری از اصحاب ضمن خطاب اش گفت «من یطع الله و رسوله فقد رشد ومن یعصهما فقد غوی» یعنی هر که اطاعت خدا و رسولش را نمود راهیاب شد و هر که نافرمانی هر دو را کرد سرکش و گمراه شد» آنحضرت ﷺ پس از شنیدن آن فرمود تو خطیب زشت این قومی! زیرا آنحضرت ﷺ خوش نداشت تا خدا و رسول او را در یک «ضمیر» جمع کرده شود .

رسول کریم صلی الله علیه وسلم سه پسرداشت که همه در طفولیت انتقال یافتند و چهار دخترش به سنین بزرگی رسید که هر چهار از حضرت

بی‌بی خدیجه(رض) بدنیا آمده‌بود حضرت فاطمه (رض) دختر کوچکترش بود و آنحضرت ﷺ با حضرت فاطمه (رض) نهایت إظهار محبت میکرد و اگر از سفر ها بر می گشت پس از ادای دو رکعت نماز در مسجد ، نخست از همه بخانهٔ حضرت فاطمه(رض) رفته از دست و پیشانی اش بوسه میزد . صحابی ای بنام جمیع بن عمر از حضرت عایشه (رض) پرسید که : از همه بهتر محبوب آنحضرت ﷺ کی بود . حضرت عایشه (رض) جواب داد که فاطمه (رض) .

اما با اینهمه هدف ومیل زندگی پیامبر بزرگوار اسلام ﷺ بطورکامل طرف آخرت بودوازینجهت مفهوم محبت اش با فرزندان نیز چیزی دیگری بود در روایتی که همه صحاح بجز از نسائی نقل نموده ، آمده است که حضرت علی (رض) باری به ابن عبدالواحد فرمود که : من از تو شنیده ام که رسول ﷺ از همه اهل فامیل اش فاطمه (رض) را نهایت دوست میداشته است ابن عبدالواحد گفت : بلی . حضرت علی (رض) فرمود زندگی فاطمه (رض) طوری بود که در دستهایش اثر کار و محنت دیده میشد و از برداشتن مشک آب داغ بر گردنش افتاده بود و از جاروکشیها کالایش چرکین میبود . و در همین ایام چند کنیزی به نزد آنحضرت ﷺ آمده بود من برای فاطمه (رض) گفتم که برو نزد پدرت و برای خود یک کنیز طلب کن ، فاطمه (رض) رفت اما نتوانست نسبت از دهام مردم با حضرت نبی کریم ﷺ ملاقات کند روز بعدش آنحضرت ﷺ خود بخانهٔ ما آمد و پرسید که چه ضرورتی پیش آمده ؟ فاطمه (رض) خاموش ماند و من قضیه را برایش گفتم و نیز علاوه کردم که فاطمه (رض) را من فرستاده بودم . آنحضرت ﷺ

بعد از شنیدن سخنانم فرمود : ای فاطمه (رض) از خدا بترس ، فرایض پروردگارت را بجا آر ، کار های خانه ات را انجام ده و وقتی به بستر خواب میرفتی ۳۳ بار سبحان الله و ۳۳ بار الحمد لله و ۳٤ مرتبه الله اکبر بگو که جمعاً صد «۱۰۰» میشود که این برایت از خادم بهتر است .

سپس حضرت فاطمه (رض) گفت : راضی ام از خدا و از رسولش . حضرت علی (رض) میفرماید که آنحضرت ﷺ به فاطمه (رض) فقط همین پاسخ را داد و بس و خادم برایش نداد . . .

حقیقتی که پیامبر صلی الله علیه وسلم به آن دسترسی یافت این بود که : این جهان عماری از آفرید گاری نیست و اینهمه خدائی دارد و او سالک و خالق کائنات است و همه انسانها بندگان او بوده و بالاخره روزی در پیشرویش جوابده اند ، بعد از مرگ هم انسان و زندگی او خاتمه نیافته بلکه بخاطر آغاز زندگی مستقل و جاودانه بدنیای دیگری گام می نهند که در آنجا ارامگاه انسانهای نیک جنت و نصیب انسانهای زشت آتش فروزان جهنم است .

هنگامیکه خداوند آنحضرت ﷺ را ازین حقیقت آگاهی داد چنین دستور هم داد که تا دیگران را نیز ازین حقیقت آگه سازد . . . و بنا برین در یکطرفی از مکه بلندی «بنام صفا» وجود داشت که در زمانهٔ پیشین حیثیت ستیج سخنرانی را بخود کسب کرده بود آنحضرت ﷺ به بلندی «صفا» نمایان شد و بمردم صدا در داد ، مردم همه جمع آمدند . سپس آنحضرت ﷺ شروع به سخنرانی کرد . و بعد از ابراز عظمت

خداوندی (ج) گفت : سوگند بخدا که شما می میرید چنانچه که میخوابید و سپس بر انگیخته میشوید آنگونه که از خواب بیدار میشوید و حتماً از اعمالی که انجام داده اید محاسبه میشوید و حتماً بکارهای نیک‌تان جزای نیک ودربدل‌کارهای‌زشت‌تان جزای بد داده میشوید و سپس یا برای همیش جنت است یا برای همیش آتش .

انسان بهر گونهٔ که خلاف عادات و مروجات زمانه دست بکار شود باز هم در هر قدمش دچار مشکلات خواهد شد، گرچه این مشکلات ودشواریها شدید و از پا در افگن هم نباشد اما به جذبات و احساسات انسان ضربه میزند ، با آنکه جسماً زخمی نمیسازد. درین دوره است که از صبر وخاموشی انسان امتحان‌دقیقی‌صورت‌میگرد،دربن‌مرحلهٔ‌ازندگی‌حالت‌کاملاً دگرگونی پیش‌می‌آید که شخصی ازجا بلند شود وخلاف آنچه را که عصرو زمان ایجاب داشته ، ادعا نماید و بدیگران گوشزد کنند که چون کن و چنان مکن ... پیامبر بزرگوار اسلام ﷺ تنها بندهٔ مومنی نبود بلکه دستگاه اخذ وارسال پیام الهی بدیگران را نیز برایش تفویض شده بود ، و این موقف دومی آنحضرت ﷺ را با همه اقوام عرب به مقابله در آورد، از فقر گرفته‌تا جنگ‌همه حالات نهایت دشواری بود مگر ۲۳ سال زندگی اش کاملاً به اساس انصاف و تقوی سپری شد و اینهمه بدین جهت نبود که در فطرت آنحضرت ﷺ عواطف بشری وجود ندارد ، بلکه اصل اینست که خوف خدا او را پابند بهدف نگه داشته بود .

سال سوم هجرت مشرکین مکه به مدینه حمله نموده جنگی را بر پاداشتند که بنام «احد» یاد میشود، درین جنگ ابتدا مسلمین فاتح و پیروز بودند اما در اواخر جنگ چند تن از یاران پیامبر اسلام ﷺ نسبت اشتباهی که از شان سرزد دشمن‌را موقع داد تا بتواند از عقب سنگر بر مسلمین حمله ور شده و نقشه جنگ را عوض نمایند ، حالت هولناکی پیش آمد بیشتر یاران آنحضرت ﷺ رو بفرار نهادند تا آنجا که آنحضرت ﷺ در لا بلای هجوم مسلحانهٔ دشمن تنها ماند ، مخالفین همانند گرگ های گرسنه جانب آنحضرت ﷺ حمله ور میشد و او به یارانش صدا میداد که : «الی عباد الله !» طرف من آئید بندگان خدا ! «من رجل یشری لنا نفسه ؟ » کیست آنکه جانش را فدای ما سازد ؟ یعنی کیست آنکه تا دست ظالمین را از ما کوتاه سازد تا در جنت رفیق من باشد . «مسلم»

چه هولناکیست لحظاتی که از زبان رسول خدا ﷺ چنین الفاظ و کلمات سر بر آرد ، گرچه عدهٔ از یارانش به دعوت آنحضرت ﷺ لبیک گفتند اما آن لحظه بحدی حساس بود که فدائیان و جان نثاران آنحضرت ﷺ نیز نتوانستند بدفاع آنحضرت ﷺ رسیدگی کنند . عتبه بن ابی وقاس سنگی را طرف آنحضرت ﷺ پرتاب کرد و آنقدر به شدت پرتاب شده بود که لب مبارکش را زخمی و دندان زیرین اش را بشکست . . . عبدالله بن قمیه یکی از پهلوانان نامی قریش بود ، او بر آنحضرت ﷺ حملهٔ شدیدی نمود که دو تیرش برخسار آنحضرت (ص) فرو رفت ، و این دو تیر آنقدر به سختی اصابت کرده بود که ابو عبیده بن الجراح وقتی بخاطر برون

آوردنش با دندانهایش عقب می کشید دو دندانش بشکست . . . شخصی دیگری بنام عبدالله بن شهاب زهری آنحضرت (ص) را هدف سنگ قرار داد که جبین مبارکش زخمی گردید و از خون ریزی زیاد حالت ضعف به آنحضرت (ص) پیش آمده بویرانه آرام گرفت و ازینکه تا مدت زیادی آنحضرت (ص) به صحنه نمایان نشد چنین پخش گردید که پیامبر اسلام (ص) شهید شده است ، درین اثناء تنی از صحابهٔ کرام متوجه ویرانه شد و نظرش به آنحضرت (ص) افتاد و از نهایت خرسندی صدا زد که : «رسول خدا (ص) اینجاست» آنحضرت (ص) به اشارهٔ انگشت برایش فهماند که : چپ باش و دشمنان را از محلی که منم آگه مکن ، در چنین حالت حساس و هولناک دعای بد بر زبانش نسبت به بعضی سرداران قریش چون «صفوان سهیل و حارث» جاری شد که : «کیف یفلح قوم شجوا نبیهم» یعنی چگونه رستگار خواهد شد قومی که رخسار نبی اشرا زخمی کرد ، واظهار همین کلمه هم از طرف آنحضرت (ص) مورد پسند خداوند (ج) قرار نگرفته متعاقباً حضرت جبرئیل (ع) از طرف خداوند (ج) باین وحی فرود آمد که : «لیس لک من الامر شئ» . . . ترا درین معامله اختیاری نیست خدا یا اینکه توبهٔ ایشان را قبول می کند . و یا اینکه آنها را معذب میسازد ، زیرا ایشان ستمکار اند . «آل عمران ۱۲۸»

همین قدر تنبیه از طرف خداوند (ج) کافی بود... و فوراً غم و اندوه آنحضرت (ص) کاسته شد و با آنکه جسماً از کثرت زخمها ناتوان و ضعیف شده بود اما به حق طواعیت استدعاء هدایت و توفیق مینمود . تنی از یارانش عبدالله بن مسعود (رض) یاد آور میشود که چنان به نظرم می آید که همین حالا پیامبر اسلام (ص) در پیشرویم قرار دارد که از جبین اش خون فواره می کند و او میگوید : «رب اغفر لقومی فانهم لا یعلمون» خدایا قوم مرا بیامرز زیرا ایشان نمی فهمند .

همه این حالات و وقایق که در بالا ذکر شد نمونهٔ از حوادث بیشماریست که در کتب حدیث و سیر از آنها ذکر شده ، و این حالات خود حاکی از آنست که زندگی پیامبر اسلام (ص) چه نمونهٔ بارزی از کردار انسانیت بوده و بزبان عمل چنین درس میدهد که : انسان بندهٔ خدا بوده و در هر حال بایستی بندگی خدا را بجا آرد ، تعلقات فیما بین خدا و بنده ایجاب دارد تا همه وقت ذکر خدا و طوفان آخرت در قلبش جاگیر باشد ، او در هر واقعه خدا را حاضر دانسته و در هر چیز نشانه و علامه خدا را جستجو کند ، در دنیا حین اجرای هر عملی نباید فراموش کند که بالاخره همه امور به خداوند راجع میشود . و بیم و هراسش از جهنم او را وادرا به تواضع در برابر سایر انسانها نموده و اشتیاق بهشتش دنیا را در نظرش بی اهمیت جلوه دهد ، بزرگی و عظمت خداوندی آنقدر ذهن نشینش گردد که اظهار عظمت یا بزرگواری راز طرف خوش نهایت مضحک انگارد ، نه از تنقید و انتقاد مشتعل گردد نه هم از تعریف و توصیف فکر سرکشی به سر آرد . اینست نمونهٔ از کردار انسانیت که پیامبر خدا (ص) به ما آموخته است .

ادامه دارد

بسم الله الرحمن الرحیم

ارشاد نبوی

حضرت پیامبر بزرگوار اسلام میفرماید :

همانا در روز رستاخیز به اعتبار مرتبه ، بدترین انسان ها کسی خواهد بود که برای دنیا سازی و آبادی دیگران ، آخرت خویش را برباد میکند : (در خدمت ناحق رئیساء و بزرگان قوم قرار میگیرد و دروغ ایشان را راست معرفی میکند) به سخن دیگر : برای خوشی ارباب قدرت و صاحبان نفوذ و رسوخ جامعه و برای نفع رسانی به آنها دست به هر کار جایز و ناجایز میزند ، که در نتیجه او خود ، خود را نشانهٔ عذاب آخرت قرار میدهد .
(صحاح)

لیکنې پته

دقیام حق مجلې مدیریت

فرهنګي کمیټه

افغانستان دمجاهدینو اسلامي اتحاد

۱۸۵- پېښور- پاکستان

بانکي پته : الائیډ بانک ، برانچ شیخ آباد پېښور
پاکستان نومره (۳۷۱)

دګډون بیه !

په هیواد کې کلنۍ : (۲۰۰) افغانۍ

له هیواده بهر : (۱۲) ډالره

شپږ میاشتنۍ : شپږ ډالره
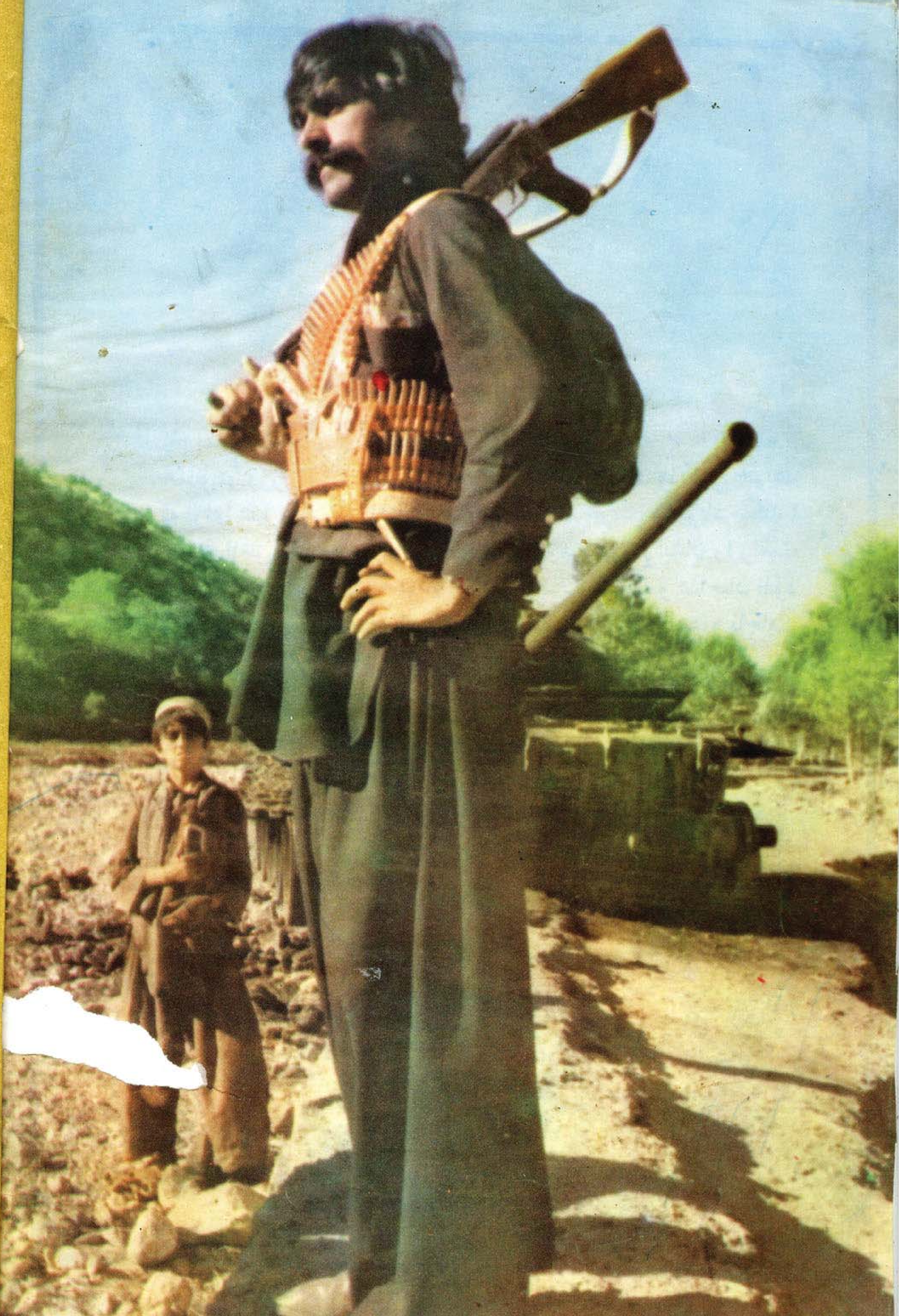
دیوې ګڼې بیه : (۲۳) افغانۍ